

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΩΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΑΥΤΗΝ
Τρίτη, 22 Νοεμβρίου 2005 και ώρα 10:00' π.μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΗΜΕΡΙΔΑΣ

- 10:00 - 10:45 Εναρξη Ημερίδας - Χαιρετισμοί
Καλωσόρισμα Γενικού Γραμματέα ΠΟΣΥΝΑ
Χαιρετισμός Προέδρου ΕΝΑΕ
Χαιρετισμός Προέδρου ΑΔΕΔΥ
Χαιρετισμός Προέδρου ΠΟΕ ΟΤΑ
Χαιρετισμοί και τοποθετήσεις πολιτικών κομμάτων
Εναρξη Εργασιών από εκπρόσωπο του Υπουργείου Εσωτερικών,
Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης
- 10:45 - 11:05 Θέμα:
Η συμβολή των Εργαζομένων στη στήριξη του θεσμού της Β' Αυτοδιοίκησης
Εισήγηση: Μιχάλη Κινδυλίδη, Προέδρου ΠΟΣΥΝΑ
- 10:45 - 11:05 Θέμα:
Το Νομικό Καθεστώς των Εργαζομένων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και η λειτουργία του θεσμού στην Ελλάδα.
Εισήγηση: Αλ. Μητρόπουλου, Καθηγητή Παν. Αθηνών.
- 11:05 - 11:25 Θέμα:
Η παρουσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στην ανάπτυξη της νησιωτικής Ελλάδας.
Εισήγηση: Γιάννη Μαχαιρίδη, Νομάρχη Δωδεκανήσου.
- 11:25 - 11:50 Διάλειμμα - Καφές
- 11:50 - 12:10 Θέμα:
Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση: Το χθες, το σήμερα και οι αγώνες για ένα καλύτερο αύριο με στήριγμα τους εργαζόμενους και σύμμαχο τον πολίτη.
Εισήγηση: Φώτη Αποστολόπουλου, Γενικού Γραμματέα Ν.Α. Αθηνών - Πειραιώς, εκπροσώπου ΕΝΑΕ.
- 12:10 - 12:30 Θέμα:
Δημόσια Διοίκηση, Δημόσιες Υπηρεσίες και ο ρόλος των, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.
Εισήγηση: Σπύρου Παπασπύρου, Προέδρου ΑΔΕΔΥ.
- 12:30 - 12:55 Θέμα:

Αρμοδιότητες και Πόροι του Β' Βαθμού Αυτοδιοίκησης.

Εισήγηση: Σωτήρη Φωκά, Οικονομολόγου, μέλους της Επιτροπής

Κατάρτισης Γ' Κ.Π.Σ., Νομού Δωδεκανήσου.

12:50 - 14:00 Διάλογος - Συζήτηση

14:30 Γεύμα

10:00 - 10:45 Εναρξη Ημερίδας - Χαιρετισμοί
Καλωσόρισμα Γενικού Γραμματέα ΠΟΣΥΝΑ
Χαιρετισμός Προέδρου ΕΝΑΕ
Χαιρετισμός Προέδρου ΑΔΕΔΥ
Χαιρετισμός Προέδρου ΠΟΕ ΟΤΑ
Χαιρετισμοί και τοποθετήσεις πολιτικών κομμάτων
Εναρξη Εργασιών από εκπρόσωπο του Υπουργείου
Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

ΔΡΟΥΓΚΑΣ - ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Κατ' αρχάς καλημέρα σε όλους.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας.

Εκείνο το οποίο θα ήθελα να πω, ότι ευχαριστούμε ιδιαίτερα:

- το Γενικό Γραμματέα του ΥΠΕΣΔΔΑ, τον κ. Βεζυργιάννη
- τους εκπροσώπους των κομμάτων Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ και Συνασπισμού
- την κ. Σταυρούλα Δήμου, μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ, υπεύθυνη διαβούλευσης στον τομέα αντιπολίτευσης
- τον Πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ
- τους συναδέλφους της Εκτελεστικής Επιτροπής
- τον εκπρόσωπο της ΕΝΑΕ
- το Νομάρχη Πέλλας κ. Σιβένα
- το Γενικό Γραμματέα της Νομαρχίας Αττικής - Αθηνών - Πειραιά
- τον Πρόεδρο της ΠΟΕ ΟΤΑ
- τον κ. Καθηγητή, τον κ. Μητρόπουλο
- τους Διευθυντές του ΥΠΕΣΔΔΑ

Και όλους εσάς τους συναδέλφους, οι οποίοι μας κάνετε την τιμή να βρίσκεστε εδώ για να μπορέσουμε να συζητήσουμε πράγματα που αφορούν εμάς, να μπορέσουμε να έχουμε απόψεις, να έχουμε θέσεις, να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε.

Αυτή η σημερινή ημερίδα είναι μία ημερίδα που αφορά όλους εμάς τους υπάλληλους των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και κατά συνέπεια, είναι μία ημερίδα που αφορά την τοπική κοινωνία και ευρύτερα την Ελλάδα.

Θα ήθελα να πω, ότι αυτή η προσπάθεια η οποία γίνεται από την Ομοσπονδία, είναι μία προσπάθεια με πολύ κόπο και πολλή θυσία. Αυτά βέβαια δε θα πρέπει να τα πω εγώ. Θα τα ακούσετε εξάλλου από τον Πρόεδρο και από τους υπόλοιπους, οι οποίοι θα λειτουργήσουν σε αυτή τη διαδικασία.

Εκείνο το οποίο θέλω να πω εγώ είναι ότι η κοινή προσπάθεια βγάζει καλά αποτελέσματα. Αυτό πρέπει να το καταλάβουμε όλοι μας, τουλάχιστον εμείς οι οποίοι δουλεύουμε μέσα στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και να δούμε πώς μπορούμε να προχωρήσουμε κάποια πράγματα μπροστά. Βέβαια ο δρόμος δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα. Αυτό είναι σαφές, το έχουμε νιώσει τώρα τόσα χρόνια. Οι αντιξοότητες είναι αρκετές, τα προβλήματα πολύ μεγάλα και βέβαια αυτά όλα δεν έχουν παρά μόνο

μία κοινή συνισταμένη, ότι θα πρέπει εμείς, οι εργαζόμενοι σε αυτό το βαθμό αυτοδιοίκησης, να προσπαθήσουμε. Δεν ξέρω, αν οι προσπάθειες που κάνουμε είναι αρκετές. Θεωρώ, όμως, ότι είναι καλές. Θα μπορούσαμε ίσως να κάνουμε περισσότερα. Αυτό έχει να κάνει με τη διάθεσή μας, με τον αγώνα μας, με τις θυσίες που πρέπει να κάνουμε. Το σίγουρο είναι ότι τίποτα δεν μπορούμε να κατακτήσουμε, αν δεν το παλέψουμε. Ελπίζω, ότι το μέλλον είναι δικό μας. Πρέπει να κερδίσουμε, πρέπει να παλέψουμε. Σε αυτή τη διαδικασία δεν πρέπει να λείπει κανείς. Πρέπει να είμαστε μαζί. Πρέπει να προχωρήσουμε μαζί, γιατί ένας είναι ο στόχος: Να καλυτερεύσουμε τη ζωή μας. Μόνο αυτός είναι ο στόχος. Να είμαστε αξιοπρεπείς. Να αρχίσουμε να... Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να προσπαθήσουμε. Το μόνο που πρέπει να κάνουμε.

Δε θέλω να κουράσω εγώ. Αυτά θα τα ακούσετε από όλους τους έγκριτους ομιλητές που υπάρχουν στην ημερίδα μας. Εγώ το μόνο που θέλω να κάνω είναι να σας ευχαριστήσω εκ μέρους της Ομοσπονδίας για την παρουσία σας εδώ και να σας ζητήσω τη βοήθειά σας. Πιστέψτε με, ότι η βοήθειά σας είναι σημαντική. Μας δίνετε τα φώτα σας, μας δίνετε τους προβληματισμούς σας, μας δίνετε τις γνώσεις σας και αυτό μας βοηθάει πολύ.

Σας ευχαριστώ που είστε όλοι εδώ σήμερα και εύχομαι τα αποτελέσματα αυτής της ημερίδας να βοηθήσουν αυτή την ταλαιπωρημένη Ομοσπονδία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΡΟΥΓΚΑΣ: Θα ήθελα, λοιπόν, στη συνέχεια να απευθύνουν έναν χαιρετισμό κατ' αρχάς ο Γενικός Γραμματέας του ΥΠΕΣΔΔΑ, ο κύριος Βεζυργιάννης.

ΒΕΖΥΡΓΙΑΝΝΗΣ: Μου αρέσει να ξεκινάω στην αρχή, γιατί όταν είναι κάτι φρέσκο, είναι πιο όμορφο.

Είχαμε προγραμματίσει να ακούσω πρώτα - πρώτα χαιρετισμούς και από εκεί και έπειτα, όπως γίνεται, να κηρύξω και την έναρξη. Επειδή έτσι και αλλιώς και αν πάμε γρήγορα, έχω χρόνο να μείνω εδώ, να σας ακούσω, γιατί έτσι κάνουμε, με εντολή του Υπουργού, του κ. Παυλόπουλου, παρευρίσκομαι πάντα σε όλα τα συνέδρια που έχουν σχέση με την τοπική αυτοδιοίκηση και προσπαθώ να βρίσκομαι μέχρι το τέλος και άλλωστε, Πρόεδρέ μου, κοντά μας βρίσκεται ο Γενικός Διευθυντής, ο κ. Κιρτσογιαννης, που έχει άμεση σχέση και με τις συλλογικές σας συμβάσεις από τη Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης, καθώς επίσης και στέλεχος του Υπουργείου Εσωτερικών, η κ. Διαμαντοπούλου, που είναι Τμηματάρχης και πάλι έχει σχέση και με εσάς.

Επομένως, με πολλή χαρά βρίσκόμαστε σήμερα εδώ και χαιρετίζω τη συνάντησή σας αυτή, αφού η προσπάθεια είναι κοινή. Η προσπάθεια η δική σας και η δική μας είναι μία και συγκεκριμένη, να προσπαθήσουμε, πώς θα μπορέσουμε να εξυπηρετήσουμε τον πολίτη. Στόχος σας και στόχος μας ήταν και παραμένει η εξυπηρέτηση του πολίτη και για να μπορέσουμε να εξυπηρετήσουμε τον πολίτη, πρώτα πρώτα πρέπει να είμαστε δυνατοί, να μπορούμε να λειτουργούμε σωστά σε

πλαίσια εργασιακά, θα έλεγα, καλά, καθώς επίσης και έχοντας πάντα τη βοήθεια που χρειάζεται σε έμψυχο και άψυχο υλικό.

Συγκεκριμένα, στο χώρο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όπου ο θεσμός είναι φρέσκος θα έλεγα, πιάσαμε τα πόσα χρόνια, είναι 11 χρόνια, μπορώ να πω ότι ο θεσμός της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, έτσι όπως το βρήκαμε εμείς πριν από δύο χρόνια, δηλαδή από τότε που ανέλαβε η κυβέρνηση της νέας Δημοκρατίας, ήταν, θα έλεγα, είχε ξεκινήσει και πήγαινε προς τα κάτω, πήγαινε για να σβήσει. Αλλωστε και τώρα είναι γεγονός, ότι υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις του χώρου στην Ελλάδα, όπου βλέπουν τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, θα έλεγα, σαν ένα μικρό παιδί, το οποίο δεν ενηλικιώθηκε ποτέ και γι αυτό ακριβώς προσπαθούν να της δώσουν τη θέση της σαν να είναι υπό κάποιων άλλων. Εμείς από την πρώτη στιγμή αποφασίσαμε, σύμφωνα με τις εντολές του Πρωθυπουργού και βεβαίως υπό την καθοδήγηση του Υπουργού μας, του κ. Παυλόπουλου, η προσπάθειά μας ήταν, πώς θα κατοχυρώσουμε θεσμικά και οικονομικά τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και αυτό φάνηκε από την πρώτη στιγμή και θα μου επιτρέψετε εδώ, επειδή είναι σίγουρο ότι ο ενημερωμένος πολίτης και οποιοσδήποτε είναι ενημερωμένος μπορεί να αντιμετωπίσει τα πράγματα σωστά, να μου επιτρέψετε να κάνω μία σύντομη αναδρομή στο χώρο της Ν.Α. γενικότερα, που σας αφορά και μας αφορά και από εκεί και έπειτα να πούμε και λίγο για τα δικά σας τα εργασιακά θέματα.

Θεωρώ, λοιπόν, κατάλληλη τη συγκυρία να πω, με την ευκαιρία του συνεδρίου σας και αν μου επιτρέπετε, να διαβάσω πέντε πράγματα, γιατί αν δεν τα διαβάσω, θα μιλάω πολλή ώρα και στο τέλος δε θα σας αφήσω χρόνο να μιλήσετε και εσείς. Αλλωστε, είναι γνωστό στους περισσότερους παό εσάς, ότι είμαι και αιρετό μέλος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, γιατί είμαι Νομαρχιακός Σύμβουλος στη Νομαρχία της Αθήνας.

Κύριε Βουλευτά,

Κύριοι Συνάδελφοι,

Κύριε Βουλευτά, κύριε Τζαμτζή,

Εκπρόσωποι της Γραμματείας Αυτοδιοίκησης της Νέας Δημοκρατίας,

Κύριοι Συνάδελφοι,

Κύριε Νομάρχα,

Κύριε Καθηγητά μας και λέω Καθηγητά μας τον κ. Καθηγητή, γιατί είναι γεγονός ότι ο κ. Καθηγητής δεν ασχολείται μόνο με τη Ν.Α., αλλά ασχολείται γενικότερα με όλα τα θέματα τα εργασιακά και έχουμε συναντηθεί στο παρελθόν μαζί σε κοινές επιδιώξεις και κοινές προσπάθειες, πώς θα μπορούσα εγώ τότε, ως Δήμαρχος, είναι γνωστό σε ορισμένους από εσάς, σας το λέω για να με γνωρίσετε, ήμουν 16 χρόνια Δήμαρχος, άρα γνωρίζω από κοντά τα εργασιακά προβλήματα τα οποία υπάρχουν και μαζί προσπαθούσα με εργαζομένους, οι οποίοι ήταν υπό διωγμό, όχι υπό διωγμό από το Δήμο, αλλά γενικότερα από το θεσμικό καθεστώς το οποίο υπήρχε τότε και από το περιβόητο ΑΣΕΠ και τον περιβόητο, τον κ. Βελόνια, προσπαθούσαμε να κρατήσουμε

εργάτες καθαριότητας, παρακαλώ, πού; στη δούλεψε του Δήμου. Και εγώ πήγαινα και έλεγα, ότι τους χρειαζόμαι, ήταν, αν καλύπτουν τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες, τότε, πριν ακόμα ξεκινήσει και έρθει το προεδρικό διάταγμα, αυτό το καλό Π.Δ., που γνωρίζετε την προσπάθεια που έγινε, πώς θα μπορέσουν να φύγουν από τα δεσμά που ήταν οι εργαζόμενοι και να γίνουν πια εργαζόμενοι αορίστου χρόνου και να ηρεμήσουν όσοι μπόρεσαν να ηρεμήσουν μέσα από αυτή τη διαδικασία. Ο κ. Καθηγητής θα σας πει περισσότερα πράγματα.

Το μόνο που θα πω εγώ είναι ότι η προσπάθεια η οποία ξεκίνησε της τοπικής αυτοδιοίκησης χρόνια τώρα, πώς θα μπορέσει να έχει εκείνα τα στελέχη που χρειάζεται, έχει μεγάλη διάρκεια και ξεκίνησε από τον πρώτο βαθμό, όταν προσπαθούσαμε τότε εμείς να βρούμε τον τρόπο, πώς θα μπορούμε να προσλάβουμε, επαναλαμβάνω, έναν εργάτη καθαριότητας. Πού να σκεφτεί κανείς να πάρει κάποιο στέλεχος πανεπιστημιακού επιπέδου. Οι εγκρίσεις ήταν αρνητικές.

Ετσι, λοιπόν, στο διάστημα που πέρασε και μου επιτρέπετε να χρησιμοποιήσω αυτά που έχω σημειώσει, στο διάστημα που πέρασε, από τότε που ανέλαβε η κυβέρνηση του Κώστα του Καραμανλή, δεν είναι μεγάλο, όμως το έργο που συνετελέσθηκε στη μικρή σχετικά αυτή περίοδο, αρκετά σημαντικό στο χώρο της αυτοδιοίκησης.

Όπως είπα, στόχος ήταν η οικονομική αυτοτέλεια και η θεσμική κατοχύρωση της αυτοδιοίκησης και ιδιαίτερα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, η οποία, όπως είπα, ήταν υπό διωγμόν. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε το γεγονός, ότι το πρώτο νομοσχέδιο που ήρθε στη Βουλή για ψήφιση, μετά από την ανάληψη της διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία, ήταν το νομοσχέδιο του Υπ. Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ο νόμος 3242, που αφορούσε την τοπική αυτοδιοίκηση κυρίως.

Από τότε, μία σειρά νομοθετήματα που αφορούσαν την τοπική αυτοδιοίκηση, άλλαξε το τοπίο, τόσο στο χώρο της α'βάθμιας όσο και στο χώρο της β'βάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης. Στηρίξαμε τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση με έργα. Υπήρξε μία προετοιμασία, όπως είπα και προηγουμένως, κατάργησης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, κάτι το οποίο εμείς σαν κυβέρνηση δεν το θελήσαμε και αυτό ακριβώς και σύμφωνα με όσα είχαμε προγραμματικά δεσμευθεί, προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες εκείνες συνθήκες, που να μπορέσει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να επιβιώσει.

Οι άμεσες παρεμβάσεις αφορούσαν κυρίως στο θεσμικό πλαίσιο, όσο και στην πολύτιμη οικονομική αυτοτέλεια της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Δημιουργήθηκε το απαραίτητο θεσμικό υπόβαθρο της οικονομικής αυτοτέλειας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, υπερδιπλασιάστηκαν οι πόροι που καλύπτουν, εκτός από τα λειτουργικά έξοδα, τις μεγάλες αναπτυξιακές ανάγκες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Είναι γνωστό, φίλες και φίλοι, ότι δύο κυρίως αιτήματα έχει η Ν.Α. Το ένα ήταν πώς θα μπορέσει να βγάλει από πάνω της τα προνοιακά, όπου το 1999 ανέρχεται στο 17% και το 2004 είχε φτάσει στο 79%. Δηλαδή από τους ΚΑΠ που έπαιρνε η Τοπική

Αυτοδιοίκηση το 79% πήγαινε για να εξυπηρετήσει τα προνοιακά επιδόματα. Μεγάλο άγχος της αυτοδιοίκησης, το πώς θα μπορούσε να πληρώσει ακόμα και τις λειτουργίες που χρειάζονταν για να έχει τα χρήματα τα οποία χρειαζόταν για να λειτουργήσει. Ανεξαρτήτως αν εσείς όλοι πληρώνεστε απευθείας από το Υπ. Οικονομικών, η τοπική αυτοδιοίκηση και το έχετε διαπιστώσει αυτό, δεν μπορούσε να λειτουργήσει. Ετσι, λοιπόν, το πρώτο που θα έπρεπε να κάνουμε, είναι να διαχωρίσουμε τα προνοιακά επιδόματα από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους, πράγμα το οποίο κάναμε.

Το δεύτερο, να μπορέσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση να έχει χρήματα για να μπορέσει να αναπτυχθεί, να κάνει και κάποιο αναπτυξιακό έργο.

Ετσι, λοιπόν, με τον τελευταίο νόμο, ο οποίος ψηφίστηκε, καταφέραμε και τι: Δώσαμε τη δυνατότητα οι πόροι που χρειάζεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση να βρίσκονται κοντά της, να μπορεί η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, όπως και ο πρώτος βαθμός, να μπορεί να σχεδιάσει, να προγραμματίσει. Για πρώτη φορά φέτος η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έχει προϋπολογισμό. Μπορεί να συντάξει προϋπολογισμό για το 2006, γιατί έχει θεσμοθετημένους πια πόρους: το 1% του ΦΠΑ από τα έσοδα του ΦΠΑ και είναι γνωστό, ότι ο φόρος προστιθέμενης αξίας είναι ένας δυναμικός πόρους και κακά τα ψέματα, αν μπορέσει οποιαδήποτε κυβέρνηση, μπορέσει και πάρει τα χρήματα τα οποία της ανήκουν, δηλαδή ο ΦΠΑ είναι γεγονός ότι τα χρήματα τα οποία θα παίρνει η Ν.Α., το 1% για λειτουργικά και για οποιαδήποτε άλλα έξοδα, το άλλο 1% για αναπτυξιακά έργα και το 10% των τελών κυκλοφορίας, τα οποία θα πηγαίνουν απευθείας στη συντήρηση και βελτίωση του οδικού δικτύου, του επαρχιακού οδικού δικτύου. Είναι γνωστό, φίλες και φίλοι, ότι πριν από δύο χρόνια είχαμε ονομάσει, το 2003 ήταν το έτος της λακκούβας. Το θυμάστε και το θυμόμαστε, όπου η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, αλλά και η Αυτοδιοίκηση έτρεχε να μπαλώσει τις τρύπες που υπήρχαν. Θυμάμαι τότε, στη Νομαρχία της Αθήνας, που κάναμε αγώνα για να μπορέσουμε, στην Αθήνα μιλάω, σκεφτείτε τι γίνεται στις υπόλοιπες Περιφέρειες, να μπορέσουμε να κλείσουμε τις τρύπες.

Ετσι, λοιπόν, για πρώτη φορά και επειδή το τέλος κυκλοφορίας είναι και πρέπει να είναι ανταποδοτικό, έτσι για πρώτη φορά θεσπίστηκε το ότι αποκλειστικά ο πόρος αυτός που προέρχεται από τα αυτοκίνητα, να πηγαίνει απευθείας σε έργο που έχει σχέση με τη συντήρηση και αποκατάσταση και βελτίωση της οδοποιίας της νομαρχιακής οδοποιίας.

Ετσι, λοιπόν, διαπιστώνουμε, ότι δύο πράγματα τα οποία είχαμε σκεφτεί να κάνουμε έγιναν. Το ένα, επαναλαμβάνω, είναι η θεσμική κατοχύρωση και το δεύτερο, η οικονομική αυτοτέλεια. Δε λέει κανείς, ότι τα χρήματα τα οποία παίρνει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση είναι υπεραρκετά για να μπορεί να λειτουργήσει. Οχι. Πλην όμως, το να διπλασιάζεις, στη συγκυρία την οικονομική την οποία γνωρίζετε και γνωρίζουμε, γιατί ουαί και αλίμονο, αν εγώ κρυφτώ πίσω από το δάκτυλό μου ή εσείς πίσω από το δάκτυλό σας. Γνωρίζουμε την οικονομική συγκυρία και ουαί και αλίμονο, λοιπόν, αν δεν πούμε την πραγματικότητα.

Σε αυτή την οικονομική πραγματικότητα που βρισκόμαστε κατάφερε ο Υπουργός, ο Προκόπης ο Παυλόπουλος, βεβαίως και η κυβέρνηση του Κώστα του Καραμανλή, τι να πει: Υπερδιπλασιάζω τους πόρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Αυτό είναι το περιβάλλον, το οποίο πρέπει να λειτουργήσετε εσείς. Εχοντας ένα σωστό περιβάλλον, είναι σίγουρο ότι εσείς μπορείτε να λειτουργήσετε καλύτερα.

Τι χρειάζεται η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση για να λειτουργήσει καλύτερα; Χρειάζεται στελέχη. Είναι γεγονός, ότι όλα αυτά τα χρόνια ήταν απαγορευτική η πρόσληψη προσωπικού και αν εγκρίνεται και η πρόσληψη προσωπικού, πήγαινε μέσα από το ΑΣΕΠ, πράγμα που σημαίνει καθυστέρηση μέχρι εκεί που δεν πάει. Υπάρχουν εγκρίσεις από το 2003 και ακόμα δεν έχουν γίνει προσλήψεις. Ετσι, λοιπόν, καταφέραμε και θεσμοθετήθηκε και αυτό. Όπως ο α' βαθμός αυτοδιοίκησης μπορεί και κάνει, με το 2190, τις προσλήψεις, έτσι ακριβώς να κάνει και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Δηλαδή εγκρίνεται από τη διυπουργική επιτροπή η πρόσληψη προσωπικού και τη διαδικασία δεν την κάνει πια το ΑΣΕΠ. Την κάνει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και όπως προβλέπεται, βγαίνει ο κατάλογος των προσληπτέων και αμέσως μπορεί να προσληφθεί ο εργαζόμενος και αν τυχόν υπάρξουν ενστάσεις, τότε αλλάζει ο πίνακας, πλην όμως αμέσως μπορεί να προσληφθεί. Αρα, στελέχη.

Είναι γεγονός και το γνωρίζετε, ότι κατετέθη χθες ο προϋπολογισμός του κράτους και τη μεγαλύτερη αύξηση στα Υπουργεία την έχει το Υπ. Εσωτερικών: 8, 2% και εκεί μέσα έχουμε ζητήσει. Δεν πρόκειται να ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματά μας για προσλήψεις στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, το ξεκαθαρίζω, πλην όμως πιστεύω αρκετές χιλιάδες κόσμου να προσληφθεί στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Μπορεί να έχουμε ζητήσει εμείς 8.000 άτομα. Δεν πρόκειται να προσληφθούν τόσα άτομα, πλην όμως αρκετές χιλιάδες θα προσληφθούν. Αλλωστε, το αποδεικνύει αυτό η κατάθεση του προϋπολογισμού.

Από την προηγούμενη φορά στις διαπραγματεύσεις που έχετε κάνει για την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης εργασίας, είχε δεσμευθεί η Γενική Διεύθυνση της Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή η Βασ. Σοφίας, είχε δεσμευθεί για κάποια πράγματα τα οποία ήταν αιτήματά σας χρόνια. Αυτά, λοιπόν, έχουν ξεκινήσει και έχουν συσταθεί επιτροπές, όπως ξέρετε, έχει υπογραφεί το πρακτικό από τον αρμόδιο Υφυπουργό, τον κ. Ανδρεουλάκο και οι επιτροπές λειτουργούν, τις ξέρετε ποιες είναι αυτές οι επιτροπές. Πιστεύω εσείς οι ίδιοι που συμμετέχετε στις επιτροπές, θα μπορείτε να ενημερώσετε πού βρίσκεται. Η ενημέρωση η δική μου είναι ότι κινούνται κανονικά και σύντομα θα έχουμε τα αποτελέσματα.

Αυτό το οποίο δεν υπάρχει μέσα εδώ, αλλά ήταν αίτημά σας πάγιο για τη συμμετοχή σας στη σύνταξη του Κώδικα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, μπορώ να σας ενημερώσω, ότι μεθαύριο, σε κάποιο νομοσχέδιο το οποίο κατατίθεται στη Βουλή, όπου Πρόεδρος της Επιτροπής για τον Κώδικα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ορίζομαι εγώ. Μέσα σε αυτή την τροποποίηση, την τροπολογία, ας το πούμε έτσι, την τροποποίηση, μπαίνει το ότι εκπρόσωπος της Ν.Α., της Ομοσπονδίας, να συμμετέχει,

όπως συμμετέχει στη σύνταξη του Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, κάτι το οποίο έχει γίνει και στον α' βαθμό, για τον Κώδικα των Δήμων και Κοινοτήτων και είναι γνωστό, όπου έχει ξεκινήσει μία μεγάλη προσπάθεια η κυβέρνηση. Ποια προσπάθεια; Να σταματήσει να υπάρχουν αλληλεπικαλύψεις. Ο α' βαθμός θα έχει το επίπεδό του, ο β' βαθμός το επίπεδό του, η Περιφέρεια το επίπεδό της.

Ετσι, λοιπόν, η προσπάθεια η οποία ξεκίνησε και συνεχίζεται, προσπάθεια για να καθορίσουμε το χάρτη της αυτοδιοίκησης του α' βαθμού, που έχουμε φτάσει στο τέλος σχεδόν, η συμμετοχή των εργαζομένων στον α' βαθμό ήταν καθοριστική για πολλά πράγματα και κάναμε μία πάρα πολύ καλή δουλειά, αφού αφιερώσαμε τετράωρα και πεντάωρα σε 50 συνεδριάσεις. Είναι και ο Πρόεδρος εδώ της ΠΟΕ ΟΤΑ. Το έχει διαπιστώσει, γιατί έχει και εκπρόσωπο καλό συνάδελφό τους. Ετσι και μέσα στον Κώδικα της Ν.Α., που έχει ξεκινήσει και λειτουργεί η επιτροπή και προΐσταται, προεδρεύει δικαστικός. Με την τροπολογία αυτή, μπαίνει και το πολιτικό σκέλος. Θα είμαι εγώ Πρόεδρος της Επιτροπής για να προχωρήσουμε γρήγορα παρακάτω, έτσι ώστε να μπορούμε να πούμε, ότι ναι, ξεκαθαρίζουν πια οι ρόλοι στη διοίκηση.

Τελειώνοντας, αυτό το οποίο έχω να πω, αγαπητέ Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι...

Κάτι το οποίο δεν είπα είναι ότι μέχρι τώρα, σε σχέση με προσλήψεις, μέχρι τώρα η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση που χρειαζόταν προσωπικό εποχικό, γιατί κακά τα ψέματα, χρειάζεται και το εποχικό προσωπικό, σκοντάφταμε στο ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν έχει απαιτούμενες πιστώσεις, άρα δεν μπορεί να προσλάβει προσωπικό. Τώρα, με διάταξη η οποία προωθείται και αφού η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση απέκτησε πια δικό της προϋπολογισμό, θα μπορεί και αυτό το σκέλος να καλυφθεί, έτσι ώστε το εποχικό προσωπικό το οποίο θα χρειάζεται, με έγκριση από τριμελή εξ Υπουργών επιτροπή, όπως γίνεται και με τον α' βαθμό, να γίνεται και στο β' βαθμό για να μπορέσει, επαναλαμβάνω, να λειτουργήσει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σωστά. Αν δεν υπάρχουν στελέχη, αν δεν υπάρχουν μέσα, είναι γεγονός ότι θα κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου και θα λέμε:

"Ναι, κάποιος φταίει, κάποιος άλλος φταίει, όχι εμείς και κάπου δεν πάμε καλά".

Η προσπάθεια η δική σας και η δική μας είναι ξεκάθαρη και ζητώ από εσάς τουλάχιστον να δείξετε αυτό το ενδιαφέρον το οποίο πρέπει να δείξετε, σαν συνεργάτες που σας θεωρούμε και είστε συνεργάτες μας, πώς θα μπορέσουμε να εξυπηρετήσουμε το δημότη - πολίτη. Εκεί νομίζω ότι περνάμε τις εξετάσεις. Και κάποια στατιστικά στοιχεία, τα οποία αυτές τις μέρες θα βγουν στο φως της δημοσιότητας, που διαπιστώνεται, ότι η δημόσια διοίκηση πραγματικά έχει καλύτερεύσει στη λειτουργία της και αυτό οφείλεται, μπορώ να το ομολογήσω, όχι επειδή είμαι συνεργάτης του Καθηγητή, του Προκόπη Παυλόπουλο, όχι γι αυτό. Αλλά οφείλεται, όμως, σε αυτόν, γιατί έχει γίνει μία πολύ μεγάλη προσπάθεια από ένα Υπουργείο και μία πολιτική ηγεσία και από τους συνεργάτες υπαλλήλους, τόσο μεγάλη, που νομίζω ότι είναι πρωτόγνωρη και η προσπάθειά σας θα πρέπει να είναι, όπως και η προσπάθειά

μας θα πρέπει να είναι, για παράδειγμα, να μην ταλαιπωρείται ο μετανάστης. Γιατί ταλαιπωρείται ο μετανάστης. Γιατί υπάρχει εκείνος ο ωχαδελφισμός σε ορισμένους. Γιατί να προσπαθεί κάποιος, να στέκεται στην ουρά και να περιμένει, τι να περιμένει; να μην του δώσει μία πληροφορία, μία ενημέρωση. Αυτό είναι πρόβλημά σας και πρόβλημά μας και παράκληση θερμή, προσπαθείστε στις θέσεις που βρίσκεστε, γιατί βρίσκεστε σε θέσεις κλειδιά, θα έλεγα, για την καλή λειτουργία της διοίκησης, προσπαθείστε, παρακαλώ, να δώσετε τον καλύτερό σας εαυτό εσείς και οι συνάδελφοί σας. Είμαι σίγουρος, ότι θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε το πρόβλημα το οποίο υπήρχε και υπάρχει ακόμα, το πρόβλημα της καλής εξυπηρέτησης του πολίτη.

Με αυτά τα λόγια, να σας συγχαρώ για την πρωτοβουλία που έχετε. Να είστε σίγουροι, ότι δεν παρακολουθούμε επιφανειακά οτιδήποτε γίνεται στο χώρο σας. Αλλωστε και αιτήματά σας, τα οποία έρχονται σε εμάς, όπως το αίτημα του Πανελλήνιου Συνδέσμου των Υπαλλήλων Μηχανημάτων Τεχνικών Εργων "Αναγέννηση", που είχε έρθει για περισσότερες μέρες από 120 να παίρνουν εκτός έδρας και είναι θετική η εισήγησή μας, ναι, να μπορεί να αυξηθεί το όριο αυτό.

Με τις ευχές, θα έλεγα ξεκάθαρα, ότι εσείς θα ξεφύγετε από τα τελείως προσωπικά θέματα, θα αγωνιστείτε για την καλύτερη εξυπηρέτηση, θα επαναλάβω, το επαναλαμβάνω για τρίτη φορά, εξυπηρέτηση του δημότη - πολίτη, να είστε σίγουροι ότι είμαστε κοντά σας, σας θεωρούμε συνεργάτες. Ο Υπουργός μου το έχει ξεκαθαρίσει χρόνια τώρα, έτσι το νιώθω και εγώ, γιατί είμαι από τους ανθρώπους που είχαν ασχοληθεί και είχαν έρθει σε επαφή πολλά χρόνια με τους εργαζόμενους στην αυτοδιοίκηση. Θέλουμε καλό εργασιακό περιβάλλον και καλές αμοιβές. Οι αμοιβές βεβαίως δεν έχουν σχέση με το Υπουργείο Εσωτερικών, είναι με τη συλλογική σύμβαση. Πιστεύω να πετύχετε και εκεί κάποια πράγματα καλύτερα.

Ευχαριστώ πολύ και εύχομαι καλή επιτυχία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε πολύ τον εκπρόσωπο του ΥΠΕΣΔΔΑ, τον κ. Βεζυργιάννη και θα παρακαλούσα με τη σειρά οι εκπρόσωποι των κομμάτων να κάνουν το χαιρετισμό και την τοποθέτησή τους.

Πρώτος ο εκπρόσωπος της Ν.Δ., ο Βουλευτής Πέλλας.

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΛΛΑΣ: Κύριε Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών,

Φίλε Νομάρχη, Τάκη Σιβένα, εκπρόσωπε της ΕΝΑΕ,

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρία και κύριοι του Δ.Σ. των Εργαζομένων στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις,

Κυρίες και κύριοι,

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση διαδραματίζει σήμερα έναν πολύ σημαντικό ρόλο, τόσο στην πολιτική εκπροσώπηση των τοπικών κοινωνιών όσο και στη διακυβέρνηση της χώρας.

Οι Νομάρχες αποτελούν τους εκλεγμένους εκπροσώπους των πολιτών σε

νομαρχιακό επίπεδο, οι οποίοι καλούνται αφ' ενός μεν να προγραμματίσουν, αφ' ετέρου να προωθήσουν λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες.

Τα προηγούμενα χρόνια η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ λειτούργησε στο χώρο της Ν.Α. με προχειρότητα, έλλειψη ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδίου, αλλά ταυτόχρονα και με οβιδιακές μεταμορφώσεις, δημιουργώντας θεσμούς τους οποίους δε στήριξε. Αδιαφόρησε για την οικονομική αυτοδυναμία των Νομαρχιών. Μεταβίβασε αρμοδιότητες και δράσεις στις Νομαρχίες, χωρίς τη μεταφορά των αντίστοιχων πόρων σε αυτές. Με την τακτική της και την πολιτική της, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέφερε σύγχυση στην κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων βαθμών αυτοδιοίκησης και κρατικής εξουσίας, αντί του σαφούς προσδιορισμού των επιτελικών αρμοδιοτήτων κάθε επιπέδου διοίκησης του κράτους.

Σημαντικότερο, όμως, πρόβλημα όλων ήταν η αβεβαιότητα για τη μελλοντική πορεία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που μεταδόθηκε όχι μόνο στους αιρετούς, όχι μόνο στους εργαζόμενους, αλλά και στους πολίτες. Ουσιαστικά το ΠΑΣΟΚ άφησε τη Ν.Α. να μαραζώνει και επί της ουσίας επεδίωξε σταδιακά την απαξίωση του θεσμού, την κατάργηση της Ν.Α.

Σας θυμίζω την κραυγή αγωνίας του αείμνηστου Θόδωρου Κατριβάνου, που έλεγε:

"Ο θεσμός της Ν.Α. αμφισβητείται. Μатаιώσατε με κάθε τρόπο την προσπάθεια για την εξαφάνιση των Νομαρχιών".

Πιστεύουμε, ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, ως φορέας δημοκρατικού προγραμματισμού σε τοπικό επίπεδο, μπορεί και πρέπει να αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο στην οικοδόμηση της Ελλάδας του 21ου αιώνα.

Η θέση της Ν.Δ. για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση είναι ξεκάθαρη. Πιστεύουμε στην ανεξάρτητη, αδέσμευτη, ακηδεμόνευτη και πάνω από όλα οικονομικά αυτοδύναμη Ν.Α. Η Ν.Δ. πιστεύει, ότι η Ν.Α. αποτελεί βασικό συστατικό της διαμορφούμενης κοινωνίας των πολιτών, αλλά και βασικό μοχλό άσκησης της πολιτικής της αποκέντρωσης. Η οικονομική ανεξαρτησία των φορέων είναι πρωτεύουσας σημασίας, καθώς εξασφαλίζει την αυτονομία λειτουργίας των φορέων αυτών και για την οικονομική αυτοδυναμία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης η κυβέρνησή μας, ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ο Προκόπης Παυλόπουλος, έφερε νομοσχέδιο στη Βουλή, υπερδιπλασιάζοντας τους πόρους για τη Ν.Α. Έτσι, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μπορεί να είναι και ανεξάρτητη και ακηδεμόνευτη. Έτσι, αποδεικνύει τη στήριξή της η Ν.Δ. στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και στο έργο που μπορεί να επιτελέσει.

Η πολιτική μας για την αποκέντρωση και την αυτοδιοίκηση εμπνέεται από νέες αρχές και αντιστοιχεί στο νέο πνεύμα διακυβέρνησης της χώρας από τη Ν.Δ. και τον Κώστα Καραμανλή, μίας νέας διακυβέρνησης με συναίνεση και ενότητα όλων των Ελλήνων για να μπορέσει ο τόπος να πάει μπροστά.

Στόχος μας είναι η δημιουργία πραγματικά αυτοδιοικούμενων Νομαρχιών, με

διαφάνεια στη λειτουργία τους, με νομιμότητα στις πράξεις και σεβασμό στα δικαιώματα των πολιτών.

Πρωθήσαμε και δώσαμε λύσεις σε θεσμικά ζητήματα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Προβλέφθηκε για πρώτη φορά, ότι στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και στις συλλογικές συμφωνίες για θέματα μονίμων υπαλλήλων και προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου των ΟΤΑ β' βαθμού, συμμετέχει και η ΕΝΑΕ, η οποία μάλιστα συνυπογράφει.

Συστάθηκε θέση μετακλητού Γενικού Γραμματέα στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Ανασυστάθηκαν οι Νομαρχιακές Επιτροπές.

Συστάθηκε Επιτροπή για τη σύνταξη νέου Κώδικα των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Θεσμοθετήθηκε η δυνατότητα παρέμβασης της ΕΝΑΕ ενώπιον των δικαστικών αρχών της χώρας, υπέρ των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Θεσμοθετήθηκε η επιτάχυνση και ο εξορθολογισμός της διαδικασίας πλήρωσης κενών ή κενούμενων οργανικών θέσεων στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, πάντα υπό την αιγίδα του ΑΣΕΠ και με διασφάλιση των αναγκών εγγυήσεων αντικειμενικότητας και αμεροληψίας.

Θεσμοθετήθηκε η διασυννοριακή συνεργασία των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, με αντίστοιχες διοικητικές μονάδες άλλων χωρών.

Παράλληλα, προωθείται και διευκόλυνση της συμμετοχής τους στη νομοπαρασκευαστική διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στηρίζουμε οικονομικά τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Προχώρησε η ρύθμιση των χρεών των Ν.Α.

Εγινε η διαγραφή των χρεών των Ν.Α. προς το Δημόσιο, οι οποίες προέρχονται από οφειλές των πρώην Νομαρχιακών Ταμείων.

Ψηφίστηκε το νομοσχέδιο για τα οικονομικά θέματα των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, που στηρίζει ουσιαστικά τις Νομαρχίες και δίνει υπερδιπλάσια χρήματα για να μπορούν να παράξουν έργο και που επίσης λύνει το τεράστιο πρόβλημα με τα προνοιακά επιδόματα, τα οποία πληρώνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Παρέχεται η δυνατότητα στους ΟΤΑ β' βαθμού για αξιοποίηση των εσόδων τους, ώστε να μπορούν αυτές να πετύχουν υψηλότερες αποδόσεις και άρα υψηλότερα έσοδα.

Δίνεται η δυνατότητα επιχορήγησης από τις Ν.Α. αστικών εταιρειών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, οι οποίες δραστηριοποιούνται στον αγώνα για την καταπολέμηση των ναρκωτικών. Μέσα σε αυτή την τεράστια, στην πολύ μεγάλη, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα των τελευταίων 20 μηνών μεταρρυθμιστική προσπάθεια της κυβέρνησης για την αυτοδιοίκηση και τη δημόσια διοίκηση, εντάσσονται και άλλα

θέματα που αφορούν τον α' βαθμό.

Μέσα σε όλα αυτά, όμως, υπάρχει και η εκλογή με το 42%. Ένα θέμα το οποίο έχει θιγεί πολλές φορές, έχει συζητηθεί και έχουν ειπωθεί πολλά. Ένα θέμα για το οποίο έχει ειπωθεί, ότι η κυβέρνηση αιφνιδίασε.

Κυρίες και κύριοι, η κυβέρνηση δεν αιφνιδίασε κανέναν. Από το 2000 η Ν.Δ. έχει στο πρόγραμμά της την εκλογή με ποσοστό 42%. Δεν αιφνιδιάσαμε κανέναν. Το πρόγραμμά μας τέθηκε στην κρίση του ελληνικού λαού και βεβαίως ψηφίστηκε από τον ελληνικό λαό. Έχει ειπωθεί πολλές φορές, ότι δε δίνει τη δυνατότητα να υπάρξουν συνεργασίες η ρύθμιση αυτή. Αυτό μπορεί να το πει κάποιος, είτε γιατί έχει άγνοια είτε γιατί αυτό θέλει να πει, διότι το 42% και η εκλογή από τον πρώτο γύρο, από την πρώτη Κυριακή, δίνει τη δυνατότητα για πραγματικές συγκλίσεις στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, για πραγματικές, διάφανες και ουσιαστικές προγραμματικές συμφωνίες και όχι για συναλλαγές στο β' γύρο, συναλλαγές κάτω από το τραπέζι, συναλλαγές εν κρυπτώ.

Βεβαίως τέθηκε και ένα θέμα, το οποίο έχει σχέση με τη δημοκρατική νομιμοποίηση του εκλεγμένου Δημάρχου ή Νομάρχη. Αυτό το οποίο πρέπει να πω είναι ένα. Όταν μία κυβέρνηση εκλέγεται και έχει τη δυνατότητα να εκλέγεται με 41%, με 42% και η κυβέρνηση αυτή διαχειρίζεται πολύ σοβαρά και πολύ σημαντικά θέματα, όπως τα εθνικά θέματα, όπως η είσοδος της χώρας στην ΟΝΕ, όπως η είσοδος της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν είναι δυνατόν να λέμε, ότι ο Δήμαρχος ή ο Νομάρχης έχει σημαντικότερα θέματα να διαχειριστεί.

Και επειδή ειπώθηκε από κάποιους συνταγματολόγους το θέμα αυτό περί δημοκρατικής νομιμοποίησης, θα πάρω την ακραία περίπτωση, την ακραία περίπτωση της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας, όπου απαιτείται η πλειοψηφία των τριών πέμπτων της Βουλής, οι 180 ψήφοι και αν δεν υπάρξει εκλογή με τους 180 ψήφους, με την ενισχυμένη πλειοψηφία, πάμε σε δεύτερη ψηφοφορία. Αν και εκεί δεν υπάρξει εκλογή, τότε διαλύεται η Βουλή, πάμε σε εκλογές και η εκλογή προκύπτει με 151 τουλάχιστον από μία κυβέρνηση η οποία μπορεί να εκλεγεί με 41%.

Κυρίες και κύριοι Σύνεδροι,

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, το Υπ. Εσωτερικών και ο Προκόπης ο Παυλόπουλος έχουν αποδείξει έμπρακτα, στους 20 μήνες που έχουμε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας μας, ότι στηρίζουν και μετουσιώνουν στην πράξη αυτές τις αρχές και τις δεσμεύσεις τους.

Εμείς αναγνωρίζουμε τον πρωταρχικής σημασίας ρόλο της Ν.Α. για την ανάπτυξη του κάθε νομού, για την ανάπτυξη της χώρας. Αναγνωρίζουμε, όμως, ταυτόχρονα και το πόσο σημαντική είναι η συμμετοχή των εργαζομένων στο δύσκολο έργο, σε αυτή την πορεία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Συμμετοχή και αγώνα των εργαζομένων, από όπου δε λείπουν προβλήματα.

Γνωρίζουμε, ότι σήμερα είναι σε εξέλιξη ο διάλογος της ΑΔΕΔΥ, σχετικά με το νέο μισθολόγιο, το νέο Υπαλληλικό Κώδικα και το καθεστώς των βαρέων και

ανθυγιεινών επαγγελμάτων στο Δημόσιο. Μετά από την ολοκλήρωση του διαλόγου, η κυβέρνηση θα προχωρήσει σε νομοθετικές πρωτοβουλίες, που θα απαντούν σε αυτά τα μείζονος σημασίας προβλήματα.

Σε ό, τι αφορά τα κλαδικά σας αιτήματα, τα οποία είναι και αυτά πολύ σημαντικά και έχουν προκύψει τόσο από τον τρόπο ένταξής σας στη Ν.Α., όσο και από τον τρόπο λειτουργίας της Ν.Α., τα κλαδικά σας προβλήματα θα συζητηθούν στο συνέδριο αυτό, στην ημερίδα αυτή. Εμείς θα περιμένουμε τα πορίσματά σας, θα τα μελετήσουμε και θα είμαστε αλληλέγγυοι, στα πλαίσια πάντα της δημοσιονομικής πολιτικής, που είναι αναγκασμένη η κυβέρνηση να ακολουθήσει, σύμφωνα με τις δυνατότητες της οικονομίας μας.

Κυρίες και κύριοι σύνεδροι,

Με τις σκέψεις αυτές, χαιρετίζω την ημερίδα σας και εύχομαι και οι εργασίες της να δώσουν αποτελέσματα μεστά περιεχομένου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Τζαμπζή, τον Βουλευτή της Ν.Δ. στην Πέλλα και θα παρακαλούσα την υπεύθυνη διαβούλευσης του Τομέα Αυτοδιοίκησης και μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ, κυρία Σταυρούλα Δήμου.

ΔΗΜΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Εκλέγομαι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση 24 χρόνια, πρώτα στον α' βαθμό και μετά, από όταν έγινε αιρετή η Ν.Α., στο β' βαθμό. Είμαι και Αντινομάρχης στη Δυτική Αττική.

Χαίρομαι ιδιαίτερα που βρίσκομαι σήμερα μαζί σας για να μοιραστώ ορισμένες σκέψεις και ιδέες για το θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Θα ήθελα, όμως, πριν ξεκινήσω, να κάνω μία μικρή, αλλά καίρια, κατά τη γνώμη μου, παρατήρηση, σχετικά με τον τίτλο της ημερίδας. Δεν μπορεί να υπάρξει σχεδιασμός πολιτικής, δεν μπορεί να υπάρξει εφαρμογή πολιτικής, δεν μπορεί να υπάρξει μέλλον για τη Ν.Α., χωρίς την ενεργό συμπαράσταση, χωρίς την ειλικρινή συνεργασία, χωρίς τη θέληση των εργαζομένων.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και οι Υπηρεσίες της βρίσκονται κάθε μέρα δίπλα στον πολίτη. Οι εργαζόμενοι, όλοι εσείς που δίνετε ανθρώπινο πρόσωπο σε ανώνυμες γραφειοκρατίες, είναι εκείνοι που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης. Δεν είναι και δεν μπορούν να είναι οχυρωμένοι πίσω από τεράστιους διαδρόμους ή κτίρια που μοιάζουν με λαβύρινθους, γιατί ο ίδιος ο χαρακτήρας του θεσμού της Ν.Α. δεν το επιτρέπει.

Αυτά είναι τα δύο κύρια στοιχεία που προσδιορίζουν με σαφή τρόπο το όραμά μας για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και το πώς αυτό το όραμα θα γίνει πράξη.

Θέλουμε Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ικανές να κάνουν πράξη την αποκέντρωση και αυτό σημαίνει, ότι θέλουμε όλους εσάς όχι απλούς παρατηρητές,

αλλά ενεργούς συμμετόχους σε αυτή την προσπάθεια. Βεβαίως δε φτάνει αυτό.

Είναι προφανές, ότι η μεταφορά αρμοδιοτήτων θα πρέπει να συνοδευθεί και από μεταφορά πόρων. Αν θυμάμαι καλά, ο Δημοσθένης είχε πει το περίφημο "δει δη χρημάτων, ω άνδρες Αθηναίοι". Την υπόλοιπη φράση δεν τη θυμάμαι στα αρχαία. Θα την πω στα νέα ελληνικά. Και χωρίς αυτά τίποτα από όσα πρέπει να γίνουν, δεν πρόκειται να γίνουν. Είναι αυτονόητο, ότι χωρίς χρήματα, χωρίς πόρους, καμία πολιτική δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Ομως, πόσα παραδείγματα γνωρίζουμε, όπου πόροι δόθηκαν, αλλά το αποτέλεσμα ήταν πενιχρό ή εντελώς δυσανάλογο με τα χρήματα που επενδύθηκαν.

Το ΠΑΣΟΚ έχει συγκεκριμένες θέσεις, συγκεκριμένο όραμα για τη Ν.Α. Θα μπορούσα να σας τις απαριθμήσω, αλλά θα ήταν ανιαρό, αφού μπορείτε να τις βρείτε και να τις διαβάσετε μόνοι σας στην ιστοσελίδα του κινήματος. Εκεί θα βρείτε και τις σχετικές τοποθετήσεις του Προέδρου, καθώς και του Θόδωρου Πάγκαλου, που έχει αναλάβει τα θέματα αυτά σε επίπεδο Πολιτικού Συμβουλίου.

Αυτό που το ΠΑΣΟΚ θέλει, είναι κάτι που ήδη γίνεται στην Ευρώπη. Εμείς θέλουμε και υποστηρίζουμε πως θα το κάνουμε πράξη, όταν κυβερνήσουμε τη χώρα, έναν άλλο τρόπο διοίκησης της Ελλάδος. Το γνωστό τρίγωνο της εξουσίας πέριξ της πλατείας Συντάγματος δε θα αποφασίζει για τα πάντα. Οι περιφέρειες περνούν στην πρώτη γραμμή. Τα κέντρα αποφάσεων έρχονται κυριολεκτικά δίπλα στον πολίτη.

Γιατί το θέλουμε αυτό;

Πρώτα για λόγους οικονομικούς. Το νέο οικονομικό περιβάλλον καθιστά αντιοικονομικό και αντιαναπτυξιακό το γνωστό μοντέλο του υπερσυγκεντρωτικού κράτους.

Για λόγους λειτουργίας του πολιτεύματος. Όσο πιο κοντά είναι ο πολίτης στους θεσμούς άσκησης της εξουσίας, τόσο καλύτερα λειτουργεί το δημοκρατικό πολίτευμα.

Για λόγους κοινωνικούς. Η μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων σε εισόδημα, πρόσβαση στην πληροφόρηση και βιοτικό επίπεδο, προϋποθέτει τη δημιουργία ισχυρών περιφερειών. Περιφερειών με δική τους ταυτότητα.

Και ας μου επιτρέψετε να πω, θέλουμε να κάνουμε πράξη αυτό το όραμα για λόγους πολιτιστικούς. Ο πολιτισμός δεν είναι μόνο μία ψηλή έκφραση του ανθρώπινου πνεύματος. Είναι και μία κρίσιμη διάσταση, που επηρεάζει την ανάπτυξη, την ευημερία και τελικά καθορίζει αν ζούμε καλά ή όχι. Αυτό που θέλουμε, αυτό που οραματιζόμαστε είναι προφανές ότι ξεπερνά την απλή αναδιανομή ρόλων και αρμοδιοτήτων. Το όραμα του ΠΑΣΟΚ για να γίνει πράξη, δεν αρκεί η μεταφορά πόρων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και βεβαίως δεν είναι κάτι που θα γίνει μέσα σε έξι μέρες. Αντίθετα, απαιτεί χρόνο, θυσίες, κόπους και συγκρούσεις.

Ακόμα θυμάμαι κάποιο μεγαλοσχήμονα Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας να κραυγάζει μέσα στη Βουλή, όταν ψηφιζόταν το νομοθετικό πλαίσιο που δημιούργησε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, λέγοντας προς το ΠΑΣΟΚ:

"Διαλύεται το κράτος".

Τελικά βέβαια ούτε το κράτος διαλύθηκε ούτε οι νόμοι αυτοί ανακλήθηκαν.

Στο κέντρο της προσπάθειας για να γίνει πράξη το όραμά μας, βρίσκεστε εσείς, γιατί από τη δική σας δουλειά, τη δική σας υποστήριξη, τη δική σας συμμετοχή, θα κριθεί η επιτυχία αυτού του εγχειρήματος. Γι αυτό και το πρώτο πράγμα που είπα, μόλις ξεκίνησα, ήταν, ότι χωρίς εσάς δεν υπάρχει μέλλον για τη Ν.Α. Ο θεσμός αυτός έχει περάσει πια την παιδική και εφηβική ηλικία του. Τώρα βρίσκεται στο κρίσιμο σταυροδρόμι, που θα καθορίσει το μέλλον του.

Εμείς έχουμε μία πρόταση, μία πρόταση για το πού πρέπει να πάει αυτός ο νέος θεσμός. Υπηρετώ, όπως είπα, τη Ν.Α. από διάφορες θέσεις από την ίδρυση του. Ενα πράγμα έμαθα καλά αυτά τα χρόνια: Οι εργαζόμενοι στη Ν.Α. δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως υπάλληλοι της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας, αλλά ως συνεργάτες, ως συνάδελφοι, θα τολμούσα να πω. Γι αυτό και ξεκίνησα την ομιλία μου, χρησιμοποιώντας αυτή τη λέξη.

Φίλοι και φίλες,

Ο ρόλος σας στο μέλλον της Ν.Α. εξαρτάται ακριβώς από το χαρακτήρα αυτού του μέλλοντος. Πιστεύω, ότι η σημερινή ημερίδα και θα πρέπει να συγχαρώ τους διοργανωτές, θα βοηθήσει, ώστε αυτός ο χαρακτήρας να αποκτήσει γνωρίσματα που θα εμβαθύνουν και θα ενισχύσουν την κρίσιμη αποστολή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στο νέο οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε πολύ την κ. Δήμου.

Θα παρακαλούσα τώρα τον εκπρόσωπο του ΚΚΕ, το μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, τον κύριο Γαβανάκη, την τοποθέτησή του.

ΓΑΒΑΝΑΚΗΣ: Φίλες και φίλοι,

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Ευχαριστούμε για την πρόσκληση, που μας δίνετε την ευκαιρία να επικοινωνήσουμε για άλλη μία φορά μαζί σας.

Λέγονται πολλά μεγάλα λόγια, χωρίς εσάς τίποτα δε γίνεται. Χωρίς τους εργαζόμενους, ναι, τίποτα δε γίνεται. Ομως, όταν λέμε αυτές τις κουβέντες, πρέπει να εναρμονίζονται τα λόγια μας με την πράξη μας. Χωρίς εσάς, έγιναν οι υποχρεωτικές μετατάξεις σας. Χωρίς εσάς και ενάντιά σας, σάς αφαιρέθηκε το δικαίωμα, τα δικαιώματα του δημοσίου υπαλλήλου και πολλά άλλα χωρίς εσάς έγιναν από τις κυβερνήσεις και από την προηγούμενη κυβέρνηση και από τη σημερινή κυβέρνηση.

Για να μπορέσουμε να έχουμε ασφαλές συμπέρασμα για τη Ν.Α. και εννοώ ασφαλές συμπέρασμα για τη λειτουργία της στην κοινωνία και για τη λειτουργία της στους εργαζόμενους της, πρέπει να απαντήσουμε σε ένα καίριο ερώτημα: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση για ποιον; Από την απάντηση σε αυτό το ερώτημα, θα βγάλουμε ασφαλή συμπεράσματα για τις πολιτικές που εφαρμόστηκε και εφαρμόζονται για τη Ν.Α.

Είναι η Ν.Α. για το λαό, για τους εργαζόμενους, για τα φτωχά λαϊκά στρώματα και για τους εντός αυτής εργαζόμενους; Είναι τέτοια η Ν.Α.; Όχι. Από της ιδρύσεώς της και με τους νόμους 2218, 2240 και μετέπειτα, ιδρύθηκε, φτιάχτηκε, κτίστηκε και λειτουργεί ως μακρύ χέρι της κεντρικής εξουσίας. Δεν έχουμε αποκέντρωση, με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, δεν έχουμε αποκέντρωση με την έννοια να παίρνει πρωτοβουλίες, να ενεργεί, να λειτουργεί για το λαό, αλλά έχουμε αποκέντρωση της διαχείρισης της κεντρικής εξουσίας. Η κεντρική εξουσία και μιλάω για την κυβέρνηση και τη σημερινή και την προηγούμενη, αναθέτει στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση γενικότερα αναθέτει πολιτικές αντιλαϊκές. Θα μου πείτε: Ποιες είναι αυτές;

Μέσα από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και γενικότερα την Τοπική Αυτοδιοίκηση περνούν τα ανταποδοτικά τέλη, για υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα, υγεία, πρόνοια κλπ και η υποχρέωση του κράτους να δίνονται αυτές οι υπηρεσίες στον εργαζόμενο σε υψηλό επίπεδο και χωρίς καμία επιβάρυνση, αυτή την υποχρέωση που είναι υποχρέωση του κράτους, την αναθέτουν οι κυβερνήσεις και οι κυβερνώντες στη Ν.Α.

Παραπέρα, συμπράττουν στις αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις οι Ν.Α. Μην ξεχνάμε, τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, με συμφωνία των κυρίων δυνάμεων στην ΕΝΑΕ, Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ και Συνασπισμός, με συμφωνία, λοιπόν, έχουμε τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, δηλαδή την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων. Ένα καίριο πλήγμα στα εργασιακά δικαιώματα.

Και βεβαίως, ο εκπρόσωπος της Ν.Δ. είπε ότι είναι ακηδεμόνευτη. Μα μπορεί να είναι ακηδεμόνευτη με αυτή τη λογική; Μπορεί να είναι ακηδεμόνευτη; Εμείς τη θέλουμε να κηδεμονεύεται από το λαό, αλλά κηδεμονεύεται από την κεντρική εξουσία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δεν ακούσαμε, φίλες και φίλοι, δεν ακούσαμε τίποτα σε σχέση με τους εργαζόμενους εντός της Ν.Α. Δεν υπάρχουν προβλήματα; Δεν έχουν προβλήματα οι εργαζόμενοι; Εγώ τουλάχιστον διάβασα πάρα πολλά από τα έντυπα της Ομοσπονδίας, πάρα πολλά προβλήματα για τους εργαζόμενους: οικονομικά, εργασιακά, ασφαλιστικά κλπ. Αυτά τα προβλήματα πώς προκύπτουν; Έτσι ξαφνικά; Γιατί έχουμε αυτή την οικονομική κατάσταση στους εργαζόμενους στη Ν.Α., με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι αυτοί να βρίσκονται στο κατώτερο σκαλοπάτι της μισθολογικής κλίμακας; Γιατί γίνεται αυτό το πράγμα;

Και παραπέρα, έχουμε και τη βάρβαρη, απαράδεκτη πολιτική του διαίρει και βασιλεύει, με την επιδοματική πολιτική, που κατά κόρον υλοποιείται στο χώρο της Ν.Α. Επιδόματα επί επιδομάτων και διαχωρισμός των εργαζομένων μέσω των επιδομάτων και αντιπαραθέσεις των εργαζομένων με τα επιδόματα. Βεβαίως είναι γνωστή η τακτική των κυβερνήσεων. Έτσι θέλουν να αποσπούν τους εργαζόμενους από την κύρια αιτία, να μην τους αφήνουν να αντιπαλεύουν την κύρια οικονομική πολιτική της κάθε φορά κυβέρνησης.

Ο κρατικός προϋπολογισμός. Αυξήσεις πιο κάτω και από τον τιμάρημο για φέτος για τους εργαζόμενους, περίπου 2, 5%. Και πέρυσι το ίδιο και πρόπερσι το ίδιο. Συνέχεια έχουμε την ίδια πολιτική.

Εργασιακά, είπα και προηγούμενα, υποχρεωτικές μετατάξεις. Το δικαίωμα της μετάθεσης, με αίτηση του υπαλλήλου, δεν υπάρχει εδώ. Δεν υπάρχει, όπως υπήρχε στο δημόσιο υπάλληλο, όπως υπήρχε, όταν είσαστε στο Δημόσιο, δεν υπάρχει, με αποτέλεσμα να έχουμε εδώ πέρα κριτήρια θα έλεγα εχθρικά για τους εργαζόμενους ή κριτήρια ρουσφετιού για τους ημέτερους, γιατί με αυτό τον τρόπο αφήνεται το περιθώριο στους κυβερνώντες να προβαίνουν σε υποχρεωτικές μεταθέσεις, να προβαίνουν σε μεταθέσεις που έχουν την έννοια του ρουσφετιού, αφού πάνε σε καλύτερη θέση.

Ασφαλιστικά. Έχουμε τους νόμους της Ν.Δ., '90 - '92, έχουμε τους νόμους του ΠΑΣΟΚ, από εκεί και πέρα, τους νόμους αυτούς που αφαίρεσαν πάρα πολλά ασφαλιστικά δικαιώματα από τους εργαζόμενους. Τώρα αρχίζει και νέος διάλογος για να αφαιρεθούν και τα υπόλοιπα. Αυτό δεν είναι πρόβλημα που έχει σχέση με τη λειτουργία του εργαζόμενου στη Ν.Α.;

Και μία σειρά άλλα ζητήματα, που δεν έχω το χρόνο να τα απαριθμήσω, αλλά εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε είναι, ότι όλα αυτά τα προβλήματα που βεβαίως τα παρουσιάζουν οι κυβερνώντες ότι τάχατες είναι αναγκαστικά προβλήματα, ότι είναι αναγκαίο να χάνουν οι εργαζόμενοι, χάρη της ανταγωνιστικότητας, χάρη της κερδοφορίας του κεφαλαίου, χάρη των τεσσάρων ελευθεριών του κεφαλαίου κλπ κλπ, όπως ψηφίστηκαν μέσα από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, η οποία επικυρώθηκε από τα κόμματα: Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ και Συνασπισμός, στη Βουλή. Χάρη, λοιπόν, αυτών των πολιτικών επιλογών του κεφαλαίου, πρέπει να χάνουν οι εργαζόμενοι.

Ανταγωνιστικότητα. Αυτό είναι μία λογική που κυριαρχεί από τους κυβερνώντες και όλους εκείνους οι οποίοι πιστεύουν στην Ευρωένωση, μία λογική που λέει ότι οι ισχυροί να φάνε τους ανίσχυρους, να το πω έτσι σχηματική και μετά ας φαγωθούν και μεταξύ τους για να μείνει ο ισχυρότερος. Είναι μία αρχή ζούγκλας. Είναι μία λογική ζούγκλας, που βεβαίως δεν πρέπει οι εργαζόμενοι να την αποδεχθούν.

Με βάση αυτή τη λογική, οι εργαζόμενοι θα πάνε πολύ χειρότερα, αν αποδεχθούν να υποκύψουν σε αυτές τις επιλογές. Εμείς ως ΚΚΕ λέμε ξεκάθαρα, ότι οι εργαζόμενοι είναι εκείνοι που δημιουργούν τον πλούτο και δικαιούνται να έχουν δικαιώματα αντίστοιχα με τις σύγχρονες ανάγκες τους. Αυτή είναι η αρχή μας.

Όσον αφορά τη Ν.Α., εμείς λέμε ότι πρέπει να εκλέγονται οι αιρετοί της Ν.Α. με το σύστημα της απλής αναλογικής, γιατί ακούστηκε για 42% κλπ, δηλαδή με λίγα λόγια αποδέχονται οι υπόλοιπες δυνάμεις τη μειοψηφία να κυβερνάει και σαν κυβέρνηση και σαν Τοπική Αυτοδιοίκηση και επειδή έχουμε εκλογές σε λίγο, εμείς, λοιπόν, λέμε απλή αναλογική. Είναι το μόνο σύστημα σε αυτή την κοινωνία που μπορεί να εκφράσει, όσο γίνεται αυτό, να εκφράσει τις πραγματικές δυνάμεις που υπάρχουν στην κοινωνία.

Ετσι, λοιπόν, έχει, όσον αφορά το σύστημα εκλογής και βεβαίως μέσα στα Νομαρχιακά Συμβούλια, στα Δημοτικά Συμβούλια, πάλι εκεί να εκλέγονται με έμμεση ψηφοφορία οι Δήμαρχοι και τα άλλα αξιώματα.

Εμείς λέμε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να έχει σαν στόχο, σαν σκοπό να υπηρετήσει το λαό, χωρίς καμία δέσμευση από την κεντρική εξουσία. Εμείς λέμε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να υπηρετεί, να δίνει στο λαό εκείνα τα δικαιώματα, τα οποία υποχρεούται να δώσει ως Ν.Α., γιατί ο λαός είναι εκείνος ο οποίος με το φόρο του στηρίζει όλους τους θεσμούς και αυτό το θεσμό. Επομένως, υποχρεούται να δώσει αυτά τα δικαιώματα. Και βεβαίως, να μην αναλαμβάνει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να λειτουργεί ως διαχειριστής των κυβερνήσεων.

Εμείς λέμε παραπέρα οι εργαζόμενοι να πάρουν τα δικαιώματα τα οικονομικά, τα εργασιακά, τα ασφαλιστικά, εκείνα τα δικαιώματα όχι που είχαν πριν τους νόμους τους αντεργατικούς τους αντιασφαλιστικών, αλλά να πάρουν και παραπάνω. Γι αυτό λέμε κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων, κατάργηση του νόμου της διευθέτησης της εργασίας, κατάργηση των νόμων αυτών που λένε μερική απασχόληση και σε εσάς υπάρχει μερική απασχόληση. Κατάργηση των ασφαλιστικών νόμων. Λέμε να πάμε σε μία τέτοια κατάσταση, που οι εργαζόμενοι θα έχουν δικαιώματα αντίστοιχα με τις σημερινές ανάγκες τους.

Εμείς λέμε, σε τελευταία ανάλυση, ότι οι εργαζόμενοι να παραμερίσουν τις πολιτικές αυτές, μέσα από αγώνες, γιατί μόνο έτσι μπορεί να γίνει, να παραμερίσουν και τις πολιτικές αυτές και τα κόμματα και τις δυνάμεις εκείνες οι οποίες υπηρετούν αυτές τις πολιτικές. Ετσι μονάχα μπορεί να ανοίξει ένας δρόμος, ο οποίος θα οδηγεί σε μία κοινωνία δίκαιη, να το πούμε έτσι.

Με αυτή τη λογική, λοιπόν, εμείς λέμε ότι πρέπει να συγκρουστούμε με τις γενικότερες πολιτικές και οι δημοτικές εκλογές είναι μία ευκαιρία, οι εργαζόμενοι συνολικά να συγκρουστούν με αυτές τις λογικές. Αλλωστε, το ζήτημα των εκλογών αυτών έχει πολιτικά χαρακτηριστικά και σήμερα ιδιαίτερα πάρα πολύ μεγάλα πολιτικά χαρακτηριστικά, με την επίθεση που δεχόμαστε. Επομένως, πρέπει να πάρει μία γενικευμένη μορφή αντεπίθεσης των εργαζομένων, ενάντια στις αντιλαϊκές πολιτικές κυβέρνησης και Ευρωπαϊκής Ένωσης, κομμάτων της Ευρώπης, συνδικαλιστικών δυνάμεων, οι οποίες συναινούν με τις επιλογές αυτές και συμπράττουν με αυτές τις επιλογές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε το συνάδελφο κύριο Γαβανάκη και να προσέλθει στο βήμα ο συνάδελφος από το Συνασπισμό, ο κ. Αποστόλου Ευάγγελος για χαιρετισμό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Βέβαια συνάδελφος εξ αγχιστείας, δεδομένου ότι εγώ ανήκω στις τράπεζες, επομένως κάπως έτσι κοντά είμαστε.

Επιτρέψτε μου να συστηθώ και εγώ. Είμαι μέλος της Πολιτικής Γραμματείας του

Συνασπισμού, υπεύθυνος για τα θέματα αυτοδιοίκησης του κόμματος και πρώην Βουλευτής.

Ο Συνασπισμός χαιρετίζει την ημερίδα σας και σας ευχαριστεί, γιατί του δίνετε βήμα για να εκφράσει τις απόψεις του για το μέλλον της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και το ρόλο των εργαζομένων σε αυτή. Ακούστηκαν φιλότιμες προσπάθειες, τόσο από το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης, από τον πρώην συνάδελφο, τον κ. Τζαμτζή, βεβαίως από την κ. Δήμου και από τον εκπρόσωπο του ΚΚΕ. Να μου επιτρέψει να του πω μόνο, ότι όταν οι ισχυροί μας πολεμούν, εμείς τι θα κάνουμε; θα αποχωρούμε καταγγέλλοντας ή θα πολεμάμε, θα αμυνόμαστε, παραμένοντας; Εκεί είναι το μεγάλο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί.

Η κατάσταση στο χώρο της Ν.Α. θεσμικά και οικονομικά, να συμφωνήσουμε όλοι, δεν είναι ό,τι το καλύτερο. Για εμάς η Ν.Α., πρέπει και αυτή να κάνει πράξη το δημοκρατικό προγραμματισμό, την αποκέντρωση. Δυστυχώς, όμως, το συγκεντρωτικό μοντέλο εξουσίας καλά κρατεί, αφού η κυβέρνηση, με τον εκπρόσωπο της, το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας, το μακρύ χέρι ουσιαστικά της κυβέρνησης, έχει σε ασφυκτικό κλοιό, τόσο τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση όσο και την Α'βάθμια Αυτοδιοίκηση. Ιδιαίτερα δε σε επίπεδο θεσμών και πόρων η κατάσταση είναι τραγική.

Βεβαίως τώρα δεν υπάρχει και ο απαραίτητος χρόνος να μιλήσουμε για την αναγκαιότητα του θεσμού της Ν.Α. Υπάρχει μία μακρά ιστορική διαδρομή, παράλληλη θα έλεγα, Ν.Α. και κράτους, δύο θεσμοί οι οποίοι, μέσα από αντιπαλότητες, συμπλεύσεις, μέχρι να φτάσουν στη σημερινή τους υπόσταση, συνεχώς διασταυρώνονται και θεμελιώνουν αυτό που λέμε τη δημόσια σφαίρα.

Ο Συνασπισμός, Η ανανεωτική Αριστερά, θέλει τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να μην απαριθμεί μόνο τα προβλήματα και ούτε να διαχειρίζεται απλώς τη μίζερη πραγματικότητα, αλλά να παλεύει, παράλληλα με τη διεκδίκηση εκείνων που της ανήκουν και για την υλοποίηση πολιτικών περιφερειακής ανάπτυξης, ενώ ταυτόχρονα θα υπερασπίζεται τα κοινωνικά δικαιώματα και τις κατακτήσεις. Ομως, αυτές οι δυνατότητες υπονομεύονται και ακυρώνονται σήμερα, πρώτον, από το αντιδημοκρατικό σύστημα εκλογής των αυτοδιοικητικών οργάνων και επιτρέψτε μου εδώ να καταγγείλω την κατ' εξοχήν αντιδημοκρατική απόφαση της κυβέρνησης για τη θέσπιση του 42%, να εκλέγονται Νομάρχες και Δήμαρχοι με 42%.

Ειπώθηκαν από τον εκπρόσωπο της Ν.Δ. πολλά: Υπήρχε δέσμευση στο πρόγραμμα. Μακάρι η Ν.Δ. όλες τις δεσμεύσεις που είχε στο πρόγραμμά της να τις υλοποιούσε. Υλοποιεί την κατ' εξοχήν αντιδημοκρατική. Και βεβαίως υπήρξε και από την πλευρά της και αλαζονική συμπεριφορά, ιδιαίτερα απέναντι στους φορείς που τους αφορά. Δεν έγινε κανένας διάλογος με χώρο της αυτοδιοίκησης.

Τρίτο, επιτρέψτε μου να πω, είναι αυτό που επικαλείται συνεχώς, ότι συνεργασίες μπορούν να γίνουν πριν από τις εκλογές. Γιατί αφαιρείται το δικαίωμα σε μία τρίτη - τέταρτη παράταξη, που μπορεί να έχει διαφορές, εκ των προτέρων να καταθέσει το πρόγραμμά της και να δει κατά πόσο αυτό έχει ανταπόκριση και ποιος

λέει ότι είναι αντιδημοκρατικό, αν τη δεύτερη Κυριακή δύο ή τρία αυτοδιοικητικά προγράμματα μπορούν να συνεννοηθούν και να έχουν μία κοινή έκφραση. Αυτά είναι κατ' εξοχήν αντιδημοκρατικά.

Και επειδή ειπώθηκε το παράδειγμα του Προέδρου της Δημοκρατίας, δε θέλω να ασχοληθώ σε αυτό, το θεωρώ ότι είναι άτυχο το να εμπλέκουμε. Απλά να πω, ότι είναι δυνατόν μία μονοπρόσωπη μη ανακλητή εξουσία να στηρίζεται στη μειοψηφία; Είναι δυνατόν; Εδώ δεν είναι ο Πρωθυπουργός, που στο κάτω κάτω υπάρχει η ψήφος εμπιστοσύνης της Βουλής; Μιλάμε για μη ανακλητή εξουσία και δεν είναι δυνατόν το 42% να παίρνει το 60% της δύναμης του Νομαρχιακού, του Δημοτικού Συμβουλίου.

Βέβαια, πώς ακυρώνεται αυτό; Εκεί να πω, ότι δεν ακυρώνεται με συνεργασίες, με δυνάμεις που θέλουν να επωφεληθούν το 42%. Ακυρώνεται, αν στην πράξη ο ελληνικός λαός δε δώσει 42% σε κανένα ψηφοδέλτιο, ιδιαίτερα από τις δυνάμεις του δικομματισμού. Και εκεί βεβαίως η συνεργασία πρέπει να απευθυνθεί με δυνάμεις που μπορούν και έχουν στόχο να μη δώσουν τη δυνατότητα στο δικομματισμό να επωφεληθεί το 42%.

Αυτά, επιτρέψτε μου, επειδή έγινε μία συζήτηση.

Υπάρχουν βεβαίως και άλλα θέματα, ιδιαίτερα θεσμικά, στο χώρο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Όμως, εμείς πιστεύουμε, ότι όλα και να θεσμοθετηθούν, όσο ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας παραμένει το μακρύ χέρι της κεντρικής εξουσίας, δεν είναι αιρετή η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση, πρόβλημα θα υπάρχει. Όλα που λέγονται κλπ θα είναι μύθος. Δεν πρόκειται να γίνει τίποτα.

Το κλείδωμα του τελευταίου συντάγματος και εκεί πρέπει να σταθούμε, σε δύο βαθμούς αυτοδιοίκησης, πραγματικά έφερε αναπηρία στο αυτοδιοικητικό πολιτικό σύστημα της χώρας. Δεν είναι οι τρεις βαθμοί αυτοδιοίκησης, δε θα ήταν πολυτέλεια και ούτε αυτό που από πολλούς ειπώθηκε, ότι αυτό θα δημιουργήσει προβλήματα στη λειτουργία. Τρεις διακριτοί αυτοδιοικητικοί χώροι.

Βεβαίως, όμως, η πραγματικότητα είναι ότι έχουμε ένα Σύνταγμα με δύο χώρους αυτοδιοίκησης και σε αυτό πρέπει να προσαρμοστούμε.

Εμείς, για να ξεκαθαρίζουμε τη θέση μας, έχουμε κύριο στόχο την αιρετή Περιφέρεια, την αιρετή Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση. Τώρα, πώς μπορεί η αιρετή Περιφέρεια, με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, που ουσιαστικά θα πρόκειται για τον ίδιο βαθμό Αυτοδιοίκησης, να λυθεί και να λειτουργήσουν, εκεί είναι το μεγάλο πρόβλημα και βεβαίως δεν είναι κάτι το οποίο το βλέπουμε τώρα, έτσι; Τώρα λειτουργεί η Ν.Α. και πρέπει να έχει τους πόρους, όλα. Αλλά σε περίπτωση που αύριο γίνει αποδεκτή η αιρετή Περιφέρεια, βεβαίως και μπορεί, μέσα στα πλαίσια αποκέντρωσης της Περιφέρειας, να υπάρχουν διακριτοί, συγκεκριμένοι ρόλοι που να συνοδεύονται και με συγκεκριμένους πόρους. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένα ιδιαίτερο πρόβλημα, διότι ο χώρος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε, δεν είναι μόνο από ιστορικής πλευράς, αλλά και κυρίως από την αναγκαιότητα και βεβαίως μόνο εφ' όσον γίνουν τρεις βαθμοί αυτοδιοίκησης, τότε μπορούμε να μιλάμε για αναδιάρθρωση,

να δούμε πώς θα είναι οι Περιφέρειες, να δούμε όλη αυτή τη διαδικασία, την οποία. Μέχρι τότε, όμως, πρέπει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να έχει ένα διακριτό ρόλο.

Γι αυτό, λοιπόν, εμείς απαιτούμε τις παρακάτω παρεμβάσεις άμεσα:

- Την επίλυση του προβλήματος των αλληλοκαλύψεων στις αρμοδιότητες.
- Τη μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, με ανακατανομή και μεταβίβαση συγκεκριμένων πόρων στην Αυτοδιοίκηση.
- Την καθιέρωση του δημοκρατικού προγραμματισμού και της απλής αναλογικής.
- Και βεβαίως, την ενίσχυση του προσωπικού.

Είναι επιτακτικό το θέμα της συμμετοχής της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ιδιαίτερα στο σχεδιασμό των πολιτικών περιφερειακής ανάπτυξης, που πραγματικά βιώσαμε μέχρι σήμερα και στα τρία Κ.Π.Σ., να μην υπάρχει ουσιαστική συμμετοχή. Ξεκινήσαμε από διαδικασίες συμμετοχικές, μετά τις κάναμε διαδικασίες διαβούλευσης και φτάσαμε στο τέλος ούτε καν διαβούλευση να γίνει. Αυτά τα έχει ζηήσει και ο χώρος της α'βάθμιας και της β'βάθμιας Αυτοδιοίκησης.

Αρα, λοιπόν, θέλουμε, ιδιαίτερα εν όψει του Δ' Κ.Π.Σ. που, από ό, τι τουλάχιστον και στον προϋπολογισμό φάνηκε και αυτά που ειπώθηκαν από πλευράς της κυβέρνησης, άσχετα αν δύο-τρία χρόνια αγνοείται εντελώς η Περιφέρεια, θα κατευθυνθεί προς την Περιφέρεια. Εκεί πρέπει να έχει ουσιαστικό ρόλο και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δυστυχώς, όμως, αυτό δεν προβλέπεται.

Εμείς επαναλαμβάνουμε, ότι θεωρούμε το μέλλον της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης να είναι συνυφασμένο με την ανάπτυξη, με τη σωστή διοίκηση της χώρας και σε αυτό το μέλλον οι εργαζόμενοι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έχουν ρόλο ουσιαστικό, οι εργαζόμενοι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, χάρη στην κατάρτισή τους και στην υπευθυνότητά τους, μπόρεσαν σε δύσκολες στιγμές, γιατί αυτές οι στιγμές που ζήσατε τα τελευταία χρόνια ήταν πάρα πολύ δύσκολες, κρατήσατε το θεσμό. Εμείς συμπαραστεκόμαστε σε όλη σας την προσπάθεια.

Να είστε καλά.

ΣΙΒΕΝΑΣ: Χαίρομαι που βρίσκομαι στη σημερινή σας ημερίδα, ως Νομάρχης, που πιστεύω ότι η απόδοση, ο ρόλος, η σπουδαιότητα του βαθμού κρίνεται από εσάς. Η επιτυχία και η ικανοποίηση του πολίτη που έρχεται στη Νομαρχία, η εξυπηρέτηση των αναγκών, για την πρόοδο, για την ποιότητα ζωής, για την ασφάλεια, για την ανάπτυξη, κρίνεται από εσάς. Για εσάς καμαρώνουμε ή από εσάς προκύπτουν και οι δυσάρεστες εικόνες. Εσείς αποφασίζετε. Εμείς θέλουμε να δηλώσουμε, ως ΕΝΑΕ, ότι στηριζόμαστε στο δυναμικό, σε όλους εσάς και μεταφέροντας το χαιρετισμό της Προέδρου, της Φώφης Γεννηματά και όλου του Δ.Σ., ως μέλος του Δ.Σ., έχω να πω ότι πολλές φορές έχουμε ασχοληθεί και δε θα πάψουμε να νοιαζόμαστε για την προοπτική του εργατικού δυναμικού των Νομαρχιών.

Ξέρετε, ότι έχουν περάσει χρόνια, που υπήρχαν υπάλληλοι στις Νομαρχίες, χωρίς να είναι υπάλληλοι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Υπάλληλοι που ήσαν συνδεδεμένοι ο καθένας στο δικό του Υπουργείο: ΥΠΕΧΩΔΕ, Γεωργίας, με διαφορετικά επιδόματα, με διαφορετικές αμοιβές, φτάσαμε όμως σε μία εποχή, που θα πρέπει να παρουμε απόφαση, να πάρετε απόφαση, ότι υπάρχει ο δεύτερος θεσμός αυτοδιοίκησης, και ότι είστε υπάλληλοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Αυτή την έννοια θα πρέπει να την περιφρουρήσουμε, να ευδοκιμήσει, όχι να είναι ουραγός στις αμοιβές. Εγώ θα έλεγα να είναι πρωτοπόρος, γιατί αισθάνομαι άσχημα και χθες το βράδυ, όταν σε ένα Δημοτικό Διαμέρισμα στη Νέα Πέλλα, στο πάνελ για την ενημέρωση, την πρώιμη προκαταρκτική ενημέρωση για τη νέα ΚΑΠ, υπήρχαν 12 υπάλληλοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, γεωπόνοι, κτηνίατροι, τοπογράφοι, πολιτικοί μηχανικοί και αντιμετώπισαν το διάλογο επί 2, 5 ώρες, αυτό έγινε από τις έξι μέχρι τις εννέα, χωρίς να δικαιούνται υπερωρία. Το κάνανε κατά συνείδηση. Το κάνανε κατά παραχώρηση. Το κάνανε, γιατί εμπιστεύονται τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και γι αυτό αυτό γίνεται μέρα παρά μέρα, βράδυ παρά βράδυ. Δεν είναι σωστό. Γι αυτό θέλουμε να αγωνιστούμε και γι αυτό πρέπει να πάσουν οι μεμψιμοιρίες και οι αμφισβητήσεις.

Ο βαθμός είναι πλέον καθιερωμένος συνταγματικά. Ο βαθμός είναι αυτός που έχει ρόλο και να τον προστατέψουμε όλοι μας, γιατί πάντα κάποιοι θα θέλουν να μαλώνουμε σε ένα φρεάτιο αποχέτευσης. Ο Δήμος, η Νομαρχία, η ΕΥΔΑΠ, το ΥΠΕΧΩΔΕ, ο καθένας θα δείχνει τον άλλον σαν υπεύθυνο, όταν βουλώνει. Όταν πρέπει να γίνει κάτι, θα δείτε ότι το φρεάτιο αυτό έχει μία κάποια αρμοδιότητα που ανήκει σε κάποιον άλλον. Χρειάζεται αποσαφήνιση. Και απευθυνόμενος στον παριστάμενο Βουλευτή, το Δάνη τον Τζαμτζή, θέλουμε αυτή την κατοχύρωση και αποσαφήνιση από το Κοινοβούλιο. Γνωρίζω από την προηγούμενη κοινοβουλευτική μου διαδρομή, ότι πρέπει εκεί να εστιαστεί η τολμηρή, ξεκάθαρη θέση.

Αλλά ζούμε σε μία χώρα που, όλοι το ξέρουμε, μας αρέσουν τα θολά πράγματα. Ετσι βολευόμαστε όλοι για να έχουμε κάποιους άλλους συνενόχους ή κάποιους άλλους να δείχνουμε ως υπαίτιους. Οι εποχές, όμως, άλλαξαν και αλλάζει και η κοινωνία μας. Θέλουμε ξεκάθαρες θέσεις.

Και επειδή είμαι πραγματικά με πολλή χαρά παρών πάντοτε στις συνελεύσεις των εργαζομένων του Νομού Πέλλας, απαρχής μέχρι τέλους, θέλω να κάνουμε εμείς όλοι και η ΕΝΑΕ συντονισμένα τις προσπάθειες για τη βελτίωση μας.

Θα έχουμε πάντα μεμψιμοιρίες και αμφισβητήσεις. Θα λένε για βαθμούς κλπ. Οι βαθμοί είναι σαφείς και περιγεγραμμένοι, αλλά πάντα υπάρχουν και οι υποβαθμοί. Π.χ., μπορεί να απαντήσει κανείς, είναι οι Δήμοι ένας βαθμός, οι Νομαρχίες, β' βαθμός, η Περιφέρεια, αν γίνει, θα είναι γ' βαθμός. Η επαρχία; Και όχι οι επαρχιακές νησιωτικές περιοχές, που είναι απαραίτητη, τι χρειάζεται η επαρχία Λαγκαδά; Σε απόσταση 17 χιλιομέτρων από τη Θεσσαλονίκη. Μπορεί κανείς να απαντήσει; Να αποσαφηνιστούν τα πράγματα, να ξεκαθαρίσουν. Να ξεσκαρτάρουν. Ετσι, θα είμαστε ο καθένας με

συγκεκριμένη αρμοδιότητα και ο καθένας υπόλογος σε ένα έργο που θα έχει την ευθύνη.

Μου αρέσουν τα πρακτικά πράγματα και επειδή θέλουμε τους υπαλλήλους μας, υπάλληλοι μας είστε όλοι, να είστε αξιοπρεπείς και κατοχυρωμένοι, θέλουμε να συνεννοηθούμε για να συμπράξουμε.

Η ΕΝΑΕ είναι ανοιχτή. Φαντάζομαι ότι μπορούμε να επηρεάσουμε τα κόμματα, είναι θεσμοί της πολιτείας σεβαστοί, την κυβέρνηση, την αντιπολίτευση. Όπως σεβόμαστε η πλειοψηφία τη μειοψηφία στα Ν.Σ. και όπως τα Ν.Σ., δεν ξέρω τη δική σας στατιστική, αλλά η στατιστική, είναι πάνω από 90% των νομαρχιακών αποφάσεων ομόφωνες. Εκεί μας ενώνει η συνείδηση και η υποχρέωση στον πολίτη. Η υποχρέωση στον τόπο μας και τα συμφέροντα του τόπου μας δεν τα κοιτάζουμε μόνο μικροτοπικά.

Ο Ν. Πέλλας π.χ., ο νομός μου, έχει προβλήματα με τη λίμνη Βεγορίτιδα. Η λίμνη Βεγορίτιδα κατά 60% είναι του Ν. Πέλλας, 35% του Ν. Φλώρινας και το 5% του Ν. Κοζάνης. Συμπωματικά μάλιστα το 5% του Ν. Κοζάνης, με τα εργοστάσια της ΔΕΗ και την ΑΕΒΑΛ, είναι αυτή που μολύνει τη λίμνη. Συμπράττουμε τρεις νομοί δύο διαφορετικών Περιφερειών:

- Ν. Πέλλας, Κεντρικής Μακεδονίας
- Φλώρινα και Κοζάνη, Δυτικής Μακεδονίας.

Το 2003 μας έπληξε ο παγετός και κατέστρεψε το χρυσάφι των περιοχών μας, το ροδάκινο. Συμπράξαμε και στην Έδεσσα έγινε συνεδρίαση τεσσάρων Ν.Σ.:

- Πέλλας
- Ημαθίας
- Πιερίας
- Λάρισας.

Οι τρεις πρώτοι νομοί Κεντρική Μακεδονία, η Λάρισα Περιφέρεια Θεσσαλίας.

Το πρόβλημα δείχνει ποιοι πρέπει να νοιαστούν, ποιοι να συνεργαστούν και ποιοι να αγωνιστούν για να δώσουν λύση. Γι αυτό, τα πράγματα είναι πιο απλά. Ας μην τα πάρουμε πολιτικά. Η Αυτοδιοίκηση δεν είναι πολιτική, με την έννοια της σύγκρουσης. Είναι η ανθρώπινη εγγύς αρμοδιότητα και ευθύνη και μπορούμε πραγματικά να πετύχουμε.

Π.χ. ακούστηκε νομίζω από τη Σταυρούλα τη Δήμου, συμπαθέστατη συνάδελφό μου στο Δ.Σ. της ΕΝΑΕ, για ευρείες Περιφέρειες. Δεν αρνούμαστε. Ο Ν. Πέλλας θα ήταν ευτυχής και ο Νομάρχης να καλείται σε εγκαίνια δρόμου, όπως είναι η ΠΑΘΕ και η Εγνατία. Δυστυχώς δε μας διαπερνά, γιατί μας στέρησαν, την Πέλλα, την ιστορική διαδρομή της Εγνατίας Οδού, όπως ήταν ιστορική και αναγκαζόμαστε εμείς να κάνουμε κομμάτι σαν την Εγνατία και δυσκολευόμαστε. Μακάρι να υπήρχε μία τέτοια επιστασία και να μας έκανε τους άξονες. Μακάρι να υπήρχε μία άλλη επιστασία, να μας εξασφάλιζε πύλη, γιατί έχουμε 90 χιλιόμετρα σύνορα, με τη Φύρομ.

Όλα αυτά είναι έννοιες που τρέχουμε να τις αποδώσουμε στον πληθυσμό μας, που τις χρειάζεται και αν γίνουν υπερπεριφέρειες, για να εισπράξουμε το μέγιστο των

εισροών για το τέταρτο πακέτο, ας γίνουν. Θέλουμε το μέγιστο των εισροών. Αν χρειαστεί να γίνουν πέντε υπερπεριφέρειες για τη διαχείριση του δ' πακέτου, δε λέμε όχι. Δε λέμε όχι και την περασμένη Τρίτη στη διαβούλευση που έγινε και εκπροσώπων την ΕΝΑΕ στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, να έρθουν τα πολλά. Από εκεί και πέρα μέσα να γίνεται η δίκαιη και συγκλισιακή διανομή.

Η ώρα της Περιφέρειας πότε;

Η Αθήνα έγινε ωραία πρωτεύουσα. Το άξιζε. Της έπρεπε. Τώρα η Περιφέρεια και δεν μπορούμε εμείς να μιλάμε για ανταποδοτικά τέλη, γιατί κάποιοι το λένε. Δεν μπορούμε τον πολίτη να του επιβάλουμε νέα ανταποδοτικά τέλη. Είναι πλέον αδύναμος να ανταποκριθεί και δε βοηθάει και η κατανομή των εισπραττόμενων φόρων: ΦΑΕ των Α.Ε. να σας πω τα ποσά:

Το 76% υπάρχει στην Αττική.

Το 17% στη Θεσσαλονίκη.

Το 7% υπάρχει σε όλους τους άλλους νομούς της Ελλάδας.

Μπορούμε από αυτό να κάνουμε ευτυχισμένες τις Περιφέρειές μας, τους νομούς μας; Χρειάζονται οι ΚΑΠ. Δόξα τω Θεώ, όλοι μας το λέμε, θα πω έναν καλό λόγο στο συνονόματο Προκόπη Παυλόπουλο, τα οικονομικά ανθίζουν. Οι δυνατότητες αυξάνουν. Η ενίσχυση η θεσμική, η νομοθετική μας θωρακίζει και πραγματικά βλέπουμε, ότι η πορεία είναι καλή.

Εκείνο που λέμε, ευχαριστούμε για το διαχωρισμό των προνοιακών επιδομάτων. Τα προνοιακά επιδόματα ήταν η μαστίγα της αιμοδοσίας της οικονομίας. Φαινόταν η Νομαρχία με έναν άλφα προϋπολογισμό και στην Πέλλα το 76% πήγαινε στα προνοιακά επιδόματα. Αν έχει έρθει ο φίλος μου ο αγαπητός, ο Γιάννης Μαχαιρίδης, θα πει και για τα προνοιακά επιδόματα, πώς απονέμονται. Δεν αποφασίζουμε εμείς ποιοι θα τα πάρουν. Εμείς τα διανέμουμε και ας γίνει το κράτος δικαιότερο.

Θα σας πω στατιστική των 15 χρόνων. Η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες που δίνει πολλά για κοινωνικές παροχές, πολλά χρήματα. Βελτιώνει το δείκτη φτώχειας; Η Φιλανδία από το 32 με τις κοινωνικές παροχές πέφτει στο 7%. Οι άλλες χώρες από το 29 στο 9. Η Ελλάδα, με τα πολλά χρήματα που δίνει, βελτιώνει από 24 σε 23. Αστοχία. Ας προσέξουν αυτοί που επιλέγουν πού πάνε αυτά τα επιδόματα. Αν μας τα έδιναν στη Νομαρχία, θα είμασταν δικαιότεροι.

Γι αυτό λέμε, ό, τι ανήκει στη Νομαρχία, το παλεύουμε μαζί.

Είμαστε δίπλα σας, είμαστε όχι αλληλέγγυοι, δεμένοι, κολλητοί. Αν εσείς αποδίδετε, έχουμε καλή βαθμολογία συνολικά. Αν εσείς δυστροπείτε, που για μένα δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση, δε θα έχουμε τα άλματα που πρέπει να κάνουμε. Πιστεύω σε όλους εσάς, τουλάχιστον αυτό φαίνεται στην Πέλλα και δεν ισοπεδώνουμε, δεν είστε όλοι το ίδιο και κάπου κάντε και την αυτοαξιολόγηση, κάπου πείτε και εσείς: Όχι επειδή είναι υπάλληλος, έχει δίκιο. Το άδικο δείξτε το με το δάκτυλο ή στα Υπηρεσιακά Συμβούλια να το κολάσετε. Θα πρέπει να γίνουμε αξιοκράτες, δίκαιοι για να πάμε πάνω, για να πάμε μπροστά.

Χαιρετίζω τη σημερινή σας ημερίδα.

Λυπούμαι που θα χρειαστεί να φύγω και ήδη είμαι καθυστερημένος, γιατί με τους βουλευτές του νομού και παράγοντες έχουμε στις δώδεκα και μισή ραντεβού με τον Απόστολο Ανδρεουλάκο.

Αν αυτό το έβλεπε κάποιος στη Νομαρχία και έβλεπε ότι αλλάζετε τη σειρά, θα ήταν δυσαρεστημένος, γιατί το καθένα, όπως λέει το πρόγραμμα, έτσι πρέπει να ισχύει.

Στη Νομαρχία να είστε με εμπιστοσύνη και με εμμονή, ότι είστε υπάλληλοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, παρούσας και του μέλλοντος και με προσπάθεια να τη βελτιώνουμε όλο και περισσότερο.

Καλή επιτυχία στην ημερίδα σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Σιβένα και θα παρακαλούσα τον Αντιπρόεδρο της ΑΔΕΔΥ, τον κύριο Κώστα Παπαντωνίου.

ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πιστεύω ότι τα κόμματα θα καθίσουν να ακούσουν και την ΑΔΕΔΥ.

Τα κόμματα δε θέλουν να ακούσουν.

Δεν ξέρω τι κάνανε τα κόμματα, μόνο το ΠΑΣΟΚ έχει μείνει. Μόνο το ΠΑΣΟΚ έχει μείνει.

Εσύ εκ των πραγμάτων έχεις μείνει εδώ, γιατί είσαι και μέλος της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ και εκπροσωπείς ταυτοχρόνως και την ΑΔΕΔΥ και το ΚΚΕ.

Για να λέμε τα πράγματα με το ονομά τους, θα πρέπει να υπάρχει διάλογος και στο διάλογο θα πρέπει να αντέχουν όλοι και θα πρέπει να αντέχουν με επιχειρήματα και όχι με γενικότητες και αφορισμούς. Πρώτη παρατήρηση.

Θα ξεκινήσω, όμως, διαφορετικά. Εγώ χαιρετίζω τη σημερινή διαδικασία. Είναι μία μαζική διαδικασία και αξίζουν συγχαρητήρια στη διοίκηση της Ομοσπονδίας, αλλά κυριότερα σε όλους εσάς, που ήρθατε από τόσα χιλιόμετρα να ακούσετε κάποια πράγματα για τα οποία μπορεί και να διαφωνήσετε, μπορεί και να συμφωνήσετε. Να ακουστούν όλες οι απόψεις.

Η ημερίδα σήμερα έχει έναν κεντρικό στόχο, κατά την άποψή μου, έτσι τουλάχιστον όπως είναι η θεματολογία: Να αντιμετωπίσει προβλήματα και να προσεγγίσει θέματα που αφορούν τους εργαζόμενους, να κάει προτάσεις σε σχέση με την προοπτική της δομής της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αλλά και το σημαντικότερο, όλα αυτά τα πράγματα πώς δένονται με τη γενικότερη πολιτική κατάσταση και με το μέλλον της δημόσιας διοίκησης στην Ελλάδα. Τουλάχιστον από τη θεματολογία που είχατε, κύριε Πρόεδρε και μας δώσατε, τουλάχιστον εγώ αυτό κατάλαβα, που σημαίνει, ότι είναι μία πάρα πολύ σημαντική ημερίδα και που σημαίνει, αν θέλετε, βάζει και το πρόπλασμα των πολιτικών θέσεων, των κατευθύνσεων και των στόχων της Ομοσπονδίας, σε σχέση και με το συνέδριο που θα έχετε, μετά από ένα χρόνο, αν δεν κάνω λάθος. Είναι μία καλή αρχή δηλαδή η οποία, κατά την άποψή μου, πρέπει να

συνεχιστεί και με άλλη ημερίδα και με άλλες πρωτοβουλίες και με άλλες εκδηλώσεις, όχι μόνο στην Αθήνα, αλλά και στο επίπεδο της Περιφέρειας, να πάμε και πιο κοντά και με άλλα θέματα και στο χώρο δουλειάς.

Δεν μπορούμε, όμως, να κάνουμε καμία συζήτηση ή δεν μπορούμε να πούμε τις θέσεις μας στο συνδικαλιστικό κίνημα, αν προηγουμένως δεν περιγράψουμε το πολιτικό τοπίο. Ακούστηκε από αυτό το βήμα, ότι η Ν.Α. δεν είναι τόσο πολιτική, δεν έχει σχέση με πολιτικά ζητήματα. Μα όλα τα ζητήματα είναι πολιτικά. Όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με τη ζωή μας, που έχουν σχέση με τη δουλειά μας, που έχουν σχέση με τη δομή αυτού του κράτους, με τη λειτουργία κλπ.

Ξεκινώντας, λοιπόν, μία ημερίδα ή μία συζήτηση, νομίζω ότι το πρώτο πράγμα που πρέπει να βάλουμε είναι σε τι περιβάλλον ζούμε, σε τι πολιτικό περιβάλλον ζούμε στην Ελλάδα, σε τι περιβάλλον παγκόσμιο ζούμε και σε τι περιβάλλον στη δημόσια διοίκηση στην Ελλάδα ζούμε.

Αν, λοιπόν, η γενικότερη πολιτική είναι νεοφιλελεύθερη, αν η γενικότερη πολιτική σε παγκόσμιο επίπεδο, μέσα από την παγκοσμιοποίηση, περνάει μέσα από την αποθέωση των δυνάμεων της αγοράς, αν, λοιπόν, η γενικότερη πολιτική σε παγκόσμιο επίπεδο περνάει μέσα από αυτό που λέγεται ενίσχυση του ισχυρού, της διαπλοκής, του κέρδους και του καπιταλισμού κατ' επέκταση, να χρησιμοποιήσω και αυτό τον όρο που έχει ξεχαστεί το τελευταίο διάστημα, τότε πρέπει να αναζητήσουμε, αν η πολιτική αυτή διαχέεται, περνάει στα συγκοινωνούντα δοχεία που λέγονται Ευρώπη και Ελλάδα και αν πραγματικά ο κεντρικός στόχος αυτής της πολιτικής που άνοιξε με μεγάλη ένταση μετά το '90, έχει σχέση με αυτό που λέγεται μείωση του κράτους πρόνοιας, δηλαδή μείωση του Δημοσίου, δηλαδή μείωση των εργαζόμενων, δηλαδή μείωση των αρμοδιοτήτων και επέκταση του ιδιωτικού τομέα, επέκταση των ιδιωτών και μείωση των αρμοδιοτήτων που έχουν σχέση με όσους εργάζονται σε αυτό που λέγεται Δημόσιο.

Υπάρχει μία τέτοια παγκόσμια στρατηγική, ευρωπαϊκή στρατηγική και ελληνική στρατηγική; ναι ή όχι; Τα στοιχεία και οι πολιτικές όλα αυτά τα 15 χρόνια, 20 χρόνια, αυτό δείχνουν. Διαρκώς χτύπημα του κράτους, του κοινωνικού κράτους και κατ' επέκταση μία, αν θέλετε, επίθεση στο δημόσιο τομέα, που μερικές φορές αγγίζει ηθικά ζητήματα.

Αν, λοιπόν, ένα πράγμα, που έπρεπε να... οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και δεν ξέρω πού αλλού, θα ήταν ο δημόσιος υπάλληλος δεν μπορεί να είναι υπεύθυνος για τα πάντα. Ο δημόσιος υπάλληλος δεν μπορεί να είναι ο υπεύθυνος για τα πάντα. Ο δημόσιος υπάλληλος δεν μπορεί να λιοδορείται. Ο δημόσιος υπάλληλος δεν μπορεί να είναι η χλεύη στις τηλεοράσεις. Το αίτιο της διαφθοράς. Τα πάντα εκεί.

Εγώ θα δεχθώ, ότι υπάρχουν και εστίες, αλλά είναι εστίες κάποιας διαφθοράς που υπάρχει. Αλλά αυτό δεν υπάρχει μόνο στη δημόσια διοίκηση. Υπάρχει και στον ιδιωτικό τομέα και εκεί με μεγαλύτερη ένταση. Βλέπετε τον τελευταίο καιρό τι γίνεται με τις Ζούγκλες, με τα μαζικά μέσα ενημέρωσης, με τη διαπλοκή των επιχειρηματιών

κλπ κλπ. Και το όλο θέμα προσπαθεί μερικές φορές να γυρίσει σε κάποιες μικρές εστίες, που δυστυχώς υπάρχουν, που είμαστε εμείς υποχρεωμένοι και ως εργαζόμενοι αυτές τις λογικές και πρακτικές να χτυπήσουμε, να μην ανεχθούμε και ο συνδικαλισμός έχουμε μία πρώτη ευθύνη σε όλα τα επίπεδα, αλλά προς Θεού, δεν μπορεί οι εργαζόμενοι να είναι το σάντουιτς, να συνθλίβονται ανάμεσα την κυβερνητική εξουσία και βεβαίως στη σωστή απαίτηση του πολίτη για καλύτερες υπηρεσίες, γιατί το ερώτημα αντιστρέφεται:

Φταίει ο εργαζόμενος στις δημόσιες υπηρεσίες γι αυτή τη Βαβυλωνία π.χ. που υπάρχει στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, γι αυτή την πανσπερμία, γι αυτή τη σύγχυση, γι αυτό το μωσαϊκό;

Φταίει ο εργαζόμενος για τη γραφειοκρατία τη νομική; που είναι και ένα κατασκεύασμα και του νομικού κόσμου της χώρας και του πολιτικού, όμως, κόσμου της χώρας, ο οποίος διεκδικεί την αξιοπιστία από τον ελληνικό λαό, από τους εργαζόμενους, από το άλφα, από το βήτα.

Φταίει, λοιπόν;

Φταίει ο εργαζόμενος, που σήμερα πάλι π.χ., γιατί θα επικεντρωθώ στο θέμα το δικό σας, εδώ και 15 χρόνια δεν μπορεί να λύσει το ασφαλιστικό του θέμα, όταν έγινε υποχρεωτική μετάταξη από τις κεντρικές Υπηρεσίες στο επίπεδο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης;

Φταίει ο απλός εργαζόμενος ή φταίει η πολιτική ηγεσία; η όποια πολιτική ηγεσία και η σημερινή και η χθεσινή και η προχθεσινή και η αντιπροχθεσινή, δεν έχει σημασία. Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να τοποθετείται ευθέως. Δε μας ενδιαφέρει ο διαγκωνισμός των πολιτικών κομμάτων. Αυτό είναι θέμα άλλων ρόλων.

Μας ενδιαφέρει, όμως, στο συνδικαλιστικό κίνημα να λέμε πάντα με ειλικρίνεια την αλήθεια, να προσεγγίζουμε με αντικειμενικότητα τα πράγματα και τουλάχιστον να πείθουμε με επιχειρήματα.

Δε φταίει.

Φταίει ο εργαζόμενος, όταν αυτή τη στιγμή υπάρχει ένα μισθολογικό σύστημα γενικά, που είναι γεμάτο από αδικίες και ανισότητες; που όμως όταν φτάνουμε στο επίπεδο ειδικά της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, πενταπλασιάζονται ή δεκαπλασιάζονται αυτές οι πρακτικές, οι λογικές, οι πολιτικές και δημιουργούνται μεγαλύτερες αδικίες και μεγαλύτερες ανισότητες.

Φταίει ο εργαζόμενος που έφυγε από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα ή με μετάταξη υποχρεωτική και ήρθε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και έχει ακόμα τα ένσημα, είναι με το καθεστώς του ΙΚΑ, ενώ ουσιαστικά είναι στο Δημόσιο; Ναι ή όχι, κύριε Πρόεδρε; Ποιος φταίει; Η μήπως φταίει η ΑΔΕΔΥ; Γιατί μπορεί να φταίει και η ΑΔΕΔΥ.

Να σας πω, λοιπόν, εγώ, επειδή έχω πολλά χρόνια, είμαι από τους παλιούς, το τονίζω αυτό, γι αυτό και θα προσέχω.

(παρέμβαση)

Δεν έχω πρόβλημα. Είμαι με όλους που λένε την αλήθεια.

Λέω, λοιπόν, αγαπητοί μου συνάδελφοι, το εξής.

Όταν ξεκίνησε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και έκανε τα πρώτα της βήματα, με πειραματικό τρόπο, η ΑΔΕΔΥ είχε κάνει τρεις απεργιακές κινητοποιήσεις, διεκδικώντας τι; το αυτονόητο. Το ασφαλιστικό σύστημα των εργαζομένων στη Ν.Α. Το ασφαλιστικό σύστημα, το αυτονόητο. Όταν μεταφέρεις αρμοδιότητες, μεταφέρεις πόρους, αλλάζεις δομές, αλλάζεις θεσμούς, λογικό είναι και το εργασιακό καθεστώς, που οπωσδήποτε εκεί ενυπάρχει και το ασφαλιστικό, να το προβλέψεις.

Περάσανε τόσα χρόνια και ακόμα δεν μπορέσαμε να προσδιορίσουμε και να ξεκαθαρίσουμε τις αρμοδιότητες και τους ρόλους. Ακόμα. Δεν μπορέσαμε να ξεκαθαρίσουμε το μισθολογικό σύστημα και δεν μπορέσαμε να ξεκαθαρίσουμε το ασφαλιστικό σύστημα και δεν μπορέσαμε να προσδιορίσουμε τη γενικότερη, αν θέλετε, διάταξη ανάμεσα στα επίπεδα και το σημαντικότερο, δεν μπορέσαμε να απαντήσουμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις, με πρώτα βέβαια την ευθύνη εκείνων που κυβέρνησαν, για να είμαστε ειλικρινείς και καθαροί, τα επίπεδα και το τι κράτος θέλουμε. Τι κράτος θέλουμε. Είναι απλό το ερώτημα. Νομίζω, ότι πρέπει να απαντηθεί αυτό. Ηρθε καιρός. Γιατί από εκεί θα προκύψει, ανάλογα με το κράτος θέλουμε, ανάλογα με το πώς θέλουμε την Περιφέρεια, ανάλογα με το πώς θέλουμε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, να μην έχουμε το διαγκωνισμό δηλαδή ποιος θα είναι ο αιρετός και ποιος θα είναι πιο πάνω: ο Περιφερειάρχης ο αιρετός; ο Νομάρχης ο αιρετός ή ο Υπερνομάρχης ο αιρετός, ο οποίος θα προσπαθεί να κάνει τη σύγκλιση ανάμεσα στον Περιφερειάρχη και στο Νομάρχη, μέσα από ένα ευρύτερο περιφερειακό σχήμα; γιατί είναι πολύ εύκολο να πούμε αιρετός Περιφερειάρχης, αλλάζοντας τη λέξη αντί για Περιφερειάρχη, βάζοντας τη λέξη Υπερνομάρχης. Και έχουμε, λοιπόν, τον Υπερνομάρχη αιρετό, στο ρόλο του Περιφερειάρχη, έχουμε τον τρίτο βαθμό Αυτοδιοίκησης, έχουμε το Ν.Σ. με τους Νομάρχες και μέσα από μία ομόφωνη απόφαση της ΕΝΑΕ - αν δεν είναι έτσι, ας με διαψεύσουν - ταυτοχρόνως έχουμε αυτή τη σύγκλιση.

Ας αποφασίσουμε, λοιπόν, τι θέλουμε στις πολιτικές και το συνδικαλιστικό κίνημα εδώ είναι, να πει και αυτό τις προτάσεις του.

Είναι και αυτό, λοιπόν, θέμα δομής, που έχει σχέση με το μέλλον της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και με το μέλλον των 26.000 εργαζομένων, που άλλοι μεν ήρθαν οικεία βουλήσει, άλλοι όμως υποχρεωτικά μετατάχθηκαν, με όλες τις επιπτώσεις της μετάταξης της υποχρεωτικής.

Αυτά, αγαπητοί μου συνάδελφοι, σε σχέση με το εργασιακό περιβάλλον το δικό σας.

Θα πω, όμως και δύο λόγια για το τι ακριβώς διαμορφώνεται σήμερα από πλευράς αιτημάτων και πολιτικών που προωθούνται από την ΑΔΕΔΥ και τι ακριβώς λέει η κυβέρνηση για τον ευρύτερο χώρο του Δημοσίου, για τους δημοσίου υπαλλήλους συνολικά, διότι ό, τι θα υπάρξει εκεί, θα υπάρξει και σε εσάς. Τρία κεντρικά ζητήματα

αυτή τη στιγμή προωθούνται από το δημοσιοϋπαλληλικό συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας:

Το ένα είναι, επιτέλους, ένα μισθολόγιο, που δε θα είναι άδικο, που δε θα έχει μέσα του αυτό που λέγεται επιδοματική πολιτική σε πολύ μεγάλο ποσοστό, που να δούμε τι γίνεται με τους ειδικούς λογαριασμούς, να δούμε τι γίνεται και με τα 176 ευρώ, με αυτές τις ανισότητες και το σημαντικότερο, να δούμε πώς διαρθρώνεται αυτό το νέο μισθολογικό σύστημα σε σχέση με τον ευρωπαϊκό χώρο. Σε όλα τα πράγματα λέμε συγκλίνουμε με τον ευρωπαϊκό χώρο, αλλά στο μισθολογικό σύστημα αποκλίνουμε. Συγκλίνουμε στην ακρίβεια, αλλά αποκλίνουμε στους μισθούς.

Ενα κεντρικό θέμα που βάζει αυτή τη στιγμή η ΑΔΕΔΥ, σε σχέση με το μισθολόγιο, είναι το εξής: Αν πραγματικά η κυβέρνηση θέλει ένα μισθολογικό σύστημα που να πατάει και να ακουμπάει σε αυτό που λέγεται αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης, ας τολμήσει, βάζοντας δομές και σχέσεις που έχουν υπαρκτά ευρωπαϊκά μισθολογικά συστήματα των δημοσίων υπαλλήλων και αυτή την πρόταση την έχει κάνει η ΑΔΕΔΥ και τώρα και στον προηγούμενο Υπουργό. Και αν δεν μπορεί να το ικανοποιήσει τώρα, διότι έχει μεγάλο κόστος, ας καθίσουμε να συζητήσουμε το μεταβατικό στάδιο. Αλλά όχι ψίλλουλα.

Και το σημαντικότερο και εδώ βάζω πολιτικό θέμα: Δεν μπορεί ο Πρωθυπουργός να το έχει υποσχεθεί το νέο μισθολόγιο από την 1/1/2006 και σήμερα να μην ακούγεται κουβέντα και αν υπήρξαν προεκλογικές υποσχέσεις και δεν ικανοποιούνται, αυτό είναι θέμα των πολιτικών κομμάτων, είναι θέμα και του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά αυτό, όμως, η υπόσχεση αυτή δόθηκε πριν από 15 ημέρες. Είναι πολιτική υπόσχεση του Πρωθυπουργού της χώρας στο τρίτοβάθμιο συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας, που δόθηκε στη Μαξίμου πριν από 20 ημέρες, ότι θα έχουμε μισθολόγιο από την 1/1/2006 και ο κύριος Υπουργός Οικονομικών, μετά από την τιτλοποίηση και μετά από την άρνηση Αλμούνια και τις δυσκολίες του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού, δεν έχει ακόμα απαντήσει στην ΑΔΕΔΥ, παρά την πολιτική υπόσχεση εδώ και 20 ημέρες, ότι τουλάχιστον μέχρι τις 20 Νοεμβρίου, κύριε Γενικό Γραμματέα και να το μεταφέρετε στην κυβέρνηση σας, θα μας καλούσε για να μας δώσει την τελική απάντηση.

Ο διάλογος δηλαδή συνεχίζεται μόνο στο επίπεδο του Υπουργείου Εσωτερικών, με τον Υπουργό Εσωτερικών, τον κ. Παυλόπουλο. Ο διάλογος με τον Υπουργό Οικονομικών έχει διακοπεί ουσιαστικά. Ας έρθουμε, λοιπόν, στο διάλογο του Υπουργείου Εσωτερικών για να φύγουμε από εδώ.

Υπάρχει ο Υπαλληλικός Κώδικας, που συζητήθηκε μέσα από μία επιτροπή μικτή, στην οποία συμμετείχε και η ΑΔΕΔΥ, αλλά και το σημαντικότερο του διαλόγου αυτού είναι ότι προσπαθούμε, μέσα από μία συζήτηση καλοπροαίρετη, θα μπορούσα να πω, που δεν ξέρω αν έχει πίσω σκοπιμότητες, αυτό θα φανεί, από εμάς, όμως, το συνδικαλιστικό κίνημα, δεν έχει. Αν όμως η κυβέρνηση έχει σκοπιμότητες πολιτικές, τότε θα χάσει το παιχνίδι και αν κάνει μία προσπάθεια σήμερα, αυτό το σύστημα

προαγωγών για Τμηματάρχες, Διευθυντές, Γενικούς Διευθυντές και όλα αυτά τα πράγματα, που ήταν μέσα από μία διαδικασία συνεκτίμησης που γινόταν παλιά, να βάλει μετρήσιμα κριτήρια και κάνει μία προσπάθεια να βάλει μετρήσιμα κριτήρια, φτάσει σε ένα αποτέλεσμα, αυτό θα είναι καλό κύρια για τους εργαζόμενους, για τη δημόσια διοίκηση, τον ελληνικό λαό, την κυβέρνηση, τα κόμματα, την κοινωνία, να μετρούνται πλέον τα κριτήρια.

Ο καθένας να επιλέγεται όχι ανάλογα με το ποιο κόμμα ήρθε στην εξουσία, έχοντας αιχμάλωτο και όμηρο τον εργαζόμενο και μέσα από ένα κλειστό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, που διορίζονται από την κυβέρνηση και μέσα από μία διαδικασία διαβλητή, να επιλέγει, αλλά από αντικειμενικά μετρήσιμα κριτήρια, ανάλογα με τα τυπικά προσόντα, με τα ουσιαστικά προσόντα, μέσα από μετρήσιμα, τα οποία θα έχουν μέσα τους την αντικειμενικότητα και όχι την υποκειμενικότητα. Σε αυτή την κατεύθυνση πάμε.

Βέβαια, εδώ πρέπει να μπουν κάποια άλλα πράγματα. Παράλληλα με αυτό, εμείς έχουμε ζητήσει και τη διεύρυνση της σύνθεσης των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, στη λογική: τρεις εκπρόσωποι των εργαζομένων, τρεις εκπρόσωποι της διοίκησης και ένας κοινής αποδοχής.

Πέραν αυτού, έχουμε ζητήσει οι όποιες επιλογές έγιναν να ξαναγίνουν στο διάστημα των δύο τελευταίων ή των τριών ή των πέντε τελευταίων ετών. Να ξεκινήσουμε δηλαδή από μηδενική βάση, μέσα από αυτό το σύστημα που θα έχει συμφωνήσει το συνδικάτο και η κυβέρνηση, μέσα από μία νέα αρχή, από μηδενική βάση, που όλα τα πράγματα θα κρίνονται με αντικειμενικό τρόπο. Μέχρι στιγμής η κυβέρνηση αυτό φαίνεται να μην το δέχεται, όπως και δε δέχεται, φαίνεται, τη σύνθεση των Υπηρεσιακών Συμβουλίου, που σημαίνει και για τους διορισμούς.

Το τρίτο θέμα που βάζουμε είναι το θέμα της συνέντευξης. Συνέντευξη, λοιπόν, που εμπεριέχει μέσα την αυθαιρεσία και την υποκειμενικότητα και την πολιτική και τον πολιτικό χρωματισμό για να κάνουμε Διευθυντές, πέρα από την αξία, πέρα από το πτυχίο, εφ' όσον δεν κατοχυρώνεται η αντικειμενικότητα, εμείς δεν την αποδεχόμαστε και αν θα αποδεχθείς τουλάχιστον σε ένα επίπεδο ή αν θέλετε και για τους Γενικούς Διευθυντές, επειδή εκεί πέρα πραγματικά φεύγει από το χώρο το συγκεκριμένο, που το Υπηρεσιακό Συμβούλιο θα κρίνει, εκεί θα δούμε τις διασφαλίσεις αυτής της διαδικασίας, αν θέλετε και μέσα από προτάσεις που θα διασφαλίζουν το επίπεδο των ερωτήσεων, κατά τέτοιο τρόπο που θα μπορεί να είναι σταθμισμένο, πράγμα το οποίο δεν μπορεί να συμβεί στην πράξη και πράγμα που επί της ουσίας και αυτή η διαδικασία πρέπει να απορριφθεί. Συζητείται, όμως. Κατά την άποψή μου την προσωπική και αυτό το σύστημα δε διασφαλίζει.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, σε μία διαδικασία συζήτησης.

Το τρίτο θέμα που έχει σχέση με την υγιεινή και ασφάλεια, γιατί πολλοί στους χώρους σας έχετε και τέτοια ζητήματα υγιεινής και ασφάλειας σε πολλές υπηρεσίες.

Αυτό το θέμα εδώ και ένα - δύο χρόνια συζητείται και πηγαίνει στις καλές.

Ξανασυζητείται, πάλι στις καλένδες. Στην τελευταία, λοιπόν, συνάντηση, όπου είχε γίνει και ειδική απεργιακή κινητοποίηση των Ομοσπονδιών που έχουν σχέση περισσότερο με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, που έχουν σχέση με το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας και με τα νοσοκομεία, η απάντηση από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας ήταν, ότι δεν το έχω υπόψη μου το θέμα, αλλά τώρα που μου το θέσατε, θα το μελετήσω, μέσα πάλι από διαδικασία Επιτροπών. Αυτά είναι τα τρία κεντρικά θέματα που θέτει, πέραν της γενικότερης πολιτικής που έχει σχέση με υγεία, παιδεία κλπ κλπ.

Αγαπητοί μου συνάδελφοι,

Επειδή πιθανά ο χρόνος είναι πολύ πολύτιμος και επειδή σέβομαι, κάποιοι πιθανά να έχουν ειλημμένες υποχρεώσεις, μία μόνο κουβέντα για το μέλλον του συνδικαλιστικού κινήματος και για το πώς πρέπει να πορεύεται, κατά την άποψή μου, το συνδικάτο. Το συνδικάτο πρέπει να πορεύεται ενωμένο, να έχει ενιαίο σχεδιασμό, ενιαίες διεκδικήσεις, αλλά και ενιαία δράση. Μπορεί ο καθένας να παίζει όποιο ρόλο θέλει, αλλά όταν είναι μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα οργανωμένος κάποιος, είναι υποχρεωμένος να σέβεται τις αποφάσεις των οργάνων, να έχει την πολιτική του τοποθέτηση, να έχει την παραταξιακή του τοποθέτηση, θα την παλεύει στη γενική συνέλευση, αλλά όταν η γενική συνέλευση των εργαζόμενων βγάλει απόφαση, θα πρέπει να τη σέβεται, γιατί δεν μπορεί να σταθεί κανένα συνδικάτο, αν δεν τη σέβεται, αν η μειοψηφία δεν σέβεται την πλειοψηφία. Δεν μπορεί να γίνει, δεν μπορεί να προχωρήσει κανένα οργανωτικό σχήμα και καμία πολιτική.

Πρέπει να δούμε, λοιπόν, επαναπροσδιορισμό αυτών των σχέσεων, στη λογική ότι πρέπει να πηγαίνουμε σε ενιαία δράση, κρατώντας ο καθένας την πολιτική του, τη φιλοσοφία του, τις απόψεις και τις ιδέες του ως άτομο ή ως ομάδα ή ως παράταξη ή ως κόμμα. Αλλά στο συνδικαλιστικό κίνημα, εφ' όσον υπάρχει αυτή η οργανωτική δομή, είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθούμε και και, επαναλαμβάνω, τις αποφάσεις των οργάνων μας, συσπειρωμένοι γύρω από όργανα. Ούτε μπορούμε να αποδυναμώνουμε σε μία διαδικασία και σε μία Ομοσπονδία, ανάλογα με τις θέσεις μας, αυτές τις λογικές.

Να πω και κάτι άλλο; Να έρθω και στο τελευταίο. Όταν το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα, η ΑΔΕΔΥ, με τα δημοκρατικά εκλεγμένα όργανά της, δεν είναι διορισμένοι αυτοί που είναι εκεί πάνω, παίρνει αποφάσεις, μέσα από μία διαδικασία γενικών συμβουλίων, που εκπροσωπούνται και οι 45 Ομοσπονδίες, υπάρχει τότε και ηθική και πολιτική και συνδικαλιστική δέσμευση να ακολουθούμε τουλάχιστον τις απεργιακές κινητοποιήσεις. Δε νοείται μέλη Διοικητικών Συμβουλίων - εγώ δε μιλάω για απλούς εργαζόμενους - να μην ακολουθούν τις απεργιακές κινητοποιήσεις της ΑΔΕΔΥ, γιατί έχουν εμφανιστεί και αυτά τα φαινόμενα ή δε νοείται, μπροστά σε απεργιακούς αγώνες, να βγαίνουν και καταγγελίες κατά απεργιακών κινητοποιήσεων, που έχουν βγει μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, σε επίπεδο Γ.Σ. και σε επίπεδο συνεδρίων, διότι τότε, αν πάμε εκεί, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Οποιος έχει την ευθύνη, θα την πάρει και δεν καλύπτω κανέναν.

Για να κλείνουμε, αγαπητοί μου συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι πολύ σημαντική,

επαναλαμβάνω και πάλι, η σημερινή πρωτοβουλία. Εύχομαι να παίρνονται και άλλες τέτοιες πρωτοβουλίες στο μέλλον, αλλά και το κυριότερο, όχι μόνο να επαναλαμβάνονται, αλλά πρέπει να ανοίγονται και ορίζοντες, σε σχέση με καλύτερους δρόμους αυτής της Ομοσπονδίας και σε θέματα που έχουν σχέση με τη στρατηγική της, την πολιτική της αυτονομία, αλλά και την οικονομική της αυτοδυναμία, που έχουν σχέση με τις υποδομές της και με τη γενικότερη, επαναλαμβάνω, παραπέρα λειτουργία της, στα επόμενα βήματά της, διότι η Ομοσπονδία αυτή κάνει τα πρώτα της βήματα και πρέπει όλοι να προσέξουμε, γιατί τα πρώτα βήματα συνήθως είναι πολύ δύσκολα και πρέπει να υπάρχει μεγάλη προσπάθεια και πολύς κόπος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Κώστα Παπαντωνίου.

Θα παρακαλούσα τον Πρόεδρο της ΠΟΕ ΟΤΑ, τον κύριο Βαλασόπουλο.

ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί φίλοι, καλημέρα.

Νομίζω ότι ο χρόνος έχει ξεπεραστεί και εγώ δε θα ήθελα με τη δική μου παρέμβαση να σας κουράσω, όμως θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό το ότι στη σημερινή σας ημερίδα παρευρίσκεται και η ΠΟΕ ΟΤΑ και πρέπει να αποτελέσει στο μέλλον ένα αντικείμενο κοινής δράσης, πάντα σε συνεργασία με την ΑΔΕΔΥ για να αντιμετωπίσουμε τα σοβαρά προβλήματα.

Αυτά που εσείς σήμερα συζητάτε είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στον α' βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης το προηγούμενο χρονικό διάστημα και βέβαια αυτή η εποχή είναι πάρα πολύ κρίσιμη. Όπως έχει ξεκινήσει η συζήτηση για το Νομαρχιακό Κωδικα, γίνεται συζήτηση και για το Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα, όπου εκεί διαφαίνεται, ότι η πολιτική που ακολουθήθηκε στο παρελθόν και είχε να κάνει με το να αλλάξει ο ρόλος της τοπικής αυτοδιοίκησης και το τι πρέπει να παίξουν στο μέλλον οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, φάνηκε με μία κακέκτυπη αντιγραφή παρεμβάσεων που έχουν γίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι ο βασικός στόχος της πλειοψηφίας των αιρετών και εδώ θα με δικαιολογήσουν όλοι οι εκπρόσωποι των κομμάτων, ότι σε αυτά τα πράγματα δεν έχουμε χρώμα, ήταν μία πολιτική που είχε να κάνει με τη μεταφορά όλων των αρμοδιοτήτων, δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα, είτε σε ιδιώτες είτε σε δημοτικές επιχειρήσεις.

Προσπαθούμε, μέσα από αυτή την κουβέντα που γίνεται αυτό το διάστημα για το Δημοτικό και Κοινοτικό Κωδικα, να το σταματήσουμε. Όμως, εκεί που παμε να το σταματήσουμε και θα μπορούσε και η δική σας Ομοσπονδία, αλλά και κυρίως η ΑΔΕΔΥ το προηγούμενο χρονικό διάστημα να έχει παρέμβει, βλέπουμε να ξεφυτρώνει ο νόμος για τις συμπράξεις δημόσιου - ιδιωτικού τομέα, όπου ουσιαστικά μπαίνει η ταφόπλακα και δε θα συζητάμε ούτε για το μέλλον της Νομαρχιακής ούτε για το ρόλο των εργαζομένων, όταν εφαρμοστεί ο νόμος για τις συμπράξεις δημόσιου - ιδιωτικού τομέα, τότε πλέον, είτε είναι έργα είτε είναι προμήθειες είτε είναι υπηρεσίες, θα μπορεί,

είτε είναι ο Δήμαρχος είτε ο Κοινοτάρχης είτε ο Νομάρχης, να τα δίνει στους ιδιώτες και πλέον χάνει και ουσιαστικά το ρόλο που έχει να παίξει η τοπική αυτοδιοίκηση και βασικά κανείς δεν απάντησε τι τοπική αυτοδιοίκηση θέλουμε και βέβαια, παρακολουθώντας την προηγούμενη βδομάδα και το συνέδριο της ΚΕΔΚΕ, αλλά και σήμερα τις τοποθετήσεις και της κυβέρνησης, αλλά και των κομμάτων, δεν είδα κανέναν να αναφερθεί στον ουσιαστικό ρόλο που έχουμε να παίξουμε σαν εργαζόμενοι. Μας θέλουν στη γωνία, μακριά, προκειμένου να πετυχαίνουν πιο εύκολα τους στόχους τους.

Θέλουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση, είτε είναι α' είτε βαθμού, να είναι οι μεσάζοντες, μια και έχουν μεταφερθεί πολλά σε ιδιώτες, οι μεσάζοντες των ιδιωτών. Και πρέπει να αντιδράσουμε. Το είπα και προηγούμενα. Πρέπει να αναπτυχθεί η συνεργασία μας. Ερχονται δύσκολες μέρες για την τοπική αυτοδιοίκηση, σε συνεργασία με την ΑΔΕΔΥ για να αντιδράσουμε. Τα προβλήματά μας είναι πολλά.

Εχουμε κάνει στο παρελθόν πολλή κουβέντα για τα θεωρητικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Είναι η ώρα της δράσης και της αντιμετώπισης των σοβαρών προβλημάτων και έχουμε προβλήματα. Πρέπει να αναδείξουμε αυτά τα προβλήματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Πρέπει να συμμετέχουμε και εμείς στην κουβέντα και στο διάλογο που γίνεται για τη μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Μην αφήνουμε κάποιους, οι οποίοι πολλές φορές έρχονται και παρέρχονται, να αποφασίζουν για το μέλλον αυτού του θεσμού, που είναι βαθιά δημοκρατικός. Πρέπει να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας και νομίζω αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από τους εργαζόμενους.

Εγώ αυτό που θέλω να σας πω, γιατί θεωρώ ότι οι προηγούμενοι ομιλητές ξεπεράσανε το χρόνο και δε θέλω να σας κουράσω, γιατί και εγώ είχα πάρα πολλά να πω και νομίζω θα μας δοθεί η ευκαιρία στο μέλλον, εμείς σαν εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση αυτή την εποχή έχουμε σοβαρά ανοιχτά ζητήματα, πέρα από αυτά που είπε ο συνάδελφος της ΑΔΕΔΥ:

Εχουμε το Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα και σας είπα τα προβλήματα.

Εχουμε την υπόσχεση της κυβέρνησης για τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

17 χρόνια δεν κάνουμε τίποτα άλλο. Θεωρούμε ότι είναι άδικη η μεταχείριση των εργαζομένων. Είναι ο Κώδικας των Υπαλλήλων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που είναι γνωστές οι ιδιαιτερότητες που έχουμε, που πρέπει και εμείς να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα λειτουργίας των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, της αξιολόγησης του προσωπικού.

Και βέβαια το πιο σημαντικό είναι οι εργασιακές σχέσεις. Εχουμε μόνιμους, έχουμε αορίστου, έχουμε δημοτικές επιχειρήσεις με ό,τι σχέση εργασίας θέλετε, έχουμε τη μερική απασχόληση. Όλα αυτά αν δεν τα αντιμετωπίσουμε, σε λίγο καιρό όλες οι αρμοδιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δε θα παρέχονται από εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά από τρίτους, που δε θα έχουν καμία σχέση με το

θεσμό.

Γι αυτό εγώ ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση και πιστεύω, ότι στο μέλλον θα έχουμε μία πολύ καλή συνεργασία για να υπερασπίσουμε και να διευρύνουμε το δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Σας ευχαριστώ.

Θέμα:

Το Νομικό Καθεστώς των Εργαζομένων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και η λειτουργία του θεσμού στην Ελλάδα.

Εισήγηση: Αλ. Μητρόπουλου, Καθηγητή Παν. Αθηνών.

ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία και κύριε εκπρόσωποι των κομμάτων,

Κύριε Πρόεδρε της ΑΔΕΔΥ,

Κυρίες και κύριοι,

Ευχαριστώ το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Υπαλλήλων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας, τον Πρόεδρο κύριο Μιχάλη Κινδυλίδη και το Γραμματέα κύριο Σπυρίδωνα Δρούγκα για την τιμή πρόσκληση που μου απηύθυναν, να εκθέσω τις απόψεις μου επί του θέματος της ημερίδας, με τον ειδικότερο προσδιορισμό:

"Το νομικό καθεστώς των εργαζομένων και η λειτουργία του θεσμού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα".

Οι απόψεις αυτές δεν μπορούν παρά να απορρέουν από μία ολιστική θέαση του θεσμού, του οποίου η γνωστή συγκεκριμένη εκδοχή στην Ελλάδα διακυβεύεται, εν όψει όχι μόνο των νέων ορισμών του συντάγματος, που δεν έχουν εξειδικευθεί με οργανωτικό νόμο μέχρι σήμερα, αλλά και των τάσεων, ροπών και θεσμικών εξισορροπήσεων, που ο πολιτικός και αναπτυξιακός διάλογος μέσα στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπαγορεύει.

Η αναγκαστικά σύντομη αυτή εισήγηση δε θα ξεφύγει του πειρασμού να διαγράψει και τις υποκειμενικές μου σκέψεις για τη μορφή που πρέπει να λάβει η μελλοντική οργάνωση της αποκεντρωμένης εξουσίας του λαού, όπως η καταγιγιστική εξελισσόμενη αντιφατική διαδικασία της παγκοσμιοποίησης εξ αντιδιαστολής, a contrario, απαιτεί. Όχι βέβαια προς την κατεύθυνση της συντηρητικής αυτοποιητικής και εν τέλει συρρικνούμενης δυνατότητας διαχείρισης των τοπικών υποθέσεων και των αδικαιώτων ιστορικά εμμονών των χαρακτηριστικών μίας αόριστα προβαλλόμενης εθνικής ταυτότητα, αλλά προς ανάδειξη των πνευματικών, πολιτιστικών και παραγωγικών πλεονεκτημάτων του εθνικού μας σχηματισμού, που είναι κανά να αντέξουν και εν τέλει να επηρεάσουν την ετερόνομη εξέλιξη των πραγμάτων, προς μία ανώτερη ποσοτικά και ποιοτικά αυτονομία.

Κυρίες και κύριοι,

Το νομικό καθεστώς των υπαλλήλων των Ν.Α. ακολούθησε πιστά την

περιπέτεια των φορέων να αποσπαστούν από τον ασφυκτικό κρατικό συγκεντρωτισμό και να αναδειχθούν σε αυτόνομα πολιτικά και διοικητικά μορφώματα. Γι αυτό είναι σκόπιμο να προεκτεθούν ορισμένα ιστορικά πολιτικά δεδομένα που σφράγισαν τη μακρά πορεία αυτής της αυτονομίησης.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στη χώρα μας αναδείχθηκε κυρίως σε περιόδους που δεν είχε σχηματιστεί ο συγκεντρωτικός υδροκεφαλισμός της πρωτεύουσας, η οποία έχει απορροφήσει και τους αντίστοιχους με το μέγεθός της παραγωγικούς πολιτιστικούς και ανθρώπινους πόρους. Εξάλλου, ο αυταρκισμός και η συγκεντρωτικότητα του ελληνικού κράτους, όταν δεν είχε ακόμα αναπτυχθεί, επέτρεψε την αυτόνομη δυνατότητα και έκφραση των δυνάμεων των παλαιών και νέων Περιφερειών της χώρας. Η Αυτοδιοίκηση, ως ιστορικό θεσμικό μέγεθος, αναπτύχθηκε κυρίως όταν η κεντρική εξουσία δεν υπήρχε ή δεν είχε ακόμα πλήρως επιβληθεί.

Τα παραδείγματα της τελευταίας οθωμανικής περιόδου και των πρώτων μετεπαναστατικών χρόνων ή ακόμα και αυτά των αυτοδιοικητικών μορφωμάτων της ιταλογερμανικής κατοχής στις περιοχές της αντίστασης και της ελεύθερης Ελλάδας, είναι χαρακτηριστικά. Η ίδρυση και ανάπτυξη των Οργανισμών της αποτέλεσε πολιτική, κοινωνική και οικονομική έκφραση αποκεντρωτικής φύσης, που βρίσκονταν στον αντίποδα του ασθενικού ή ανοκλήρωτου κεντρικού κρατικού οργανισμού.

Το λήμμα, άλλωστε, του λεξικού της κοινής νεοελληνικής, του Ινστιτούτου Νεοελληνικών Σπουδών του Ιδρύματος Μανώλη Τριανταφυλλίδη για την Περιφέρεια είναι ενδεικτικό για τις κρατούσες διαχρονικές αντιλήψεις:

Περιφέρεια, λέει, είναι η περιοχή η οποία εξαρτάται διοικητικά, οικονομικά κλπ από έναν τόπο που θεωρείται κέντρο και η οποία είναι γύρω ή έξω από αυτό.

Εδώ η λέξη Περιφέρεια προσλαμβάνεται με τη σημασιολογική της νοηματοδότηση και όχι με την όποια νομική της οντότητα. Αρα αφορά και τους νομούς στις υπηρεσίες Αυτοδιοίκησης των οποίων εσείς υπηρετείτε.

Όσο, όμως, ο νεοελληνικός ορισμός αναδεικνύει πιστά και ρεαλιστικά το σπανιότατο σε παγκόσμιο επίπεδο επίτευγμα της συγκέντρωσης μεγαλύτερου από το 40% του πληθυσμού και των παραγωγικών μέσων της χώρας στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας, με τη συνακόλουθη καταστροφή του μοναδικής αρμονίας και διαλεκτικής περιβάλλοντος που μας παρέδωσαν οι πρόγονοί μας, άλλο τόσο ασαφής και γενικός είναι ο ορισμός της Περιφέρειας, τον οποίο έδωσε η Συνέλευση των Ευρωπαϊκών Περιφερειών, ότι δηλαδή Περιφέρεια είναι η περιοχή ή ο χώρος ανάμεσα το κεντρικό κράτος και στο αστικό κέντρο. Ετσι λέει. Κατι που με τα γεωγραφικά και τα άλλα κριτήρια αστικής και διοικητικής συγκρότησης που χρησιμοποιεί, δύσκολα μπορεί να εφαρμοστεί στην Ελλάδα, όπου η αστικοποίηση της υπαίθρου σε ορισμένα πολεοδομικά σύνολα κατ' εικόνα και ομοίωση των Αθηνών, δημιουργεί ασύμβατες προσομοιώσεις. Πολύ περισσότερο, που στην Ευρώπη υπάρχουν Περιφέρειες, Επαρχίες, Νομοί, αυτόνομες Κοινότητες, Κομητείες, Ομόσπονδα Κρατίδια και άλλες

διοικητικές ενότητες, όπου υφίστανται μεγάλες διαβαθμίσεις, ως προς την αυτονομία, την ταυτότητα, την πολιτική δομή, το διοικητικό έλεγχο από την κεντρική διοίκηση, την πολιτισμική ενότητα, ακόμα δε και φαινόμενα διακρατικότητας, όπως η Βασκία στην Ισπανία.

Ως εκ τούτου, η ανάγκη διατύπωσης ενός νέου ορισμού για την Περιφέρεια, εν όψει και των συνταγματικών ορισμών περί των δύο βαθμίδων Αυτοδιοίκησης και των Οργανισμών της, αλλά και το δισταγμό του πολιτικού συστήματος να αναδιατάξει τη διοικητική συγκρότηση της χώρας, είναι προφανής. Ως Περιφέρεια πρέπει να οριστεί εκείνη η γεωγραφική, παραγωγική, οικιστική, πολεοδομική, συγκοινωνιακή, οδική, επικοινωνιακή, πολιτισμική και ιστορική ενότητα, που διαθέτει τον αναγκαίο και σχετικώς αυτόρκτη πολύπλευρο ιστό για να διεξαχθεί επιτόπου η κοινωνική, οικονομική, αυτοδιοικητική και πολιτική ζωή. Και αυτό το μέγεθος πρέπει να προσδιοριστεί μακράν και υπεράνω των δουλειών και σκοπιμοτήτων του πολιτικού συστήματος και προφανώς με μία μελλοντική θέαση της ασύμμετρης σχέσης, που προϋποθέτει την αμετάκλητη αποδοχή, ως κυρίαρχου πολιτικού προτάγματος, δηλαδή τη συρρίκνωση του συγκεντρωτικού κρατικού μορφώματος και την ενίσχυση των περιφερειακών αυτοδιοικητικών θεσμών.

Χωρίς να υποβαθμίζουμε τις μεγάλες κατακτήσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όπως καταστρώνονται στο πλέγμα των νόμων και προεδρικών διαταγμάτων, που περιέχονται στο κωδικοποιημένο Π.Δ. 30/96, υπό τον τίτλο Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, είναι φανερό πλέον, ότι υπάρχει ανάγκη επανασυγκρότησης της Β'βάθμιας Αυτοδιοίκησης κατά τέτοιο τρόπο που να παριστά το πραγματικό και νομικό περιβάλλον, υπεράνω των αγκυλώσεων του πολιτικού συστήματος, στο οποίο άλλωστε μοιραία θα συνεπιφέρει σοβαρές αλλαγές και αναδιατάξεις και αυτό σε συνδυασμό με τη διαπιστωμένη σχεδόν από όλους ανάγκη συνένωσης των α'βάθμιων αυτοδιοικήσεων σε μεγάλα λειτουργικά και παραγωγικά αυτοδιοικητικά συγκροτήματα, οι οποίες ως εκ τούτου αλλαγές που είναι αναγκαίες, είναι επόμενο να δημιουργήσουν μία νέα κινητικότητα και στους υπαλλήλους λειτουργούς της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, για την οποία θα πρέπει να υπάρχει η κατάλληλη προετοιμασία και υποδομή.

Ως προς το καθεστώς των υπαλλήλων που εκπροσωπείτε, είναι γνωστές οι σχετικές ρυθμίσεις και οι αμφισβητήσεις που εγέρθησαν. Από υπάλληλοι των αποκεντρωμένων Υπηρεσιών των Υπουργείων, θεωρήθηκαν αποσπασμένη στην οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, δυνάμει της παρ. 4 του άρθρου 39 του νόμου 2218/94, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από την παρ. 8 του Ν.2240/94, ενώ βάσει των ρυθμίσεων του άρθρου 2 του 2683/99, οι οργανικές θέσεις που κατείχαν στους Οργανισμούς των Υπουργείων, μετετράπησαν σε προσωποπαγείς και ενώ ακόμα δεν υπήρχαν κανονισμοί Νομαρχικών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2910/01, καταργήθηκαν οι προσωποπαγείς θέσεις και θεσπίστηκε το μέτρο της αυτοδίκαιης υποχρεωτικής μετάταξης στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση που υπηρετούσαν.

Παρά τις πολλές επιφυλάξεις, η ρύθμιση αυτή προσβλήθηκε ως πολλαπλώς αντισυνταγματική και οι σχετικές δίκες εκκρεμούν ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων. Τα περισσότερα α'βάθμια δικαστήρια της πατρίδας μας έκριναν, ότι πρόκειται περί επιτρεπομένων *sui generis* μετατάξεων, επειδή θεώρησαν ότι καταργήθηκαν οι αντίστοιχες υπηρεσίες και θέσεις και ότι εν τέλει πρόκειται περί διαρθρωτικών αλλαγών. Ετσι είπαν τα δικαστήρια της πατρίδας μας.

Υπήρξαν, όμως και κάποιες αποφάσεις που έκριναν, ότι εφ' όσον εξαιρούνταν του μέτρου αυτού οι κατέχοντες α' και β' βαθμό, που ασκούσαν καθήκοντα προϊσταμένου, δεν πρόκειται περί καταργήσεως υπηρεσιών και επομένως, πρέπει να ακολουθηθεί και ως προς αυτές τις αναγκαστικές μετατάξεις, η διαδικασία ενώπιον των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, που δεν είχαν αυθαιρέτως χρησιμοποιηθεί.

Εν τω μεταξύ, βάσει των νέων κανονισμών των Νομαρχιακών, τα κατά τόπους Υπηρεσιακά Συμβούλια ανέλαβαν πλήρεις αρμοδιότητες, οπότε η εξαιρετική αυτή εξέλιξη φαντάζει αδιέξοδη. Βεβαίως είχε εξ αρχής παρατηρηθεί ότι ο δύσκολος δικαστικός αγώνας αφορά κυρίως και πρωτίστως τη στρατηγική της άμυνας για τη μη επιδείνωση της θέσης των μετατασσομένων και την πίεση προς το κράτος για τη γρήγορη μεταφορά όλων των σχετικών κονδυλίων της πλήρους μισθοδοσίας, εν όψει και του όχι σπάνιου φαινομένου της μη εφαρμογής των νόμων από τη δημόσια διοίκηση.

Πρέπει, όμως, να παρατηρηθεί, ότι με αυτή τη διαδικασία μοιραία αναπαράγονται οι μισθολογικές και όχι μόνο διαφοροποιήσεις και ανισότητες, τις οποίες είχαν εμπεδώσει οι διαφορετικές επιδοματικού χαρακτήρα κυρίως παροχές σε διάφορες κατηγορίες των υπηρεσιών προέλευσης. Επομένως, είναι καθήκον της πολιτείας, στα πλαίσια του νέου μισθολογίου - βαθμολογίου, η συγκρότηση του οποίου όλο και περισσότερο αναβάλλεται, να τις αμβλύνει και να τις εξαφανίσει κατά το δυνατόν, πά τα προς τα πάνω, θεσπίζοντας ταυτοχρόνως αντικειμενικά κριτήρια για όλους, που θα δικαιολογούσαν πειστικά την όποια μελετημένη διαφοροποίηση, ανάλογα με τη φύση της εργασίας, την ποιότητα του παραγομένου έργου και την πολυδιαφημισμένη παραγωγικότητα, η διαρκής επίκληση της οποίας έχει εισέλθει ραγδαία στη ζωή μας.

Κυρίες και κύριοι,

Είναι κοινός τόπος, ότι στην εποχή της ύστερης νεοτερικότητας το εθνικό κράτος μεταλλάσσεται, συρρικνώνεται, ελαχιστοποιείται σε σχέση με τις ανάγκες της κοινωνίας. Πολλες λειτουργίες που διεξάγονταν και εξαντλούνταν στα όριά του έχουν πλέον περάσει σε ολόκληρο τον πλανήτη. Η πληροφορία, η οικονομία, η εικόνα, τα δίκτυα, η διακίνηση κεφαλαίων, υπηρεσιών, προϊόντων γνώσης, παράγονται και διακινούνται ερήμην του. Η τεχνολογία, ως εφαρμοσμένη γνώση, η πεμπτουσία αυτής της υπεραξίας της εργασίας πολλών γενεών, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, δεν αναπαράγεται ούτε ανανεώνεται ως κτήμα του κοινωνικού συνόλου, που έχει θεματοφύλακες το κράτος και τα δημόσια καθιδρύματα, αλλά ως πλήρως ιδιοποιημένο και εμπορεύσιμο προϊόν από τους ελάχιστους κολοσσούς του είδους, που συγκροτούν

πλέον τη λεγομένη δικτατορία του κυβερνοχώρου και ο πολιτισμός έχει εισέλθει στον αστερισμό της ετερονομίας. Οι παλιές κοινότητες καταργούνται, η επαφή των ανθρώπων δεν είναι ζωντανή, οριζόντια, έλλογη, συναισθηματική, αλλά κάθετη, διενεργούμενη μέσα από τις επιλεγμένες εικόνες, τις πληροφορίες, τους ρυθμούς, τα ενδύματα, τα τρόφιμα, τις συνήθειες και τα διαφημιστικά προτάγματα της μακντοναλντοποίησης και της εικονικής πραγματικότητας.

Οι εκπρόσωποι των πολιτών δεν αναδεικνύονται από τη γειτονιά που σφυρηλατούσε την κοινή αγωνία και βίωνε την αδυσώπητη επίκεινη μοίρα από την αγορά του Δήμου, αλλά από τους ετερόνομους μηχανισμούς των ΜΜΕ και τις διάφορες εξουσιαστικές, κεφαλαιακές συσπειρώσεις. Καίτοι συχνά οι ομάδες εξουσίας, που διαρκώς και περισσότερο ομοιάζουν μεταξύ τους, προξενώντας ασφυξία στη δημοκρατία, επικαλούνται τη ριζική, αισθητική, ηθική, προγραμματική και πολιτική διαφορά με τους αντιπάλους για να εμφανιστούν με διακριτή φυσιογνωμία και ελκυστικό πρόσωπο, αυτό κάθε άλλο παρά συμβαίνει σε μία εντελώς αποϊδεολογικοποιημένη εποχή.

Δεν προσχωρώ στον όρο επανίδρυση του κράτους, που κυριαρχεί στην εγχώρια πολιτική ορολογία, γιατί δε συμμερίζομαι την επιμερισμένη αυτή εκφορά του ορισμού. Η δημόσια διοίκηση υπήρξε πάντα η ουρά του πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Αρα, οι συνταρακτικές αλλαγές πρέπει να αρχίσουν από αυτό, από το σχετικοποιημένο σύνταγμα, τη δομή των αρχηγικών κομμάτων, τα λυμφατικά συνδικάτα, τον εκλογικό νόμο του αυτοαναπαργόμενου συστήματος, την εγωιστική επιχειρηματικότητα.

Το μέγιστο διακήρυγμα για το πολιτικό σύστημα, για τη δημόσια διοίκηση με την ευρεία έννοια, είναι να μη μεταβληθεί από θεματοφύλακας των δημοσίων αγαθών και των αυτονόητων και δεδομένων υπηρεσιών της μητέρας φύσης και του πολιτισμού, σε διαμετακομιστικό σταθμό των ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων, που δεν μπορεί να διατίθενται σαν ιδιωτικά εμπορεύματα.

Όπως θα έλεγε και ο Αριστοτέλης και προ αυτού ο Αναξαγόρας, το νερό, το φως, τη φωτιά, την τροφή, την ενέργεια, τον αέρα δεν μπορείς να τα στερήσεις από κανέναν άνθρωπο, γιατί αυτό, έλεγε ο Αριστοτέλης, προκαλεί ύβρη του σύμπαντος.

Εξάλλου, ο πολιτισμός είναι ο κοινός τόπος, είναι συνάντηση, αλληλεπίδραση, άμιλλα, όσμωση. Είναι δημιούργημα της πόλης, δηλαδή των πολλών, είναι διαχρονικό κοινωνικό μέγεθος. Ο επιμερισμένος άνθρωπος της παγκοσμιοποίησης δεν μπορεί να τον παράξει. Η προσωπική δημιουργία, ως τρόπος αποκάλυψης των ορατών και αοράτων γραμμών, των πλησιάζοντων γεγονότων που λέει και ο ποιητής, ως ελευθερία, πρόβλεψη και συνειδητοποίηση, η ιστορία της ομορφιάς και της αρμονίας δεν είναι παρά η καταγραφή της πολλαπλότητας του κόσμου στην αιώνια περιδίνηση του ανθρώπου. Ο πολιτισμός της δημόσιας διοίκησης, ο αποτελεσματικός δηλαδή τρόπος διαχείρισης των δημοσίων, εκτός εμπορίας, αγαθών, είναι η καρδιά της πολιτιστικής δημιουργίας και στην εποχή των ρήξεων, των ανατροπών και της πολιτιστικής ετερονομίας, η επικυριαρχία του οικονομικού, ως πλήρους και

γενικευμένου υποκατάστατου και γεννητορικού πεδίου όλων των κοινωνικών παραμέτρων και αξιών δεν προοιωνίζεται την εξέλιξη του πολιτισμού ως ουμανιστικού.

Υπό αυτές τις συνθήκες, κυρίες και κύριοι, η επαναχάραξη και ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι μονόδρομος για την επιβίωση των ανθρωπίνων συνόλων, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της ετερονομίας. Οχι μόνο γιατί μεταβιβάζει εξουσίες και πόρους από το διαρκώς συρρικνούμενο, λόγω συνθηκών, κράτος, αλλά κυρίως διότι αν υπάρχει κάτι που μπορεί να επανενώσει τον κοινωνικό ιστό, ο οποίος διαρκώς κατακερματίζεται, είναι τα ιδιαίτερα πολιτισμικά, οικονομικά, διοικητικά και παραγωγικά μορφώματα που ξεπηδούν από τα συγκριτικά πλεονεκτήματα, τις δυνατότητες και τις συνθήκες κάθε τόπου.

Με αυτό τον τρόπο νοηματοδοτείται η ύπαρξη του και η προοπτική του για αυτόνομη πορεία και συνεννόηση με τους άλλους τόπους, μέσα από τη διαδικασία του σεβασμού της ιδιαιτερότητας, της αναζήτησης κοινού πεδίου, της συμπληρωματικότητας με τις άλλες επιμέρους ολοκληρώσεις. Στη νέα εποχή της ανολοκλήρωτης, κατά τον Χάμπερμας, νεοτερικότητας, ο καθένας αν πρέπει να υπάρξει ως ενεργός, βιώσιμος, αυτόνομος και δημοκρατικός θύλακας, θα προσέλθει στην κοινή προσπάθεια, με ό, τι διαθέτει και μπορεί να αξιοποιήσει στο μέγιστο βαθμό, έτσι ώστε να επιβιώσει στον ορυμαγδό των ραγδαίων ανακατατάξεων.

Γι αυτό το μεγάλο καθήκον του πολιτικού συστήματος, που έχει τραγικά καθυστερήσει να εκπληρωθεί, είναι, πλην της δικής τους επιβεβλημένης ριζικής μεταρρύθμισης, που οι διαδοχικές συνταγματικές αναθεωρήσεις προσπέρασαν, να διαχύσει σύντομα και αποφασιστικά όλες τις λειτουργίες και τις εξουσίες που μπορούν να διεξαχθούν σε τοπικό επίπεδο, δηλαδή να αυτοαναιρεθεί το πολιτικό σύστημα ως συγκεντρωτικό κράτος και να αμβλύνει τη μάταια άλλωστε και αδιέξοδη επιθυμία αναπαραγωγής του, υπέρ του αποκεντρωμένου δικτύου αυτοδιοίκησης, γιατί στο μέλλον οι πρωτοβουλίες για αυτοσυντήρηση, ανάπτυξη και διατοπική αυτονομία, εντός του ευρύτερου εθνικού χώρου, θα είναι η αποτελεσματική απάντηση στη νεοφιλελεύθερη οικονομική επικυριαρχία των κυριάρχων και το κριτήριο επιτυχίας μίας πολιτικής δεν μπορεί παρά να κρίνεται πρωτίστως και κυρίως με το αν μπόρεσε να κινητοποιήσει τις ενεργές δυνάμεις των μέχρι σήμερα σιωπηλών και αμήχανων πολιτών και των τοπικών τους κοινωνιών.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας και εύχομαι καλή επιτυχία.

Θέμα:

**Η συμβολή των Εργαζομένων στη στήριξη του θεσμού της Β' Αυτοδιοίκησης
Εισήγηση: Μιχάλη Κινδυλίδη, Προέδρου ΠΟΣΥΝΑ**

ΚΙΝΔΥΛΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, θα αρχίσω από εμάς.

Κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων,

Κύριε Πρόεδρε της ΑΔΕΔΥ,

Κύριοι εκπρόσωποι της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ,

Αγαπητοί συνάδελφοι, υπηρεσιακοί παράγοντες του Υπουργείου Εσωτερικών,

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, κύριε Καθηγητά, θα ήθελα να σα ευχαριστήσω για την τιμητική σας παρουσία.

Ιδιαίτερως το Νομάρχη Δωδεκανήσου κύριο Γιάννη Μαχαιρίδη, ο οποίος βεβαίως λείπει σήμερα από εδώ, διότι εκτάκτως μπήκε στο Ωνάσειο και έκανε εγχείριση, για την πολλαπλή στήριξη της Ομοσπονδίας μας και για τη διοργάνωση της ημερίδας αυτής. Ευχόμαστε το παράδειγμα αυτό της έμπρακτης συνεργασίας να το μιμηθούν όλοι οι αιρετοί των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, αλλά και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΣΔΔΑ, ως καθ' ύλην αρμόδια.

Μία μικρή, όμως, αναδρομή από της ιδρύσεως του θεσμού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης έως και σήμερα, πιστεύω ότι θα μας βοηθήσει προς την κατεύθυνση να εξαχθούν ουσιαστικά συμπεράσματα για το σήμερα και το αύριο του θεσμού και των εργαζομένων σε αυτόν.

Πέρασαν έντεκα χρόνια από την ίδρυση και λειτουργία του β' βαθμού αυτοδιοίκησης, ενός θεσμού που, ως γνωστόν, έγιναν πολλές προσπάθειες για τη θεσμοθέτησή του, σχεδόν από της ιδρύσεως του ελληνικού κράτους, το 1833. Να γιατί αυτή η αναδρομή είναι χρήσιμη, για να βγάλουμε τα συμπεράσματα της πορείας και του αποτελέσματος.

Το 1833, με διάταγμα και το 1845 με νόμο επιχειρήθηκε η θεσμοθέτηση Νομαρχιακών και Επαρχιακών Συμβουλίων και δεν εφαρμόστηκε δυστυχώς ποτέ στην πράξη.

Το 1877, με νόμο περί Νομαρχιακών Συμβουλίων, θεσμοθετείται ο β' βαθμός τοπικής αυτοδιοίκησης, που καταργείται με το νόμο 18591. Παρά των περί αντιθέτου απόψεων και προτάσεων συγγραφέων, ο θεσμός εφαρμόστηκε για μικρό χρονικό διάστημα, όπως αποδεικνύει ο νόμος της από 17/2/89, που ρυθμίζει θέματα που προέκυψαν αποκλειστικά από τη λειτουργία του.

Το 1899 με νόμο περί νομών και της διοίκησης αυτών, επαναφέρεται σε νομαρχιακό επίπεδο ο β' βαθμός, αλλά δεν εφαρμόστηκε, επειδή το διάταγμα που προβλεπόταν στο άρθρο 128 δεν εκδόθηκε ποτέ.

Το 1923, με το νομοθετικό διάταγμα της 9ης Μαΐου περί διοικήσεως των νομών, έγινε μία σημαντική προσπάθεια να θεσμοθετηθεί η β'βάθμια αυτοδιοίκηση με εξαιρετικό προοδευτικό πλαίσιο για την εποχή εκείνη και παρά το ότι τροποποιείται και

βελτιώνεται επί επτά φορές ο νόμος, τελειωτικά δεν εφαρμόζεται.

Το 1927 στο σύνταγμα και στο άρθρο 107 προβλέπεται η σύσταση του β' βαθμού, αλλά ο σχετικός νόμος για την υλοποίηση της συνταγματικής επιταγής, δεν εκδίδεται ποτέ.

Το 1975, μετά από 48 χρόνια, στο σύνταγμα και στο άρθρο 102, προβλέπεται η θεσμοθέτηση του β' βαθμού και έντεκα χρόνια μετά εκδίδεται ο σχετικός νόμος 1622/86. Τοπική Αυτοδιοίκηση, περιφερειακή ανάπτυξη, δημοκρατικός προγραμματισμός, που καθιερώνει τις Περιφέρειες, τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και τα όργανα του δημοκρατικού προγραμματισμού και παραπέμπει σε προεδρικά διατάγματα την εκχώρηση αρμοδιοτήτων, τα οποία και δεν εκδίδονται πριν από το 1994.

Το 1989 η ελληνική πολιτεία, κατ' εφαρμογήν των δεσμεύσεων και των χρονικών υποχρεώσεών της, ως κράτους μέλους της Ενωμένης Ευρώπης, ψηφίζει το Μαιο του 1989 το νόμο 1850, με τον οποίο κυρώνεται και από την ελληνική κυβέρνηση ο Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αυτή η ιστορική ντιρεκτίβα για τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Αυτοδιοίκησης.

Υστερα από τη δεσμευτική αυτή συμφωνία, η ελληνική πολιτεία υποχρεούται ταχύτατα να καθορίσει και να ψηφίσει το δικό της αυτοδιοικητικό χάρτη και Κώδικα, με τις αρχές και τις θέσεις που επιβάλλει ο νόμος 1850/89.

Αρχή 1η.

Τα συμπεράσματα από αυτά που ακούμε είναι δικά μας, αγαπητοί συνάδελφοι, για να καταλάβουμε και το επόμενο βήμα.

Αρχή 1η:

Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν, στα πλαίσια του νόμου, κάθε δυνατότητα δράσεως για να ασκήσουν την πρωτοβουλία τους για κάθε θέμα που δεν έχει εξαιρεθεί από την αρμοδιότητά τους ή δεν έχει παραχωρηθεί σε άλλη αρχή.

Αρχή 2η:

Τι λέει δηλαδή ο νόμος σαν αρχές.

Η άσκηση των δημοσίων αρμοδιοτήτων πρέπει κατά τρόπο γενικό να ανήκει κατά προτίμηση στις αρχές τις πιο πλησιέστερες στους πολίτες.

Αρχή 3η:

Για την ανάθεση μίας αρμοδιότητας σε άλλη αρχή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η ευρύτητα και η φύση του έργου και οι απαιτήσεις της αποτελεσματικότητας.

Οι Οργανισμοί, επίσης, Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρέπει να διατυπώνουν τη γνώμη έγκαιρα και κατά τον προσηκόντα τρόπο, κατά τη διάρκεια των διαδικασιών προγραμματισμού και λήψεως αποφάσεων για όλα τα θέματα που τους αφορούν.

Αυτό, όπως γνωρίζετε, είναι το κυρίαρχο θέμα του δημοκρατικού προγραμματισμού, το μέγιστο κατ' αρμοδιότητα ζήτημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για τη διάθεση των πιστώσεων εκτέλεσης έργων υποδομής και ανάπτυξης στις τοπικές κοινωνίες και για το τι θα γίνει στον τόπο του καθενός.

Η ελληνική κυβέρνηση, έχοντας ως δεδομένα το ψηφισμένο σύνταγμα του 1975 και το νομικό πλαίσιο καθορισμένο για τον ελληνικό αυτοδιοικητικό Κώδικα, προχωρεί το 1994 στην πανηγυρική ψήφιση των νόμων 2218 και 2240/94, προσδιορίζοντας έτσι ένα καινοτόμο και ριζοσπαστικό θεσμικό πλαίσιο που ολοκληρώνει τη θεσμοθέτηση και τη λειτουργία των οργάνων του δημοκρατικού προγραμματισμού σε όλα τα επίπεδα.

Στους ανωτέρω ιδρυτικούς νόμους το β' βαθμού αυτοδιοίκησης, ο νομοθέτης προέβλεψε την πραγματικότητα που ήθελε ακολουθηθεί και έβαλε ασφαλιστικές δικλείδες της αυτοδιοίκησης και της αποκέντρωσης, σε σχέση με την κεντρική εξουσία:

1η δικλείδα:

Δεν εξαρτά από τη θέληση του Υπουργού Εσωτερικών ή της κυβέρνησης τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων.

2η δικλείδα:

Οριοθετεί αυστηρά αποκλειστικές και όχι συντρέχουσες αρμοδιότητες στην Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και διασφαλίζει τους αναγκαίους πόρους γι αυτό.

Ετσι, η διοικητική αυτοτέλεια και η οικονομική αυτοδυναμία, πάγιο αίτημα και διαρκής στόχος των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συνοδεύει τη θεσμοθέτηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Στόχος είναι να υπάρξουν οι προϋποθέσεις, ώστε η Αυτοδιοίκηση να μην είναι μόνο θεμελιακός φορέας του προγραμματισμού και της ανάπτυξης, αλλά και ο αποκλειστικός διαχειριστής των τοπικών υποθέσεων σε επίρρωση της συνταγματικής επιταγής.

Το 1995 αποτελεί πράγματι σταθμό. Ανοίξε το μεγαλύτερο κεφάλαιο της διοικητικής και αυτοδιοικητικής αναδιάρθρωσης, αλλά και αποκέντρωσης της πατρίδας μας.

Ερχεται, όμως, η επόμενη ημέρα, η ημέρα της εφαρμογής και υλοποίησης των καινοτόμων διοικητικών και αυτοδιοικητικών αλλαγών. Αποδεικνύεται δυστυχώς δύσκολη και επίπονη και για τους αιρετούς και για τους εργαζόμενους. Η δημιουργία του Περιφερειακού Διευθυντή και μετά του Περιφερειάρχη ανοίγει τους ασκούς του αιόλου για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Πολύ σύντομα αποκαλύπτονται οι προθέσεις της κεντρικής εξουσίας. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση πρέπει να σμικρυνθεί και υλοποιείται το σχέδιο με γεωμετρική πρόοδο.

Αρμοδιότητες υφαρπάσσονται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση με υπουργικές αποφάσεις και δικαστικές και επανέρχονται στα Υπουργεία ή μετά την υφαρπαγή, εκχωρούνται, ακούστε, αγαπητοί συνάδελφοι, με νόμους στην Περιφέρεια, η οποία ουσιαστικά έχει υποκαταστήσει τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Στην αναθεώρηση του συντάγματος, αν και μπορούσαν οι πλειοψηφίες, κατά το έτος 2001 και στο άρθρο 102, να ονοματίσουν το θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ως β' βαθμό, το αποφεύγουν εκκωφαντικά.

Το ανθρώπινο δυναμικό των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, οι πρώην

υπάλληλοι της κρατικής Νομαρχίας, με το Ν. 2910/2001, πειθαναγκάζονται σε υποχρεωτικές μετατάξεις, με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς αποφάσεις των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, για να υλοποιήσουν τάχατες το Γ' Κ.Π.Σ., αλλάζοντας ουσιαστικά την εργασιακή σχέση των τότε 18.000 δημοσίων υπαλλήλων, από υπαλλήλους του κράτους σε υπαλλήλους νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, που είναι οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Ο προϋπολογισμός των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων είναι μία απλή διαχείριση μεταβιβαστικών πιστώσεων και κονδυλίων από τον κρατικό προϋπολογισμό και τους ΚΑΠ, χωρίς η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να έχει καμία νομοθετική και νομοθετική δυνατότητα για είσπραξη άμεσα εσόδων από τις κατά τόπους ΔΟΥ.

Η δημοσιολογιστική νομοθεσία, που διέπει την προϋπολογιστική διαχείριση και την ταμειακή διαχείριση των δαπανών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, είναι μία δανειστική νομοθεσία του 1974 των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου για έναν αυτοδιοικητικό θεσμό, όπως είναι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Ο έλεγχος των δαπανών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, ένας απέραντος τραγέλαφος. Άλλες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις εφαρμόζουν τον προληπτικό έλεγχο και τον κατασταλτικό και άλλες τον κατασταλτικό. Το γεγονός αυτό της ελεγκτικής συγχύσεως προέκυψε από την αριθμ. 105/99 εκδοθείσα πράξη του Δ' Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ουσιαστικά αποφαινεται τι; Ότι οι δαπάνες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων υπόκεινται σε προληπτικό έλεγχο.

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, μία απέραντη Βαβυλωνία. Οι αποδοχές των εργαζομένων στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις είναι χαρακτηριστικό δείγμα του μωσαϊκού της επιλεκτικής επιδοματικής πολιτικής, που εφήρμοσαν και εφαρμόζουν μέχρι και σήμερα οι Υπουργοί των κυβερνήσεων, διαχωρίζοντας έτσι τους συναδέλφους, με τα ίδια τυπικά προσόντα - άκουσον! άκουσον! - στον ίδιο χώρο εργασίας, να αμείβονται διαφορετικά.

Οι εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, πολλαπλών ταχυτήτων. Άλλοι υπάγονται στο δημόσιο, άλλοι στο ειδικό καθεστώς του ΙΚΑ, άλλοι στις κοινές διατάξεις του ΙΚΑ, άλλοι στο ΤΣΜΕΔΕ, άλλοι στο ΤΣΑΥ, άλλοι στο καθεστώς πριν από το 1993, άλλοι στο καθεστώς μετά από το 1993, άλλοι στο καθεστώς πριν από το 1983 και άλλοι στο καθεστώς μετά το 1983.

Η επικουρική ασφάλιση, το ίδιο. Αγαπητοί συνάδελφοι της ΑΔΕΔΥ, άλλοι υπάγονται στο ΤΕΑΔΥ του πρώην Γεωργίας, άλλοι στο ΤΕΑΔΥ του Υγείας, άλλοι στο ΤΕΑΔΥ του Μεταφορών, άλλοι στο ΤΕΑΔΥ του Ανάπτυξης, άλλοι στο ΤΑΕΔΥ του ΥΠΕΧΩΔΕ, άλλοι στο ΤΑΔΚΥ του πρώην Υπ. Εσωτερικών.

Οι διορισθένες συνάδελφοι στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, πριν από το 1997, υπάγονται στο Επικουρικό Ταμείο του Υπ. Εσωτερικών. Οι δε διορισθέντες μετά από το 1997, ακούστε το τραγικό, υπάγονται στο ΤΕΑΔΥ του Υπ. Παιδείας.

Στα οδοιπορικά των υπαλλήλων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, άλλες ανισότητες και προσθετικές διαιρέσεις. Άλλοι λαμβάνουν οδοιπορικά στα 10 χιλιόμετρα,

άλλοι στα 20 χιλιόμετρα, άλλοι στα 30 χιλιόμετρα και άλλοι στα 40 χιλιόμετρα.

Στους υπαλλήλους των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων δεν εφαρμόζεται η υπηρεσιακή μεταβολή της μεταθέσεως, αλλά μόνο της μετατάξεως από Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, που ουσιαστικά, σύμφωνα με νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι απόλυση και επαναπρόσληψη.

Αν, λοιπόν, αυτά όλα, αγαπητοί συνάδελφοι, δε συνθέτουν ένα μωσαϊκό και μία απέραντη Βαβυλωνία, τι άλλο μπορεί να είναι εκτός από αυτοδιοικητικός θεσμός;

Αιρετοί και εργαζόμενοι, κοινωνοί και μάρτυρες όλων αυτών των ισοπεδωτικών και ευτελιστικών φαινομένων του θεσμού και του ανθρώπινου δυναμικού, μας κατέστησαν από ένθερμους υποστηρικτές, απαισιοδοξους θεατές των εξελίξεων του ίδιου έργου, περιμένοντας τη χαριστική βολή από την κεντρική εξουσία, μιας και η σημερινή κυβέρνηση, ως αντιπολίτευση, δεν ψήφισε τους ιδρυτικούς νόμους και δεν πίστεψε, επιλογή πολιτική αυτή, ποτέ στο θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Η δε νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΣΔΔΑ κάθε λίγο και λιγάκι αφήνει να διαρρέουν στα μέσα ενημέρωσης ειδήσεις...

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι σημαντικά αυτά τα οποία λέμε. Οι σχολιασμοί και ο διάλογος μετά.

Η δε νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΣΔΔΑ κάθε λίγο και λιγάκι αφήνει να διαρρέουν στα μέσα ενημέρωσης ειδήσεις για νέο διοικητικό και αυτοδιοικητικό σχεδιασμό της πατρίδας μας, με φόντο το νέο κράτος που ευαγγελίζεται, δημιουργώντας υπερμεγέθεις Περιφέρειες, εμείς τις λέμε παντός καιρού, για να υλοποιήσει τάχιστα το Δ' Κ.Π.Σ., ερήμην και πάλι των τοπικών κοινωνιών και φορέων, αφήνοντας δε να εννοηθεί έμμεσα πλην σαφώς, ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση θα μετεξελιχθεί σε υποκατάστατο της Περιφέρειας ή της *super ruma* Περιφέρειας.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ουσιαστικά τείνει να καταλήξει, αγαπητοί συνάδελφοι και το ζούμε όλοι στο πετσί μας, ένα κακέκτυπο μοντέλο κρατικής Νομαρχίας, με αιρετή και μόνον επίφαση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επίσημοι καλεσμένοι μας,

Εμείς πιστεύουμε, ότι οι αυτοδιοικητικοί θεσμοί δε στεριώνουν με πισωγυρίσματα, αποψιλώσεις, υφαρπαγές, διαχωρισμούς και πειθαναγκασμούς του ανθρώπινου δυναμικού, που υπηρετεί σε αυτούς. Δε στεριώνουν με επανασχεδιασμούς επί χάρτου σε γυάλινα γραφεία, ερήνη των τοπικών κοινωνιών, αλλά με δημοκρατικό και ειλικρινή διάλογο με το λαό των τοπικών περιοχών, με τους επιστημονικούς και παραγωγικούς φορείς, με την ΕΝΑΕ, τους Νομάρχες και τα Νομαρχιακά Συμβούλια και τους εργαζόμενους, με τη νομοθετική διασφάλιση των πόρων και εσόδων, με την κατοχύρωση των εκχωρημένων αρμοδιοτήτων, με την καθιέρωση της αποκλειστικότητας των αρμοδιοτήτων ρητώς, σε συνδυασμό με το τεκμήριο αρμοδιότητας και με τα δύο αυτά μαζί να διαμορφώνουν την έννοια της επικουρικότητας, που σημαίνει ότι το κράτος, η κεντρική εξουσία δεν μπορεί παρά να παρεμβαίνει επικουρικό. Το πιο σημαντικό, αν θέλετε. Το ανθρώπινο δυναμικό πρέπει

να είναι ομογενοποιημένο.

Πώς όμως; Με όλη αυτή την ερμαφρόδιτη κατάσταση; Με ενιαία εργασιακή σχέση, με ενιαία επικουρική ασφάλιση, με μηνιαίο τρόπο καταβολής των οδοιπορικών, με τους εργαζόμενους στον ίδιο χώρο εργασίας, με τα ίδια τυπικά προσόντα να αμείβονται ισόποσα, με την καταβολή ενός και μόνο επιχώριου επιδόματος, αν εφαρμοστεί η επιδοματική πολιτική σαν σκέλος πολιτικής επιλογής στους νομαρχιακούς υπαλλήλους, με τον καθορισμό νομοθετικά των διακριτών ρόλων μεταξύ αιρετών και υπηρεσιακών παραγόντων, με την εφαρμογή της υπηρεσιακής μεταβολής της μεταθέσεως και κατάργηση της μετατάξεως και πρωτίστως, με την κατοχύρωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ως το β' βαθμό Αυτοδιοίκησης, κατ' επίρρωσιν του άρθρου 102 του συντάγματος.

Η ισχυρή ταυτότητα, αγαπητοί συνάδελφοι, που έχουν οι νομοί στη συνείδηση των κατοίκων κάθε περιοχής, η ιστορική συνέχεια, η οργανωτική συγκρότηση των νομών, καθώς και το γεγονός ότι οι νομοί αποτελούν την ανθρωπογεωγραφική και οικονομική ενδοχώρα των κυρίων αστικών κέντρων, επιβάλλουν την ταύτιση του β' βαθμού αυτοδιοίκησης με τους νομούς.

Τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, μα τότε ποιος δε θα είναι βέβαιος, ότι ο αυτοδιοικητικός θεσμός θα μπορέσει να κάνει πράξη το δημοκρατικό προγραμματισμό και την ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών, τη διεύρυνση του κοινωνικού ελέγχου των παρεχόμενων υπηρεσιών, την αποκέντρωση και την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη.

Προτείνουμε και ζητούμε από το προεδρείο και το Δ.Σ. της ΕΝΑΕ και αυτό αγαπητέ κύριε Γενικό Γραμματέα της Υπερνομαρχίας, κύριε Αποστολόπουλε, να μεταφερθεί, επειδή ο κ. Νομάρχης, ως εκπρόσωπος της ΕΝΑΕ, έχει αποχωρήσει, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων και εσείς, κυρία Δήμου, προτείνουμε και ζητούμε από το προεδρείο και το Δ.Σ. της ΕΝΑΕ την αμέριστη συνεργασία και συμπαράσταση. Η συνεννόησή μας στο ίδιο σκάφος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης μας καθιστά υπόλογους στις τοπικές κοινωνίες, να μην επιτρέψουμε τη βύθιση ή τη ρυμούλκηση από την κεντρική εξουσία σε παροπλισμό. Στόχος μας ας είναι η ανάπτυξη και η ευημερία των τοπικών κοινωνιών. Ταξίδι μας η ποιότητα ζωής και η καλύτερη και ταχύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη.

Τελειώνοντας, εύχομαι η ημερίδα αυτή να είναι επιτυχημένη, παρά τα όσα μπορεί να έχουν ακουστεί ή γραφτεί από άλλες παρατάξεις που συμμετέχουν στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας και τα συμπεράσματα που θα εξαχθούν να στείλουν ηχηρό μήνυμα στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΣΔΔΑ ως καθ' ύλην αρμόδια στην κυβέρνηση, στα κόμματα της Βουλής, ότι οι τοπικές κοινωνίες, η ΕΝΑΕ, τα Νομαρχιακά Συμβούλια, οι Νομάρχες, οι εργαζόμενοι, οι τοπικοί φορείς, δε θα είναι πλέον απόντες στον οποιοδήποτε διοικητικό επανασχεδιασμό της πατρίδας μας, γιατί δεν αντέχει άλλο σε πειραματισμούς. Τώρα πλέον έχουμε και τη γνώση και την εμπειρία να αυτοδιοικούμεθα και σε επίπεδο β' βαθμού, επιλέγοντας μάλιστα εκείνους τους

τοπικούς άρχοντες, πέρα και έξω από κεντρικές ποδηγετήσεις, που μπορούν να οδηγήσουν τις τοπικές κοινωνίες, ασφαλείς στην Ιθάκη της ανάπτυξης και της προόδου.

Τώρα θα ακολουθήσει ένα διάλειμμα για να πιούμε έναν καφέ και συνεχίζει η πορεία.

Διάλειμμα - Καφές

.....

Θέμα:

Δημόσια Διοίκηση, Δημόσιες Υπηρεσίες και ο ρόλος των, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Εισήγηση: Σπύρου Παπασπύρου, Προέδρου ΑΔΕΔΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, ο κύριος Σπ. Παπασπύρου, έχει το λόγο.

ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: Αγαπητέ συνάδελφε Πρόεδρε,

Κοίταξε, νομίζω, όπως έχει εξελιχθεί η ημερίδα και επειδή ό, τι αφορούσε εκπροσωπήσεις και λόγους, με βάση αποφάσεις, έχει εξαντληθεί, έχω το δικαίωμα να πω την προσωπική μου άποψη και τον προσωπικό μου προβληματισμό; και δε χρεώνεται στο επίπεδο της ΑΔΕΔΥ.

Είναι αναμφισβήτητο και ιστορικό γεγονός, ότι η αυτοδιοίκηση είχε προηγηθεί ως ιστορικό δεδομένο από τη συγκρότηση του νεοελληνικού κράτους και είχε σε μία διαχρονική πορεία, τόσο για την επιβίωση των κοινοτήτων, όσο και για την επιβίωση της δημοκρατίας σε αυτή τη χώρα, μία πάρα πολύ πολύτιμη συμβολή και ξεχωριστή ιδιαίτερη διαδρομή. Σήμερα τα πράγματα δεν είναι έτσι και νομίζω ότι όλοι αντιλαμβάνονται σήμερα, ότι οι θεσμοί αυτοί από εκείνο το οποίο γνωρίζουμε ιστορικά ή ζήσαμε κάποια χρόνια, το θεσμό δηλαδή της λαϊκής εξουσίας, είναι αρκετά μακριά.

Η μετεξέλιξή τους στη σύγχρονη πραγματικότητα, σε ό, τι αφορά την αποτελεσματικότητα προς τον πολίτη, τη διαφάνεια και τον έλεγχο των εξουσιών, που αφορούν τον πολίτη, δε νομίζω ότι επιτρέπει σε κανέναν μας, με στερεότυπα ή με μία κεκτημένη ταχύτητα από το ιστορικό κεκτημένο, να μην αντιμετωπίζουμε τα πράγματα πάρα πολύ καθαρά και με το όνομά τους.

Στα δεδομένα που υπάρχουν αυτή τη στιγμή, τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε περιφερειακό ευρωπαϊκό επίπεδο, όσο και σε διεθνές επίπεδο, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί από την έκρηξη των γνώσεων και των επιστημονικών κατακτήσεων, αν μας άκουγε ένας έξω από την αίθουσα, θα είχε την εντύπωση ότι πάμε να προστατέψουμε το ζωτικό χώρο, τον οικογενειακό μας χώρο και τον περίβολο του σπιτιού μας, που παίζουν τα παιδιά μας, όχι επειδή θα κάναμε μία περιφραξη ασφαλή, αλλά επειδή τραβάμε μία κιμωλία. Τραβάμε μία κιμωλία και επειδή θεωρούμε ότι στα όρια της κιμωλίας έχουμε βάλει και τις συνθήκες ασφάλειας, έχουμε την εντύπωση ότι έχουμε ανταποκριθεί στα αιτούμενα των καιρών.

Νομίζω ότι πρέπει να αλλάξουμε δρόμο και προσέγγιση. Για να είμαι συμβατικός και με τα συνδικαλιστικά, είναι προφανές, ότι η ενιαία εργασιακή σχέση, η αντιμετώπιση των μισθολογικών, των ασφαλιστικών κλπ, όχι μόνο στο χώρο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αυτό συμβαίνει παντού μέσα στη δημόσια διοίκηση, είναι εκ των ων ουκ άνευ όρος για οποιονδήποτε θέλει να οικοδομήσει το άλφα ή το βήτα σχήμα, το οποίο να έχει συνεκτικότητα και να έχει αποτελεσματικότητα και άρα είναι ορθός και δεδομένος ο αγώνας, η συνεχής προσπάθεια πάνω σε αυτά τα ζητήματα.

Εχω, όμως, την εντύπωση, ότι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, ότι αυτά που

οικοδομήθηκαν στο πρόσφατο παρελθόν, δεν αντέχουν στο χρόνο.

Σήμερα, όπου η εξέλιξη της επιστήμης, αλλά και η κοινωνική απαίτηση, οι υψηλότερες προσδοκίες για να ικανοποιηθούν απαιτούν διοίκηση ανοιχτών και όχι κλειστών κρίκων, απαιτούν ευφυή διοίκηση με διαφορετικό status, τόσο στο περιεχόμενο και την αρχιτεκτονική των θεσμών όσο και στον έλεγχο των διαχειριστών ή των ηγεσιών αυτών των θεσμών, δεν μπορεί η χώρα εκ των πραγμάτων να πορεύεται σε μία απίθανη συνθήκη σύγχυσης ρόλων και αρμοδιοτήτων, διαρκούς ρευστότητας στο σύνολο της διοίκησης. Αυτό πλέον μπορεί επί του κεκτημένου των κλειστών κρίκων να δημιουργεί την ψευδαίσθηση ασφάλειας, αλλά που αποσταθεροποιεί ουσιαστικά σε όλα τα επίπεδα και στο επίπεδο το πολιτικό και το δημοκρατικό και στο επίπεδο το οικονομικό και το αναπτυξιακό και στο επίπεδο το κοινωνικό, την εξέλιξη και τη λειτουργία των θεσμών, την ίδια την εξέλιξη και την πορεία της χώρας.

Αρα σήμερα, με δεδομένο ότι αυτά τα σχήματα δεν πρόκειται να έχουν ορίζοντα, κατά τη γνώμη μου, μετά από το 2010, οφείλουμε, με ένα νέο ριζοσπαστισμό, να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα της δομής, της μορφής και της εξέλιξης της δημόσιας διοίκησης σε άλλη βάση, στη βάση προφανώς θεσμών αυτορύθμισης ενός πλαισίου αυτοτέλειας και ενός διαφορετικού πλαισίου ρύθμισης συνταγματικής της δημόσιας διοίκησης, αλλά και σε συγκεκριμένη διάσταση, σε ό, τι αφορά την αυτοδιοίκηση.

Η χώρα δεν αντέχει τρεις θεσμούς αυτοδιοίκησης. Είναι προφανές, ότι πρέπει τα επόμενα χρόνια οι θεσμοί να είναι δύο, να αναπτυχθούν σε μία νέα βάση και σε μία λογική όχι περιφερειοποίησης ή νομαρχιοποίησης των λειτουργιών, σε μία διοίκηση, όπου θα δίνει έμφαση στα λειτουργικά δίκτυα, στην ανοιχτή δυνατότητα του πολίτη να ελέγχει τη διοικητική πράξη και σε μία ποιότητα εσωτερικών διαδικασιών και σχέσεων με τον πολίτη. Αυτό σημαίνει αναμφισβήτητα, ότι ο πρώτος και ο δεύτερος βαθμός θα πρέπει να συναντηθούν με το ξήλωμα των κρατικών δομών στην Περιφέρεια, σε μία νέα δομή της Αυτοδιοίκησης, στο επίπεδο δύο βαθμών και προφανώς πολύ λιγότερων Περιφερειών και άλλων σχημάτων.

Είπε ο Πρόεδρος πριν, ότι οι νομοί έχουν μία αναφορά. Εγώ τυχαίνει να είμαι από ένα νομό, ο οποίος από δεκαετία σε δεκαετία έχει διαφορετική αναφορά. Κάποτε ήταν μαζί με το νομό, με κάποια περιοχή του νομού Καρδίτσας και Τρικάλων, κάποτε ήταν ενιαίος με την Αιτωλοακαρνανία, κάποια εποχή βρέθηκε και με τη Φωκίδα. Προφανώς και υπάρχει η μνήμη και ο πολιτισμός. Η μνήμη και ο πολιτισμός είναι σε αυτό που θέλουμε όλοι, ότι θέλουμε έναν τόπο και ένα λιθάρι για να αγαπάμε. Αλλά οι συνθήκες σήμερα λειτουργίας της διοίκησης στη μορφή της κοινωνικής διοίκησης στην Περιφέρεια, μπορεί να αστικοποιεί στο νομό μου την κεντρική πόλη, δεν αναζωογονεί όμως το χωριό μου. Δεν έχει τα χαρακτηριστικά δηλαδή του ιστού που θέλουμε να ανανεώσουμε, να ενσωματώσουμε τα σύγχρονα ρεύματα και ταυτόχρονα να διατηρήσουμε στη μνήμη μας όλα εκείνα τα αξιακά στοιχεία της διαδρομής μας.

Και καλά, αυτό δεν είναι τίποτα που πρέπει να σοκάρει. Πρέπει να έρθουμε σε μία κατάσταση αυτογνωσίας για να έχουμε άλλη θέση και άλλη αυτοπεποίθηση και ως συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν είναι τίποτα αριστερό αυτό. Μου θυμίζει εκείνα τα αριστερά της δεκαετίας του '80, που όταν ζητήθηκε να υπάρχει η ολομέλεια του Τμήματος μέσα στη δημόσια διοίκηση, στα πλαίσια αναμόρφωσης του Κώδικα επί θεμάτων προγραμματισμού και μία σειρά άλλα ζητήματα, κάποιοι λέγανε ότι "θα διαλυθεί η διοίκηση, τι είναι αυτά; τι θα κάνουμε εδώ πέρα τώρα, Soviet;" κλπ. Αν κοιτάξει κανείς το επταετές πρόγραμμα αναδιοργάνωσης της δημόσιας διοίκησης στην Ιρλανδία, την προηγούμενη δεκαετία, που πολλοί τώρα τη φέρνουν ως παράδειγμα αποτελεσμάτων, θα δει ότι το βασικό στοιχείο επιτυχίας αυτής της μεταρρύθμισης ήταν ακριβώς η συμμετοχική διαδικασία στη διαμόρφωση των στόχων, στην αξιολόγηση της ίδιας της διοίκησης από το προσωπικό που υπηρετούσε στις δημόσιες υπηρεσίες.

Τι θέλω να πω με αυτό: Θέλω να πω πάρα πολύ απλά, ότι αν κοιτάξουμε και νομίζω ότι όλοι έχουν μία μικρή ή μεγάλη εμπειρία, θα δούμε σε αυτό που κάποιοι ιδεολογικά και πολιτικά δεν υιοθετούσαμε στις χώρες τις καπιταλιστικές της υπόλοιπης Ευρώπης, το χωριό να έχει ζωή, όπως και να έχει και ισορροπία το κέρδος με το μισθό, γιατί κάποιοι μπορεί να θεωρούν, ότι και τα 1.200 ευρώ ως βασικός μισθός είναι κανένα επαναστατικό αίτημα.

Αυτό, όμως, τι προϋποθέτει: Προϋποθέτει καθαρά να κάνουμε μία επιλογή. Αν θέλουμε να κερδίσουμε το μέλλον και να δώσουμε ελπίδα, μέσα από την παρέμβασή μας, τον αγώνα μας, την προσπάθεια που γίνεται και σε αυτή την προσπάθεια υπάρχει κόστος από τον καθένα, κόστος πολλαπλό, χρόνου, χρήματος και σκέψης, οφείλουμε να κάνουμε μία διαχωριστική γραμμή. Ο, τι περιορίζει, ό, τι καθλώνει στο στατικό, πρέπει να το αφήσουμε πίσω. Ο, τι έχει τα στοιχεία του δυναμικού, του δημιουργικού και της εξέλιξης, της κίνησης δηλαδή, οφείλουμε να το αναδείξουμε, να το συγκροτήσουμε και να το μορφοποιήσουμε, ως συνδικαλιστικό κίνημα, γιατί θα κερδίσουμε, μέσα από τον αγώνα μας, τη ελπίδα ζωής ατομικά στους θεσμούς, συλλογικά στην κοινωνία, αν ο αγώνας μας είναι κινητήριο μοχλός εξέλιξης.

Εδώ είναι προφανές, ότι ό, τι ως σχήμα θεσμικά έχει μορφοποιηθεί και αναπτύσσεται πάνω στη συστηματοποίηση της γραφειοκρατίας, οφείλουμε να το υπερβούμε, με ένα όχι επιμεριστικό επιπεδοποιημένο πρόγραμμα θέσεων και παρεμβάσεων, δηλαδή να ασχοληθούμε οι μεν με τον α' βαθμό Αυτοδιοίκησης, οι δε με το β', οι άλλοι με την Περιφέρεια και πώς θα εξελιχθεί, κάποιοι άλλοι με την κεντρική διοίκηση, με το σύνολο μίας διοίκησης, η οποία και για την ποιότητα του πολιτικού συστήματος και για την ποιότητα της δημοκρατίας έχει αρνητικές παρενέργειες και για τη δυνατότητα του πολίτη, όχι για τις ευκαιρίες, εμείς δε θέλουμε πολιτικές στη διοίκηση, πολιτικές ευκαιριών, θέλουμε διοίκηση που να δημιουργεί προϋποθέσεις για δυνατότητες στους πολίτες και στην κοινωνία να αντιμετωπίσει προβλήματα οικονομικά και άλλα προς το μέλλον. Αν αυτό θέλουμε, είναι προφανές ότι με καμία

ρυθμιστική μεταρρύθμιση, στο πλαίσιο αυτής της δομής, στο πλαίσιο αυτών των σχημάτων, δε θα αντιμετωπίσουμε ούτε το πρόβλημα της αυτοδιοίκησης ούτε το πρόβλημα της διοίκησης.

Πρέπει, λοιπόν, να σταθούμε ανατρεπτικά και με αυτή την έννοια ριζοσπαστικά και στο επόμενο χρονικό διάστημα να ανοίξουμε έναν ευρύ διάλογο, όχι μόνο μεταξύ μας, αλλά και με τους πολίτες και με την κοινωνία, προτείνοντας ένα άλλο σχήμα επιτελικής κεντρικής διοίκησης και κοινωνικής διοίκησης, που να δίνει χώρο αναπνοής, παρουσίας του πολίτη.

Σε αυτή τη λογική και επειδή όλα αυτά τα οποία υπαινίχθηκες, κάποιοι μιλάνε για επανασχεδιασμό και κάποιοι άλλοι μιλάνε με άλλες προτάσεις και η ΚΕΔΚΕ πρόσφατα έχει κάνει προτάσεις και κάποιοι άλλοι μιλάνε για μητροπολιτικούς οργανισμούς και κάποιοι άλλοι μιλάνε για πέντε Περιφέρειες μέσα στις 13 και κάποιοι άλλοι μιλάνε και μιλάνε και μιλάνε, είναι σαφές ότι όλοι αυτοί που μιλάνε, μιλάνε γιατί αντιλαμβάνονται, από όποια οπτική και αν τους δίνει ο ρόλος τους, ότι αυτό το θέμα αυτών των θεσμών, όπως μετεξελήχθηκαν, δε δίνει συνέχεια, σταθερότητα και δυναμικότητα προς το μέλλον, συνεχώς αντιμετωπίζει προβλήματα και απέναντι σε αυτά τα προβλήματα έρχεται ο καθένας, με μία συνταγή, χωρίς να οδηγηθεί σε μία ανοιχτή αυτοκριτική για το τι πρέπει να γίνει προς το μέλλον και προσπαθεί, με διάφορα *by pass* στο δομικό και θεσμικό επίπεδο, αλλά και στο πολιτικό επίπεδο και στο πολιτικό επίπεδο αυτό είναι μία νόθα στάση και συμπεριφορά, να αντιμετωπίσει τα ζητήματα κινητικότητας προς την αποτελεσματικότητα αυτών των θεσμών, επειδή διαπιστώνει την ακινησία και δε θέλει να πάρει την πολιτική ευθύνη και το πολιτικό κόστος για τις δικές του πράξεις, παραλείψεις ή προσεγγίσεις, από όποια πλευρά και αν αναμειγνυόταν στο θέμα για τη ριζική αλλαγή αυτών των μοντέλων.

Στη βάση αυτή, επειδή σε μία προηγούμενη συνάντηση εγώ είχα κάνει την αυτοκριτική για λογαριασμό της ΑΔΕΔΥ επί του θεσμικού πλαισίου του '95, για τις εγγυήσεις που δεν μπηγαν στο τραπέζι, σε ό, τι αφορά τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων και παρέμειναν σε εκκρεμότητα και επειδή μου επιτρέπεται, λόγω προηγούμενης αυτοκριτικής, να ολοκληρώσω και την αυτοκριτική της ΑΔΕΔΥ στο ότι δεν είδε στο βάθος ότι αυτό το οποίο δημιουργούνταν, θα ήταν σε μία συνεχή εκκρεμότητα ρόλου μέσα στη διοίκηση συνολικά μεταξύ κεντρικής διοίκησης και αυτοδιοίκησης, μου επιτρέπεται σήμερα να σας καλέσω να κλείσετε τη σελίδα αυτή και να προχωρήσετε άμεσα, επειδή ακριβώς εσείς ως ανθρώπινο δυναμικό, με γνώση σε αυτή την κατάσταση, μπορεί να βοηθήσετε στην ανάπτυξη μίας πρότασης ενός μοντέλου διοικητικού, μίας δομής που θα λειτουργεί και να εντάξετε τις εξειδικεύσεις για το ζήτημα της αυτοδιοίκησης σε μία συνολική αντίληψη για αλλαγή συνολικά της διοίκησης.

Από την άποψη αυτή, θέλω να σας πω, ότι πέρα από τα εργασιακά, τα οικονομικά και τα άλλα αιτήματα, τα οποία έτσι κι αλλιώς και το επαναλαμβάνω, θα είναι δεδομένα, αν και η Ομοσπονδία σας θέλει να φύγει από αυτό το οποίο, ως

λειτουργία, ισχύει για το υπόλοιπο συνδικαλιστικό κίνημα και το περιορίζει και το καθλώνει, δηλαδή η αντεστραμμένη πυραμίδα, αυτά που θα έπρεπε να γίνονται στη βάση των εργαζομένων, τα περιμένουμε από την κορυφή και το ανάποδο. Αν θέλουμε να σπάσουμε και αυτό τον κύκλο, ανοίξτε, όχι με μία κεντρική ημερίδα, με ανοιχτές σε όλους τους νομούς ημερίδες και κύκλους συζητήσεων, τόσο με τους ανθρώπους που δουλεύουν στην αυτοδιοίκηση, όσο και με τις παραγωγικές ή τις άλλες κοινωνικές ομάδες, αλλά πρώτα από όλα με τους πολίτες, για να μπορέσουμε να δώσουμε μία σηματοδότηση στις θέσεις μας, που θα δίνει ζωή στον αγώνα μας και θα δίνει ως αποτέλεσμα τη βεβαιότητα σε όλους μας, ότι και αξίζει και θα δικαιωθούμε για μία τέτοια παρέμβαση.

Ευχαριστώ.

Θέμα:

Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση: Το χθες, το σήμερα και οι αγώνες για ένα καλύτερο αύριο με στήριγμα τους εργαζόμενους και σύμμαχο τον πολίτη.

Εισήγηση: Φώτη Αποστολόπουλου, Γενικού Γραμματέα Ν.Α. Αθηνών - Πειραιώς, εκπροσώπου ΕΝΑΕ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε της ΑΔΕΔΥ,

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι,

Η ΕΝΑΕ τα τελευταία τρία χρόνια έριξε το βάρος της στην οικονομική και θεσμική διασφάλιση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, στην ανάδειξη του αναπτυξιακού και κοινωνικού ρόλου που μπορούν να διαδραματίσουν και κυρίως, μαζί με όλους τους Νομάρχες της χώρας, δίνει τη μάχη με τους ελέγχους για την προστασία της δημόσιας υγείας και τη διασφάλιση του σεβασμού που πρέπει στον πολίτη και ιδιαίτερα στην τρίτη ηλικία και τη νεολαία.

Η προσπάθειά μας ήταν δύσκολη, διότι έπρεπε να ξεπεράσουμε συγκεντρωτικές και γραφειοκρατικές αντιλήψεις. Από την ατολμία όλων των κυβερνήσεων, όπως είπε και ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, την απροθυμία να εμπιστευθούν τους αιρετούς της Αυτοδιοίκησης και να αποκεντρώσουν εξουσίες από την κεντρική διοίκηση, μέχρι τη δική μας ατολμία να εμπιστευθούμε τις δυνάμεις μας, να ξεφύγουμε από το ρόλο του διαμεσολαβητή ανάμεσα στο κράτος και τον πολίτη, να προχωρήσουμε πολλά βήματα πέρα από τη διεκδίκηση πόρων για την καθημερινή μας επιβίωση. Δουλέψαμε από κοινού, ξεπεράσαμε τις διαφορές μας, πετύχαμε πολλά.

Ο βασικός μας στόχος ήταν να καταφέρουμε μέχρι το τέλος της θητείας μας να σταματήσει να ταυτίζεται ο θεσμός με λέξεις, όπως ταλαιπωρία, γραφειοκρατία, καθυστέρηση, ουρές, αδιαφορία, αναποτελεσματικότητα.

Πιστεύουμε, πως αν καταφέρουμε να αλλάξουμε αυτή την εικόνα, είναι βέβαιο ότι θα έχουμε βάλει και εμείς ένα λιθαράκι στην πραγματοποίηση ενός μεγάλου οράματος, που ακούει στο όνομα αποκέντρωση με αυτοδιοίκηση.

Σημαντική συμβολή σε αυτή την προσπάθειά μας είχαν και έχουν οι εργαζόμενοι στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, σύμμαχοι και συνεργάτες στον καθημερινό μας αγώνα.

Εχουμε κάνει πλέον σαφές, ότι η αιρετή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μπορεί να αναλάβει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του τόπου και ακριβώς γι αυτό το λόγο η πρόταση της ΕΝΑΕ για την Αυτοδιοίκηση του 21ου αιώνα περιορίζει το ρόλο του σημερινού κράτους.

Κεντρική μας επιλογή είναι να περάσει ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της περιφερειακής ανάπτυξης στα εκλεγμένα όργανα της β'βάθμιας Αυτοδιοίκησης, ένας στόχος που στηρίζεται στην πεποίθησή μας, ότι ο θεσμός και τα στελέχη του έχουν τις ικανότητες να ανταποκριθούν σε αυτό το δύσκολο έργο.

Η αγωνία των πολιτών για το μέλλον, τα μεγάλα προβλήματα της Περιφέρειας, η ανεργία και η έλλειψη προοπτικής των νέων ανθρώπων είναι ζητήματα που μπορούν να βρουν απαντήσεις μέσα από τη δράση της Ελληνικής Νομαρχίας, το θεσμό που οι πολίτες γνωρίζουν καλά, το θεσμό που οι πολίτες εμπιστεύονται.

Οραματιζόμαστε μία διοικητική μεταρύθμιση, που ως στόχο θα έχει να φέρει πιο κοντά την εξουσία στον πολίτη, να ενώσει τις διάσπαρτες δημιουργικές δυνάμεις που υπάρχουν σε κάθε μεγάλη ή μικρή πόλη, σε κάθε χωριό της πατρίδας μας.

Πιστεύουμε ακράδαντα, ότι η αποκέντρωση δεν είναι μόνο μία έννοια ταλαιπωρημένη και χιλιοειπωμένη. Είναι ο δρόμος που ακολουθούμε να ακολουθήσουμε, είναι η πολιτική που πρέπει να εφαρμόσουμε, χωρίς άλλες αναβολές και διστακτικότητα για να ενώσουμε ξανά την Περιφέρεια, τα μεγάλα αστικά κέντρα σε έναν κοινό στόχο: Ανάπτυξη παντού, ανάπτυξη για όλους. Μία ανάπτυξη που θα στηρίζεται στο σεβασμό στο περιβάλλον και στην ποιότητα ζωής.

Κατά τη διάρκεια της τελευταίας τριετίας η ΕΝΑΕ κατάφερε να πραγματοποιήσει σημαντικό έργο στους τομείς ευθύνης της, αλλά και να τοποθετηθεί επί ζητημάτων ευρύτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος. Το ξεκίνημα αυτής της τριετούς προσπάθειας ήταν ιδιαίτερα δύσκολο. Ελλείψεις στην υλικοτεχνική υποδομή, αλλά και το προσωπικό έθεταν σημαντικά εμπόδια στην υλοποίηση του κεντρικού στόχου της ΕΝΑΕ: να παγιώσει το β' βαθμό αυτοδιοίκησης στη συνείδηση των Ελλήνων πολιτών, ως ένα θεσμό αποτελεσματικό και πρωτοπόρο στην εξυπηρέτηση του πολίτη.

Οι παρεμβάσεις της ΕΝΑΕ τα τελευταία τρία χρόνια κατευθύνονται προς τους εξής τομείς:

1. Οικονομικοί πόροι Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Η εξασφάλιση της βιώσιμης λειτουργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων όλης της Ελλάδας επέβαλε την έντονη και συστηματική διεκδίκηση νέων πόρων, μέσα από διαρκή κινητικότητα και πιεστική τακτική απέναντι στην κυβέρνηση. Διαμορφώσαμε για πρώτη φορά ομόφωνη πρόταση για τα κριτήρια κατανομής των ΚΑΠ.

Καταφέραμε να διασφαλίσουμε και αυτό - θυμάστε - με το κλείσιμο των Νομαρχιών, με πρωτοβουλία της ΕΝΑΕ, το 100% από τα τέλη μεταβίβασης αυτοκινήτων. Αυτό δε μας δόθηκε. Το διεκδικήσαμε, το πήραμε.

Πετύχαμε το διαχωρισμό των προνοιακών επιδομάτων από τους ΚΑΠ, που αποτελούσε πάγιο αίτημά μας.

Εξασφαλίσουμε σημαντική αύξηση στους κρατικούς πόρους προς τη Ν.Α. και ελέγχουμε διαρκώς την κυβέρνηση για την απόδοσή τους.

2. Θεσμικά θέματα Ν.Α.

Υπερασπιστήκαμε τον αιρετό χαρακτήρα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης σε κάθε απόπειρα θεσμικής παραβίασης της αυτοτελούς λειτουργίας της και απροκάλυπτης παρέμβασης Περιφερειάρχων σε αποφάσεις Νομαρχών και παράλληλα με αυτό, παράλληλα με τις επιτυχίες μας στα οικονομικά ζητήματα,

πετύχαμε τη θεσμοθέτηση της λειτουργίας Νομαρχιακών Επιτροπών, που δίνει μεγαλύτερο ρόλο στο Νομαρχιακό Σύμβουλο.

3. Περιφερειακή ανάπτυξη.

Η ΕΝΑΕ, με σταθερότητα, υποστηρίζει σε κάθε ευκαιρία τις απαραίτητες προϋποθέσεις για ένα διαφορετικό μοντέλο περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας μας.

Διεκδικεί την ενίσχυση των Ν.Α. και των ενιαίων Ν.Α. με πόρους, μέσα, προσωπικό και αρμοδιότητες και την εκχώρηση στην ενιαία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αθηνών - Πειραιώς των μητροπολιτικών λειτουργιών που σήμερα ασκούνται από τα Υπουργεία, την Περιφέρεια και διάφορους Οργανισμούς.

Η δημιουργία μητροπολιτικών Δήμων μας βρίσκει αντίθετους, γιατί συνεπάγεται την ουσιαστική κατάργηση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Την ανασύνθεση των Περιφερειακών Συμβουλίων με την αναλογική συμμετοχή σε αυτά όχι μόνο των Νομαρχών, αλλά και των Νομαρχιακών Συμβούλων, με εκλεγμένο Πρόεδρο, ώστε να ασκεί όλες τις συντονιστικές, αναπτυξιακές και προγραμματικές αρμοδιότητες των Γενικών Γραμματέων των Περιφερειών, οι οποίοι, ως εκπρόσωποι του κεντρικού κράτους, προΐστανται των αποκεντρωμένων Υπηρεσιών.

4. Περιβάλλον και ποιότητα ζωής.

Τα περιβαλλοντολογικά ζητήματα αποτέλεσαν και αποτελούν θέμα αιχμής για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Η απόφαση του 9ου Συνεδρίου της ΕΝΑΕ εναντίον των γενετικά τροποποιημένων προϊόντων υιοθετήθηκε από το σύνολο των Νομαρχιακών Συμβουλίων της χώρας.

Επιπλέον, το σύνολο σχεδόν των Νομαρχιών ανταποκρίθηκε στην πρωτοβουλία που ανέλαβε η οικολογική οργάνωση Greenpeace και χαρακτήρισε τις περιοχές τους ζώνες ελεύθερες από μεταλλαγμένους οργανισμούς, εντατικοποιώντας τους σχετικούς ελέγχους.

5. Ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων.

Η ΕΝΑΕ δε δίστασε να πάρει άμεσα θέση για τη διεύρυνση του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων. Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, άλλωστε, έχουν αποδείξει, ότι διαχειρίζονται με ευθύνη το κρίσιμο αυτό θέμα, συνεργάζονται άψογα με τις οργανώσεις των εργαζομένων, των επιχειρηματιών και των καταναλωτών, λαμβάνουν υπόψη τους τις τοπικές ιδιομορφίες και ιδιαιτερότητες και επιτυγχάνουν με συναινετικές διαδικασίες, μετά από εξαντλητικό διάλογο, τις λειτουργικότερες λύσεις για τους καταναλωτές, τους εργαζόμενους και τους επιχειρηματίες.

6. Παραεμπόριο.

Μετά από επισημάνσεις των Νομαρχιών όλης της χώρας, η ΕΝΑΕ ανέλαβε πρωτοβουλία, στην προσπάθεια να ενημερώσει τον Υπουργό Ανάπτυξης, κύριο

Παπαθανασίου, για το θέμα του παραεμπορίου.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στην ανάγκη να ληφθούν μέτρα για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, οι οποίες αποτελούν τα βασικά θύματα του.

Σε σχετικό υπόμνημα που επιδόθηκε στον Υπουργό, εκτός από την εντατικοποίηση των ελέγχων και τον καλύτερο συντονισμό, υπογραμμίστηκαν οι παρακάτω παρεμβάσεις άμεσης προτεραιότητας:

Πλαισίωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης με το απαραίτητο προσωπικό για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του νέου θεσμικού πλαισίου του Ν. 3190/2003.

Οργάνωση του νέου ανθρώπινου δυναμικού και εντατικοποίηση των ελέγχων, ακόμα και εκτός νόμιμου ωραίου, δηλαδή με υπερωριακή απασχόληση, στις περιοχές που απαιτείται.

Εκσυγχρονισμός της υλικοτεχνικής υποδομής των υπηρεσιών με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μεταφορικά μέσα κλπ.

7. Μεταολυμπιακές χρήσεις.

Η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας επεχείρησε, σε συνεργασία με την ΚΕΔΚΕ και την ΤΕΔΚΝΑ να προωθήσει ένα σχέδιο κοινωνικής αξιοποίησης των ολυμπιακών εγκαταστάσεων. Με συστηματικές παρεμβάσεις, προσπάθησε να καταδείξει τις σημαντικές αδυναμίες του νομοσχεδίου που ψηφίστηκε από την κυβέρνηση για την αξιοποίησή τους, τονίζοντας το γεγονός ότι αφαιρείται κάθε δυνατότητα ελέγχου από τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία, αλλά και τους πολίτες των περιοχών, στις οποίες ανήκουν.

Πιο συγκεκριμένα, η ΕΝΑΕ διαμαρτυρήθηκε έντονα για τις διατάξεις του νομοσχεδίου που αφαιρούν από την Αυτοδιοίκηση αρμοδιότητες συνταγματικά κατοχυρωμένες, όπως είναι οι έλεγχοι των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, δημιουργούν ελεύθερες εμπορικές ζώνες μέσα στον οικιστικό ιστό των ολυμπιακών πόλεων, χωρίς ένταξη στην υφιστάμενη πολεοδομική και περιβαλλοντική νομοθεσία και προβλέπουν απώλειες σημαντικών εσόδων της Αυτοδιοίκησης, λόγω της απαλλαγής των ολυμπιακών συγκροτημάτων από την καταβολή δημοτικών φόρων και τελών.

8. Τουρισμός.

Η ΕΝΑΕ εξέφρασε την έντονη δυσαρέσκειά της για το σχέδιο νόμου: Αρμοδιότητες του Υπουργείου Τουρισμού και Θέματα Τουρισμού, το οποίο απηχεί μία υπερσυγκεντρωτική αντίληψη στο βαθμό που στερεί από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις τους ελάχιστους πόρους που είχαν για την ανάπτυξη του τουρισμού στην περιοχή τους και παρέχει τη δυνατότητα στον Υπουργό Τουρισμού να αποδυναμώνει πλήρως τις Υπηρεσίες των ΟΤΑ α' και β' βαθμού, με την παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, με μετατάξεις, χωρίς να απαιτείται ενημέρωση των Δημάρχων και των Νομαρχών.

9. Πολιτισμός.

Η ΕΝΑΕ, σε συνεργασία με το Κονγκρέσο των τοπικών και περιφερειακών

αρχών του Συμβουλίου της Ευρώπης, δημιουργεί δρόμο πολιτισμού στη Ν.Α. Ευρώπη, με τη συμμετοχή όλων των χωρών, όπως Αλβανία, Βοσνία, Ερζεγοβίνη, Βουλγαρία, Ελλάδα, Κροατία, πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, Ρουμανία, Σερβία και Μαυροβούνιο.

Βασικός στόχος είναι να δημιουργηθεί ένα δίκτυο πόλεων στη Νοτιοανατολική Ευρώπη, που θα συνεργαστούν για την προώθηση κοινών στρατηγική, με σκοπό την ανάπτυξη πολιτισμικού τουρισμού.

10. Ευρωπαϊκή παρουσία.

Στα πλαίσια της Επιτροπής των Περιφερειών, κατά την περίοδο 2002 - 2006, η εκπροσώπηση της ελληνικής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης κατάρτισε γνωμοδότηση με θέμα την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου, περί θέσπισης γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ταμείο Συνοχής και τώρα καταρτίζει γνωμοδότηση, με εισηγήτρια την Προέδρο κ. Γεννηματά, με θέμα:

Η Στρατηγική 2010 - Ευρωπαϊκή Κοινωνία της Πληροφορίας για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση.

Μέσα στις δράσεις της ΕΝΑΕ υπάρχουν πάρα πολλές κοινωνικές δράσεις και κινητοποιήσεις, τις οποίες, για να μη σας κουράσω, σας τις αναφέρω επιγραμματικά, όπως:

- Η ενίσχυση των σεισμοπαθών της Λευκάδας και με χρήματα και με άτομα.
- Για την ενίσχυση των πληγέντων στη Ν.Α. Ασία.
- Η συμμετοχή της ΕΝΑΕ στο αντιπολεμικό κίνημα.
- Η γνωστή σε όλους εσάς, νομίζω, καμπάνια για την οδική ασφάλεια με το σήμα "υποχρεωτική επιστροφή".
- Το ακτοπλοϊκό πρόβλημα.
- Την εφαρμογή του νόμου για τα προνοιακά επιδόματα, που εδώ πέρα συζητήθηκε κατά κόρον και δε θέλω να αναφερθώ. Ήταν κάτι το οποίο το διεκδικήσαμε και αυτό και το πήραμε. Δε μας το έδωσε η κυβέρνηση.
- Τη στήριξη των συμβασιούχων και εδώ θα πω μόνο, ότι η ΕΝΑΕ εξέφρασε τη στήριξή της στους συμβασιούχους έργων που υπηρετούν σε όλες τις Ν.Α. της χώρας, αποστέλλοντας επιστολή στο Γενικό Γραμματέα, τον κ. Βεζυργιάννη, που έφυγε προ ολίγου, στην οποία τόνισε, ότι οι συμβασιούχοι του έργου είναι απαραίτητοι για τη λειτουργία των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και ζήτησε να νομιμοποιηθούν.
- Την αγροτική ανάπτυξη, με έμφαση στα ποιοτικά προϊόντα.
- Την αντίθεση στην αλλαγή του εκλογικού συστήματος.

Εδώ θα πω μόνο, ότι η ΕΝΑΕ εξέφρασε άμεσα την αντίθεση της στην αλλαγή του εκλογικού συστήματος που προωθεί η κυβέρνηση για τις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης του χρόνου και υπερασπίζοντας χαρακτήρα ευρύτερων συναινέσεων και συνεργασιών που μπορεί να επιτύχει η Νομαρχιακή

Αυτοδιοίκηση, εναντιώνεται σε κάθε πρόταση που εισάγει, χωρίς πρωθύστερο διάλογο, πρακτικές κομματικοποίησης του θεσμού.

- Θα αναφέρω την επίσκεψη στα κατεχόμενα της Κύπρου. Η κ. Γεννηματά ήταν η πρώτη από τους Έλληνες αξιωματούχους, που επισκέφθηκε το Ριζοκάρπασο.
- Την έκδοση ενός CD ROM με τις ομορφιές των νησιών και όλων των νομών της Ελλάδας.
- Τη Φλόγα Ζωής, μέσα από την πρωτοβουλία με την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Εθελοντών Αιμοδοτών.

Στόχοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης:

- Ο πραγματικός ευρωπαϊκός ρόλος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στον 21ο αιώνα δεν είναι να διαχειρίζεται τη μίζερη καθημερινότητα, αλλά να αποκτήσει ουσιαστικό ρόλο, κοινωνικό και αναπτυξιακό.
- Να δραματίσει ουσιαστικό ρόλο στο δημοκρατικό προγραμματισμό και στην ανάπτυξη των νομών και των περιφερειών.
- Να συμμετέχει ουσιαστικά στο σχεδιασμό και την υλοποίηση του Δ' Κ.Π.Σ., ως ισότιμος θεσμικός εταίρος.

Στα πλαίσια αυτά, η ΕΝΑΕ διεκδικεί τη θεσμική θωράκιση και ενίσχυση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, μέσα από τη θεσμοθέτηση του Ελληνικού Χάρτη Αυτοδιοίκησης και μέσω αυτού, του Κώδικα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, με σεβασμό στις αρχές της επικουρικότητας, της εγγύτητας και του τεκμηρίου αρμοδιότητας.

- Την ενίσχυση των Ν.Α., με πόρους, μέσα, προσωπικό και αρμοδιότητες.
- Την εισαγωγή και πιλοτική εφαρμογή νέων συστημάτων αξιολόγησης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, αποτίμησης αποδοτικότητας, εξορθολογισμού των δομών και απλοποίηση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων.
- Τη δημιουργία Μητρώου Πιστοποιημένων Νομαρχιακών Διαδικασιών.
- Την εισαγωγή της Κοινωνίας της Πληροφορίας στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, με την καθιέρωση ψηφιακής υπογραφής και δημιουργία βάσης δεδομένων.
- Την επιμόρφωση των αιρετών και του προσωπικού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Η απαραίτητη οικονομική αυτονομία της αυτοδιοίκησης δε σταματά στην ψήφιση του σχεδίου νόμου για τα οικονομικά των Ν.Α., ο οποίος θα αποτελεί πράγματι θεσμική κατάσταση.

Για να αντιμετωπίσει το σύνολο των οικονομικών αιτημάτων των Νομαρχιών, η ΕΝΑΕ προτείνει:

- Τη ριζική αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος, με ανακατανομή των πόρων υπέρ της Αυτοδιοίκησης.
- Τη θεσμοθέτηση τοπικών αυτοτελών πόρων, των γνωστών ΤΑΠ και του ειδικού αναπτυξιακού προγράμματος 9 για την περίοδο 2005 - 2009.

- Την πλήρη αλλαγή του δημοσιονομικού ελέγχου και την προσαρμογή του στα ευρωπαϊκά δεδομένα, μέχρι τον εξορθολογισμό του προληπτικού ελέγχου από τις ΥΔΕ.

Παράλληλα, η ΕΝΑΕ αναλαμβάνει την πρωτοβουλία διαλόγου με την ΚΕΔΚΕ, την κυβέρνηση και τα κόμματα της αντιπολίτευσης, ώστε να υλοποιηθεί η απόφαση των συνεδρίων μας για εθνικό σχέδιο δράσης, για τη διοικητική μεταρρύθμιση, μία μεταρρύθμιση, η οποία προϋποθέτει διακομματική συνεννόηση και κοινωνική συναίνεση, ύστερα από εξαντλητικό διάλογο και εθνική συμφωνία, χωρίς θεσμικούς ανταγωνισμούς, προσωπικούς ή παραταξιακούς εγωισμούς.

Τα βασικά σημεία, το πλαίσιο της εθνικής συμφωνίας μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ευρύτερου διαλόγου και να επικυρωθεί με δημοψήφισμα, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στους πολίτες να ενημερωθούν, να αξιολογήσουν, να εγκρίνουν ή να απορρίψουν το νέο σύστημα δημοκρατικής διακυβέρνησης.

Με σύμμαχο τον πολίτη και στήριγμα τους υπαλλήλους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, πιστεύουμε ότι μπορούμε να κάνουμε το άλμα στο μέλλον και να δώσουμε στο θεσμό τη θέση που του αξίζει. Τους υπαλλήλους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που πρέπει να εκπαιδεύονται διαρκώς και να έχουν άμεση σχέση με τις νέες τεχνολογίες.

Η Πρόεδρος της ΕΝΑΕ, η κ. Γεννηματά, πήρε την πρωτοβουλία και σε συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, πρόκειται να υπογράψει προγραμματική σύμβαση, η οποία θα προβλέπει την επιμορφωση, τόσο των υπαλλήλων, όσο και των αιρετών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Τους υπαλλήλους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που θέλουμε να αμείβονται καλά και να μην έχουν μισθολογικές διαφορές με τους υπαλλήλους των Υπουργείων.

Η Πρόεδρος κυρία Γεννηματά και το Δ.Σ. της ΕΝΑΕ πιέζει διαρκώς τα τελευταία χρόνια όλες τις κυβερνήσεις, ενώ έθεσε το θέμα της αύξησης των απολαβών και στην τελευταία συνάντησέ με τον Πρωθυπουργό κύριο Κ. Καραμανλή.

Κυρίες και κύριοι,

Για να προχωρήσουμε στο δρόμο της ανάπτυξης, για να γκρεμίσουμε τα σύνορα ανάμεσα στην πρόοδο και το μαρασμό διεκδικούμε:

- Κοινωνική αλληλεγγύη και συνοχή
- Ασφάλεια και ευημερία
- Ανάπτυξη για όλους
- Ανάπτυξη παντού

Σας ευχαριστώ.

Θέμα:

Αρμοδιότητες και Πόροι του Β' Βαθμού Αυτοδιοίκησης.

Εισήγηση: Σωτήρη Φωκά, Οικονομολόγου, μέλους της Επιτροπής Κατάρτισης Γ' Κ.Π.Σ., Νομού Δωδεκανήσου.

ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναφέρομαι και στο Δ.Σ., ευχαριστώ για την πρόσκληση.

Εγώ προέρχομαι από α'βάθμιο ΟΤΑ, αλλά έχουμε συνεργαστεί αγαστά τόσο με τον Πρόεδρο όσο και με μία επιτροπή κατάρτισης, στην οποία συμμετέχει και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Εμείς πιστεύουμε, ότι έχουμε θετικά αποτελέσματα από αυτή τη συνεργασία και ακούγοντας και τους άλλους ομιλητές, νομίζω ότι έτσι μπορούμε να προχωρήσουμε.

Το λέω αυτό, γιατί επειδή είμαι και ο τελευταίος ομιλητής και δε θέλω να κουράσω και είμαι και το προγεφύρωμα στο διάλογο, όπως αναφέρεται στο πρόγραμμα, εγώ θέλω να επισημάνω τη σπουδαιότητα και να αναφέρω ορισμένα πράγματα, που κατά καιρούς λέμε, λέμε, ας πούμε, αρμοδιότητες, ξέρω εγώ, αναβαθμίσαμε το μηχανογραφικό σύστημα, άλλη Νομαρχία ασχολείται με τους καταναλωτές, άλλη Νομαρχία ασχολείται με τα δημόσια έργα. Γενικά υπάρχει ένα μπέρδεμα και αυτό δεν οφείλεται βέβαια ούτε στο θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αλλά ούτε στους εργαζόμενους, κυρίως σε αυτούς, οι οποίοι είναι το πρώτο δείγμα της αμηχανίας ή αν θέλετε, της σκοπιμότητας που υπάρχει από την κρατική, το ότι δε θεσπίζει θεσμούς. Η εκκρεμότητα που υπάρχει σήμερα στο προσωπικό των Ν.Α. δείχνει αυτό ακριβώς το πράγμα, δείχνει μία σκοπιμότητα, ότι αυτός ο θεσμός δεν προχωράει. Πόσο μάλλον, εμένα σήμερα και κάποιες τοποθετήσεις, εγώ δε θέλω να τοποθετηθώ πολιτικά, απλώς κάνω μία διαπίστωση, εμένα με ανησυχούν. Αυτό το ότι αναβαθμίστηκε ο θεσμός, δώσαμε 1 συν 1%, από πού άραγε; 1%, λέει, για λειτουργικά έξοδα και 1% για ανάπτυξη. Μεγάλο πράγμα. Και 10% απο τα τέλη κυκλοφορίας, παρ' όλο που η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αθηνών - Πειραιώς προσπάθησε να πάρει όλο το ποσό. Και όσον αφορά τις προσλήψεις, όλα θα λυθούν με το 2190. Αυτά δεν έχουν κάποιο περιεχόμενο. Αυτό μου θυμίζει κάποιο ξεφόρτωμα. Δηλαδή κατά κάποιο τρόπο θέλουμε να πούμε, ότι να, ρε παιδιά, σας δίνουμε και κάτι παραπάνω. Αφήστε μας ήσυχους να κάνουμε τις Περιφέρειές μας, τις Υπερπεριφέρειες και κάτι που δεν τονίστηκε, τις κρατικές Α.Ε., οι οποίες θα διαχειριστούν το Δ' Κ.Π.Σ.

Σας είπα πριν, ότι είμαστε αυτοδιοικητικοί, εμείς στο νομό μας, πιστεύω και σε πολλούς νομούς, διαχειριστήκαμε πολύ καλά, πιστεύω δηλαδή, δε θέλω να, αλλά και όλες οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Αν δεν ήταν ο θεσμός της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, εγώ πιστεύω ότι οι απορροφήσεις που θα υπάρξουν μέχρι το 2008, γιατί ακόμα δεν τελείωσε τίποτα ή ας θυμηθούμε το Β' Κ.Π.Σ., που έκλεισε επιτυχώς, αν δεν ήταν οι Ν.Α., δε θα είχαμε τέτοιες επιτυχίες.

Επίσης, πρέπει να πω και κάτι άλλο. Είναι γεγονός, ότι σήμερα πρέπει να κάνουμε και έναν απολογισμό, γιατί βρισκόμαστε μετά από 11 χρόνια, κανείς δεν είπε:

Τι έγινε με αυτό το θεσμό; Ο θεσμός απέτυχε. Και πάλι λέω: Ποιοι φταίνει γι αυτό το πράγμα; Φταίνει οι εργαζόμενοι; Φταίνει έστω οι πολιτικές διοικήσεις των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων ή φταίνει το κράτος που ποτέ δεν κάθισε να κάνει ένα διάλογο για να δει ποιες είναι αυτές οι αρμοδιότητες

συγκεκριμένα ή και οι πόροι που θα μπορούσαν να μεταφερθούν. Αυτό δεν έγινε έντεκα χρόνια. Απλώς το κράτος καθυστερεί, προσπαθεί να βρει χρόνο για να ξεπληρώσει, ας το πούμε έτσι, κάποια υποχρέωση, ενώ αν μιλήσουμε αυτοδιοικητικά, γιατί έτσι νομίζω ότι πρέπει να μιλήσουμε σήμερα, εγώ δηλαδή τουλάχιστον αυτό θα κάνω, θα έπρεπε όλα αυτά να είναι προκαθορισμένα και θα έπρεπε να ξέρει ο κάθε βαθμός της δημόσιας διοίκησης, όπως είπε ο Πρόεδρος κλπ, τι κάνει.

Και βέβαια εδώ τώρα ερχόμαστε να κάνουμε διάφορους πειραματισμούς και υπάρχουν δύο μεγάλα ερωτήματα. Το ένα ερώτημα αφορά αυτό που είπαμε πριν:

Πώς είναι δυνατόν να φτιαχτούν αιρετές Περιφέρειες ή να προχωρήσουμε σε καινούρια επίπεδα διοίκησης ή να φτιαχτούν αυτές οι Υπερπεριφέρειες, όταν αυτή τη στιγμή την αιρετή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση κάποιοι θέλουν να την καταργήσουν, επειδή δεν έχει αρμοδιότητες. Δηλαδή θα φτιάξουμε έναν άλλο θεσμό με τον ίδιο τρόπο για να κάνει τι άραγε; Και η ερώτηση είναι: Γιατί να καταργηθεί η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση; Ας το πάρουμε και λίγο λογικά. Εγώ δεν πάω στη λογική του κ. Καθηγητή, ότι για λόγους ιδιομορφίας, νησιωτική, ορεινή Ελλάδα κλπ, είμαστε ένας ιδιόμορφος τόπος, θα πρέπει ο θεσμός να διατηρηθεί και να δούμε και παρακάτω γιατί πρέπει να διατηρηθεί, αλλά εγώ ρωτάω το εξής. Δηλαδή να κάνουμε την αιρετή Περιφέρεια, αιρετή, έτσι; όχι διορισμένη, στην οποία δε θα δώσουμε αρμοδιότητες; όπως κάναμε δηλαδή και με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση; Τότε γιατί να την φτιάξουμε; Ένα λογικό ερώτημα.

Και βέβαια, θα πρέπει να πω ότι ήδη αυτή τη στιγμή υπάρχουν θεσμοί της Αυτοδιοίκησης, που είναι σε κρίση. Μιλάμε για άσχημη κρίση, γιατί ας φύγουμε από τη β'βάθμια Αυτοδιοίκηση, οι α'βάθμιοι ΟΤΑ αυτή τη στιγμή βρίσκονται όχι μόνο υπό καθεστώς ομηρίας από την κεντρική διοίκηση, αλλά βρίσκονται και σε καθεστώς κατάρρευσης, μάλλον είναι υπό κατάρρευση, διότι βλέπετε, βλέπουμε όλοι μαζί και τις προσπάθειες που γίνονται για την επιβολή νέων φόρων. Λέμε ότι ο λαός δεν αντέχει και το ξέρουμε πολύ καλά, δεν μπορούν να μπουν νέοι φόροι και η αυτοδιοίκηση τώρα προσπαθεί, μέσα από τους λογαριασμούς της ΔΕΗ και ξέρετε, ότι προχθές παρενέβη ο Υπουργός Ανάπτυξης, ο κ. Σιούφας, ο οποίος είπε:

Παιδιά, μας δημιουργείτε πληθωρισμό.

Μα δεν μπορούν και αυτοί να ζήσουν. Πώς θα πληρώσουν το προσωπικό τους; Ας το πάρμε και από αυτή την πλευρά. Όχι να κάνουν ανάπτυξη. Γιατί αυτά είναι μεγάλα λόγια: Να κάνουμε ανάπτυξη. Πώς θα πληρώσουν οι α'βάθμιοι ΟΤΑ, από εδώ και πέρα πώς θα συνεχίσουν να πληρώνουν το προσωπικό. Είναι δηλαδή - πώς να το πω; - σε κατάσταση διάλυσης.

Γι αυτό πιστεύω, ότι η ημερίδα και συγχαρητήρια γι αυτό, έρχεται σε μία καίρια

στιγμή. Θα μου πείτε: Δε μας ενδιαφέρουν; Μας ενδιαφέρουν οι α'βάθμιοι ΟΤΑ, γιατί όλες οι βαθμίδες Αυτοδιοίκησης έχουν κάποια σχέση.

Και ένα δεύτερο ερώτημα: Από τη στιγμή που άλλοι Οργανισμοί, άλλες βαθμίδες Αυτοδιοίκησης είναι σε κρίση, εμείς θα δημιουργήσουμε μία νέα βαθμίδα Αυτοδιοίκησης; Γιατί; Αφού τους υπάρχοντες θεσμούς δεν τους είδαμε ποτέ.

Αποτέλεσμα, λοιπόν, όλης αυτής της κατάστασης είναι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σήμερα δυστυχώς να αμφισβητείται. Να αμφισβητείται, παρά τα καλά λόγια που έχουμε από τους πολίτες. Εχω εδώ ένα δημοσίευμα της Ελευθεροτυπίας, το 69% των πολιτών εμπιστεύονται την Αυτοδιοίκηση σαν την καλύτερη βαθμίδα εξυπηρέτησης. Εξυπηρετούνται άμεσα. Είναι μιά στατιστική, η οποία έγινε από την Μέτρον Ανάλυσις. Δεν είμαστε, λοιπόν, μόνοι μας που ζητάμε κάποια πράγματα ούτε είναι όλοι εναντίον μας. Κάποια πράγματα πρέπει να τα λαμβάνουμε υπόψη.

Εγώ, λοιπόν, θέλοντας να προσδιορίσω κάποια πράγματα και να αρχίσουμε, όπως είπε ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, να κάνουμε ένα διάλογο, σχετικά με το τι πρέπει να κάνουμε, σαν αυτοδιοικητικά επίπεδα διαφορετικά η α'βάθμια από τη β'βάθμια και αυτό το λέω, γιατί για να προχωρήσουμε έστω και στο γ'βάθμιο, κανείς δεν είναι αντίθετος ή κανείς δε λέει ότι δεν πρέπει να προσαρμοστούμε με τα θέματα της Ευρωπαϊκής, αλλά πέστε μου εσείς σε ποια άλλα θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουμε προσαρμοστεί. Σάμπως στα καθημερινά πρόστιμα του Περιβάλλοντος, που μας έρχονται καθημερινά σας λέω, 34.000.000 ευρώ, αν δεν κάνω λάθος κλπ; ή άλλα ζητήματα στα οποία δεν υπάρχει περίπτωση να προσαρμοστούμε. Αυτό, όμως, δεν το λέω για να δικαιολογούμαι. Εγώ λέω να προσαρμοστούμε. Να προσαρμοστούμε και να περάσουμε στην αιρετή Αυτοδιοίκηση. Πώς θα περάσουμε στην αιρετή Αυτοδιοίκηση; Χωρίς εμπειρία στις άλλες βαθμίδες Αυτοδιοίκησης; Χωρίς να περάσουμε από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση;

Εγώ νομίζω ότι η αιρετή Αυτοδιοίκηση έπρεπε να είναι μετεξέλιξη του θεσμού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αλλά ενός θεσμού ο οποίος έχει παρουσία και ύπαρξη. Δηλαδή να έχει τις αρμοδιότητές της και τους πόρους.

Εκανα, λοιπόν, μία απόπειρα προσωπική, με βάση αυτά που εφαρμόζουμε εμείς και σαν α'βάθμιοι και σαν β'βάθμιοι κυρίως ΟΤΑ, αλλά και αυτά που εφαρμόζονται στο εξωτερικό, να δώσω μία πρώτη γκάμα, γιατί δεν έχει γίνει και διάλογος. Δηλαδή εδώ δεν είναι να ξέρει κανείς κάποια πράγματα. Εγώ κάνω μία πρόταση προσωπική εντελώς και όχι εγωιστική. Συζητείται, ανανεώνεται, αλλάζει, προστίθεται, εμπλουτίζεται και λέω να πω ποιες θα μπορούσαν, είμαστε στον κόσμο των ονείρων βέβαια, στην Ελλάδα είμαστε η χώρα των ονείρων, να είναι αυτές οι αρμοδιότητες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, διότι τις λέμε εδώ πέρα αρμοδιότητες, πόροι, το φορολογικό σύστημα, να το κάνουμε λίγο πιο συγκεκριμένο. Να τις δούμε κιόλας, να είναι ορατές, γιατί συνήθως είναι αόρατες, τις λέμε στον αέρα.

Για να δούμε, λοιπόν, δουλειές που έπρεπε να κάνει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και δεν έπρεπε να τις κάνει το κράτος, διότι αυτός είναι ο διάλογος. Δε θα μας

λένε: Σας δώσαμε ένα 1%, ένα 2%. Τι θα πει 2; Από πού μας τα δώσανε και ποιοι είναι αυτοί; Εδώ μιλάμε για αιρετούς εκπροσώπους. Αν θέλανε να έχουν τις κρατικές Νομαρχίες, εντάξει, όπως ήταν παλιά, να δίνουν όσα θέλουν, να περνούν τα επιδόματα. Βλέπω και στους δρόμους Νομαρχιακό Νοσοκομείο, εδώ στο Ιπποκράτειο γράφει ακόμα απ' έξω Περιφερειακό Νοσοκομείο. Αραγε τι να σημαίνει αυτό, αφού υπάγεται στο Υπ. Υγείας; Οι ίδιοι οι Υπουργοί δηλαδή δεν αποκεντρώνουν και όχι μόνο δεν αποκεντρώνουν, όπως είπαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, τα λέω χάρη συντομίας, μαζεύουν και τις αρμοδιότητες από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και την έχουν αφήσει μόνο με μία, μία αρμοδιότητα έχει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση: να εκτελεί δημόσια έργα και αυτό που είπαμε και ευτυχώς και το Γ' Κ.Π.Σ. και το Β' Κ.Π.Σ. και το Α' έφτασαν στην Περιφέρεια.

Λέμε, ας πούμε, τι θα μπορούσε να κάνει στον τομέα της Πολεοδομίας, χωρίς να ενοχλεί κανέναν, ούτε τους α'βάθμιους ΟΤΑ ούτε το ίδιο το κράτος. Αν ήθελε και το κράτος να αποκεντρώσει κάποιες λειτουργίες, που τις θεωρεί δύσκολες για να φτάσουν, ας πούμε, στην Περιφέρεια ή αν θέλετε παρακάτω, που θα μιλήσουμε και για τα οικονομικά, πώς θα μπορούσε το κράτος να αναπτυχθεί, γιατί εμένα κανείς δε μου λέει ότι η σημερινή διαχείριση του προϋπολογισμού είναι η τελειότερη για να μην έχει ελλείμματα. Θα μπορούσε, ας πούμε, να υπάρχει μία καλύτερη διαχείριση του προϋπολογισμού, αν το φορολογικό σύστημα ήταν πιο δημοκρατικό και πιο αποκεντρωμένο, λέω εγώ, αλλά δεν έγινε, σας είπα, ποτέ ούτε ένας διάλογος ούτε κάτσαμε να συζητήσουμε τέτοιου είδους θέματα που μου ήρθαν εμένα στο μυαλό σκόρπια.

Πολύ ουσιαστικό ρόλο παίζουν οι φορείς της Αυτοδιοίκησης.

Δεν αντιμετωπίσαμε πολλά θέματα από αυτά; Πολλά Νομαρχιακά Συμβούλια δε βρέθηκαν σε δυσκολία να πάρουν απόφαση, αν είναι γνωμοδοτική η απόφαση, αν είναι οριστική, αν κάποιο σχέδιο πρέπει να περάσει από τον Περιφερειάρχη, να το απορρίπτει ο Περιφερειάρχης και τέτοια; Αυτά τα έχουμε δει. Χώρια δηλαδή αυτό που επισημαίνω, αυτό που είπε ο Πρόεδρος, ο κ. Κινδυλίδης, ότι οι δαπάνες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης είναι υπό τον ασφυκτικό έλεγχο του κράτους και βέβαια εδώ κανείς δε λέει, ότι δεν πρέπει να γίνεται έλεγχος κλπ, προς Θεού. Ούτε να υποστηρίξουμε διάφορες άλλες φημολογίες που υπάρχουν, ότι όλα έχουν καταβρωθεί και όλα είναι σαθρά, αλλά από την άλλη πλευρά θα πρέπει να αναγνωρίσουμε αυτό που λέγαμε πριν και είπε και ο Πρόεδρος, ο κ. Παπασπύρου: Υπάρχουν υπάλληλοι που είναι σε διοικητικά επίπεδα και έχουν και αυτοί αρμοδιότητες και ελέγχονται.

Ας πούμε, μεταφορές - συγκοινωνίες. Εμείς έχουμε τεράστιο πρόβλημα με τα νησιά. Δεν έχουμε πλοία αυτή τη στιγμή. Υπάρχουν νησιά που δεν περνάει πλοίο. Ποιος θα λύσει το πρόβλημα; Ο οικείος Δήμος, σε συνεργασία με ποιον; Το κράτος δεν του δίνει σημασία. Λέει: Εγώ προχωρώ σε διαγωνισμούς. Οποιος έρθει, αν έρθει και δεν έρθει. Ναι, αλλά αυτός είναι ο ρόλος της αναπτυξιακής διαδικασίας;

Λέω εδώ, ας πούμε, α'βάθμιας και β'βάθμιας εκπαίδευσης. αρακάτω λέω, ας πούμε, ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μπορούσε να έχει τη β'βάθμια εκπαίδευση. Η Α'βάθμια Αυτοδιοίκηση μπορούσε να έχει τα Δημοτικά Σχολεία και η Περιφέρεια, αν υπήρχε, μπορούσε να έχει τα Πανεπιστήμια.

Γι αυτό είπα και το παράδειγμα με τα νοσοκομεία. Θα μπορούσαμε, ας πούμε, τα τοπικά νοσοκομεία να τα έχει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Το ίδιο γίνεται και με τα στάδια. Να από πού θά μπορούσαν να υπάρχουν πόροι με μία καλύτερη οργάνωση του κράτους και μία καλύτερη διαδικασία.

Αναφέρομαι και στον πολιτισμό.

Δεν τα διαβάζω, γιατί είναι πάρα πολλά.

Δηλαδή υπάρχει χώρος, ας το πούμε έτσι, για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Λέμε περιφερειακά κέντρα υγείας.

Να σας πω ένα παράδειγμα, προχθές, με τους οστρακοαλιείς της Κρήτης. Είναι επτά χρόνια χωρίς άδεια. Δεν τους δίνει κανείς, γιατί δεν υπάρχει φορέας επίσημος που να νομιμοποιείται να τους δώσει άδεια και οι άνθρωποι ψαρεύουν παράνομα και τους συλλαμβάνει το Λιμεναρχείο. Αυτός είναι ο παραλογισμός του ελληνικού κράτους. Δεν μπορεί η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, που είναι στον τόπο εκεί, να τους δώσει μία άδεια.

Αυτά πολύ συνοπτικά. Αν μπορεί, με την προσπάθεια αυτή όλων μας και αυτά που βλέπουμε ή αν υπάρχουν και άλλες προτάσεις, που σίγουρα υπάρχουν πολλές, να αρχίσει αυτός ο διάλογος. Κανείς δε λέει να μην αρχίσει.

Τώρα, για να μη θεωρηθούμε αιθεροβάμονες, θα μιλήσουμε για κάποια πράγματα - να περάσω στο οικονομικό και να τελειώσουμε - τα οποία έπρεπε να έχουν γίνει. Δηλαδή τώρα μιλάμε για εμπειρίες αυτοδιοικήσεων, ξέρω εγώ, στη Μπολόνια της Ιταλίας η Αυτοδιοίκηση είναι από το 1700, ξέρω εγώ, στη Γαλλία είναι από την εποχή του Ναπολέοντα και προχωράει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ξέρετε και στη Γαλλία, να το τονίσουμε και αυτό, για να έχουμε μία σφαιρική άποψη, θέλουν να περάσουν τώρα στις Περιφέρειες, επειδή είναι απαίτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά τι κάνουν; Ο Πρόεδρος του Ν.Σ. θεωρείται ο Περιφερειάρχης. Θέλουν να μετεξελιξουν το θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης για να πάνε στην Περιφέρεια, χωρίς να καταργήσουν τις Νομαρχίες. Θα μοιράσουν τις αρμοδιότητες.

Αυτά τα λέμε για να ξέρουμε και πού πάμε δηλαδή, γιατί έτσι και από αυτά που διαβάζουμε και ακούμε.

Όσον αφορά τους οικονομικούς πόρους, αυτό που έγινε σε άλλες χώρες και θα πρέπει και κάποτε να γίνει στην Ελλάδα, εγώ δεν το βάζω να γίνει άμεσα. Καταλαβαίνουμε τις δυσκολίες που υπάρχουν σήμερα στην ελληνική κοινωνία κλπ, που βέβαια δεν είναι ευθύνη των Αυτοδιοικήσεων, που το κράτος έφτασε σε αυτό το σημείο. Είναι των κεντρικών εξουσιών, των κυβερνήσεων και τα αποτελέσματα αυτά τα βλέπουμε καθημερινά. Μπορούσαμε, όμως, να βάλουμε ένα πλαίσιο τετραετίας, όπως και με τις αρμοδιότητες. Να αρχίσει αυτός ο διάλογος του κράτους με την Αυτοδιοίκηση και σιγά - σιγά να περνάει η κάθε αρμοδιότητα κοστολογημένη. Δηλαδή

να ξέρουμε ότι το ποσό που δίνει το Υπουργείο από μόνο του θα μπορούσε να το περάσει στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, με την προοπτική ότι η Αυτοδιοίκηση είναι στον τόπο και ότι μπορεί να έχει και άλλους τρόπους να αναπτύξει την κάθε αρμοδιότητα ή τον κάθε τομέα.

Λέω, λοιπόν, ότι θα μπορούσαμε....., να αναμορφωθεί το φορολογικό σύστημα. Βέβαια η κυβέρνηση δεν το λέει τώρα. Η κυβέρνηση λέει: "σας δώσαμε, είναι καλά". Τα άλλα κόμματα, σας είπα, δε μιλάω πολιτικά, μιλάνε ότι θα πρέπει να γίνει αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος. Ναι, αλλά και αυτό θα πρέπει να υπάρχει κάπου συγκεκριμένο. Ποια αναμόρφωση προτείνουμε ή τι προτείνεται. Εντάξει, αν τα δει αυτά ο Υπουργός Οικονομικών, σίγουρα δε θα συμφωνήσει με τις απόψεις σας. Αλλά σας λέω, αυτά είναι πράγματα που έπρεπε να είχαν γίνει, συμβαίνουν σε άλλες χώρες και κάπου θα πρέπει να δούμε και εμείς τι θα κάνουμε. Θα την έχουμε ανοιχτή αυτή την Αυτοδιοίκηση ή θα την κλείσουμε;

Εγώ βάζω το πρόβλημα επιτακτικά, επειδή σας είπα, ότι οι θεσμοί είναι σε κρίση και οι δύο θεσμοί οι υπάρχοντες.

Το σύστημα το φορολογικό είναι πολυδαίδαλο. Φορολογούμε και ξαναφορολογούμε τα ίδια πράγματα. Εχουμε τους έμμεσους φόρους, οι οποίοι είναι παραπάνω από τους έμμεσους, τα ξέρουμε όλοι πολύ καλά, μοναδική χώρα στην Ευρώπη, αλλά αυτά δεν τα λέμε, με αποτέλεσμα κάποιοι φόροι να έχουν ξεφτίσει. Αρα και εδώ θα πρέπει να γίνει ένας καινούριος διάλογος. Ο ΦΠΑ, ας πούμε, οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις πληρώνουν ΦΠΑ στα δημόσια έργα που εκτελούνται. Πρέπει να πληρώνουν και ΦΠΑ οι Ν.Α.; Λέω, ας πούμε, παράδειγμα, πρέπει να πληρώνει και ΦΠΑ στα έργα η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση;

Υπάρχει το άρθρο 102 του συντάγματος, όπως και ένας νόμος που προβλέπει για τους α'βάθμιους ΟΤΑ, ο 1828/89, αν δεν κάνω λάθος, που μπορεί το κράτος να δώσει στην Αυτοδιοίκηση φορολογική ευθύνη. Έτσι λέει ο νόμος αυτός και προβλέπεται από το σύνταγμα, το 102, που ο κάθε φορέας Αυτοδιοίκησης πρέπει να διασφαλίζει τους πόρους του, έτσι ώστε να είναι βιώσιμος και να ζει και να λειτουργεί οργανικά.

Αρα, λοιπόν, αν θέλουμε, υπάρχει.

Τώρα, για τα Λιμενικά Ταμεία που βλέπω και εδώ χθες άκουσα μία διακήρυξη, προχθές, ότι αυτά γίνονται Α.Ε. και δίνονται στους ιδιώτες. Δώσανε τα Λιμενικά Ταμεία στις α'βάθμιες Αυτοδιοικήσεις, από εκεί και πέρα δεν ξέρουμε τι έγινε, αν μεταβιβάστηκαν και οι πόροι ή τα τέλη. Εχετε υπόψη σας, ότι και τα παράβολα που εισπράττουμε δεν τα παίρνουμε τελικά, τα παίρνει το κράτος και περιμένουμε να μας πουν: Θα σας δώσουμε 1%, 2%. Από πού άραγε;

Συγγνώμη, επειδή είναι πολύ μεγάλο το θέμα και επέλεξα να το κάνω έτσι.

Κοιτάξτε να δείτε, σε μία δημοκρατική αποκεντρωτική μεταρρύθμιση, αυτό συμβαίνει στην Ευρώπη, η Αυτοδιοίκηση μπορεί να συμμετέχει μαζί με το κράτος στη φορολογία. - είναι πολύ σημαντικό αυτό - των εισοδημάτων φυσικών και νομικών

προσώπων. Μας δίνουν ένα μέρος, το 10% από αυτό που εισπράττουν, που είναι οι λεγόμενοι ΚΑΠ και είμαστε όλοι ικανοποιημένοι, ενώ στην Ευρώπη συμμετέχουν, καθορίζουν τα ποσοστά μαζί με το κράτος οι Αυτοδιοικήσεις. Στη Δανία Αυτοδιοίκηση διαχειρίζεται το 70% των πόρων και το 30% το κράτος. Είναι ανάποδα τα πράγματα.

Τα τέλη κυκλοφορίας όχι 10%, όλα, γιατί η κυκλοφορία γίνεται στους δρόμους που έχουμε την ευθύνη να φτιάχνουμε και να βελτιώνουμε τακτικά, όπως επίσης όλα τα έσοδα που βγάζουν οι Υπηρεσίες της β'βάθμιας Αυτοδιοίκησης, ακόμα και οι Πολεοδομίες, με βάση τις δραστηριότητες που είπαμε πριν, θα πρέπει να περάσουν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Οι αυξήσεις της αξίας γης, οι παρεχόμενες υπηρεσίες, τα έργα υποδομής, οι κοινωνικές και πολιτικές υποδομές, είναι δικαίωμα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης από μόνη της να βάλει τους φόρους που σήμερα υπάρχουν, αλλά όπως είπαμε και επειδή οι καταστάσεις είναι δίκαιες, αυτά θα πρέπει κάποιοι άνθρωποι να κάτσουν να τα δουν σοβαρά και να λείψουν τα μικροκομματικά, τα μικροπολιτικά και το σημερινό πρόβλημα του ελληνικού κράτους, που είναι ο μονοπωλιακός κρατικός συγκεντρωτισμός. Αυτό είναι το πρόβλημά μας. Τίποτα άλλο.

Ο φόρος περιβάλλοντος, που το ξέρετε όλοι. Όταν υπάρχει ρύπανση, υπάρχει κάτι πολεοδομικά, καταλαβαίνετε και τι οργάνωση - να πώς μπορεί να απασχοληθεί το προσωπικό, αν θέλουμε. Θα μπορούσε να τον εισπράττει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Να, αυτό που είπα για το ΦΠΑ. Έχουμε επιβαρύνσεις από τα έργα, πολύ σοβαρές επιβαρύνσεις, που είναι ένα μεγάλο κονδύλι, το οποίο το ξαναδίνουμε πίσω στο κράτος. Είτε μας δίνει λεφτά το κράτος είτε μας δίνει λεφτά η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και γι αυτό λέω, ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε στο 10 και αξιοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων μόνοι μας. Δηλαδή όπως γίνεται τώρα 75-25%, να βάζει το 75% η Ε.Ε., το 25% να μην το βάζει το κράτος, να το βάζει η Νομαρχιακή. Το ίδιο μπορεί να γίνει και με τους ΟΤΑ. Να το βάζουμε εμείς και να κάνουμε έργα εμείς, γίνεται και αυτό, απευθείας, σε σχέση με την Ε.Ε.

Και συνεργασία βέβαια, με το θεσμό των προγραμματικών συμβάσεων, με τους α'βάθμιους ΟΤΑ, που είναι εκ των ων ουκ άνευ, όπως σας είπα.

Κλείνοντας και για να μη σας κουράζω άλλο, για να επιτευχθούν όλα αυτά, χρειάζεται να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος. Πρέπει να σταματήσει αυτό το κρυφτούλι και αυτό το μεγάλο πρόβλημα, το οποίο σας είπα ότι δε θα οδηγήσει πουθενά. Πάμε για αδιέξοδα και τα αδιέξοδα ξεκινάνε πρώτα από τη δική μας, αν θέλετε, παρουσία μέσα στο χώρο της Αυτοδιοίκησης, γιατί αφορά και τους εργαζόμενους και από την άλλη πλευρά τι θα γίνει με αυτούς τους Οργανισμούς. Δηλαδή κάποτε θα τελειώσουν τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης. Αυτή τη στιγμή είναι μία σοβαρή ένεση για την Αυτοδιοίκηση τα χρήματα που προέρχονται από τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Όταν τελειώσουν αυτά, τι θα γίνει; Θα φτάσουμε στο σημείο να μην υπάρχουν λεφτα ούτε για τη μισθοδοσία; Και νομίζω ότι για το θεσμό της Αυτοδιοίκησης, ό, τι και να λέγονται, όσα και να λέγονται, αυτά που επιτεύχθηκαν και

σε ολόκληρο τον κόσμο, αλλά και στην Ελλάδα, νομίζω είναι φανερά και τα βλέπουμε όλοι. Προβλήματα υπάρχουν παντού. Νομίζω ότι μπορούν να βελτιωθούν και νομίζω ότι θα μπορούν να δώσουν μηνύματα και προς το κέντρο και προς το κεντρικό κράτος, αλλά και προς τα κόμματα, το ότι ο θεσμός αυτός θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά και θα πρέπει να επιλέγονται σοβαροί άνθρωποι, προκειμένου να τον υπηρετήσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Φωκά.

Διάλογος - Συζήτηση

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Φτάνοντας, λοιπόν, προς το τέλος αυτής της ημερίδας, θα θέλαμε, αν υπάρχει κάποια ερώτηση, δυστυχώς οι περισσότεροι εισηγητές έχουν φύγει. Ο χρόνος είναι εντελώς περιορισμένος. Η αίθουσα μας έχει χορηγηθεί μέχρι τις δύο και μισή. Αν υπάρχει κάποια πολύ μικρή ερώτηση, που να μπορεί να απαντηθεί από τον Πρόεδρο ή εν πάση περιπτώσει από το Δ.Σ., θα παρακαλούσα να την κάνετε πολύ σύντομα για να μπορέσουμε ό, τι είναι δυνατόν να το κάνουμε.

Παρακαλώ.

ΣΤΑΜΑΤΟΥΚΟΣ: Είμαι ο Σταματούκος ο Βαγγέλης από το Σύλλογο στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση της Εύβοιας. Είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η πρόταση που έχω να κάνω είναι, ότι σε συνεργασία με το προεδρείο της Ομοσπονδίας, να γίνουν ημερίδες, ανάλογα τα θέματα, όσον αφορά τη θεματολογία, εγώ έχω κάποιες αντιρρήσεις, ως προς το σημερινό θεματολόγιο, αλλά αυτό νομίζω ότι μπορεί να ξεπεραστεί και να γίνει μία κάποια διαφορετική δουλειά, η οποία θα βοηθήσει στο και οι συνάδελφοι να ενημερωθούν για το πού πάμε. Βέβαια σήμερα, από ό, τι ακούσαμε, περισσότερο δόθηκε βάρος στον τομέα τι είναι Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και ποια είναι η αρμοδιότητά της και όχι ο ρόλος των εργαζομένων σε αυτή, που θα έπρεπε να ήταν το κύριο.

Εν πάση περιπτώσει, αυτή είναι η πρόταση που έχω να κάνω και πιστεύω ότι θα πρέπει να την οργανώσουμε τα Δ.Σ. ανά νομό με την Ομοσπονδία.

Ευχαριστώ.

ΜΙΧΑΛΑΚΕΛΗΣ: Μιχαλακέλης Μιχάλης από το Νομαρχιακό Διαμέρισμα Καβάλας.

Μια και οι εισηγητές, κυρίως τα πολιτικά πρόσωπα, λείπουν από εδώ και επειδή βλέπω ότι δε θα γίνουν ερωτήσεις πάνω σε αυτό, με την ευκαιρία του ότι μαζευτήκαμε από όλη την Ελλάδα σήμερα, θα ήθελα από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας, αυτό είναι εκτός θέματος, αν το θέλετε και εσείς, να μας κάνει μία επιγραμματική ενημέρωση, με προσπάθειες ή πεπραγμένα, τι έχει γίνει το τελευταίο διάστημα, με τη νέα κυβέρνηση ή σε επίπεδο συλλογικών διαπραγματεύσεων με τα ασφαλιστικά ή επαφές αν έχουν κάνει με πολιτικά πρόσωπα, πάνω σε αυτό μία πολύ επιγραμματική ενημέρωση

ολιγόλεπτη.

...: Δεν ξέρω, αν είμαι εκτός θέματος. Δεν ξέρω, αν αυτό είναι στα θέματα που θα θέλαμε να αγγίξουμε, αλλά εμένα με απασχολούν τα Εντελλόμενα. Ποιος μας διασφαλίζει για ποια ποσά και πόσα μπορούν να εκταμιευθούν και για ποιους σκοπούς. Πώς καθορίζονται. Υπάρχει μία Διεύθυνση Εσωτερικών Εντελλομένων στη Νομαρχία, η οποία κάθε φορά μας λέει όχι αυτό, όχι αυτό, όχι το άλλο.

Ποιος καθορίζει αυτό το πράγμα; Αν μπορούσατε κάτι να μας πείτε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μόνο ερωτήσεις.

...: Γιατί; δε θα γίνουν τοποθετήσεις;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οι τοποθετήσεις έχουν τελειώσει.

Ερωτήσεις.

...: Διάλογος - συζήτηση τι σημαίνει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ερωτήσεις κάνουμε και μετά τοποθετήσεις.

ΦΙΛΟΣ: Ήθελα να κάνω μία ερώτηση.

Είναι εκπρόσωπος του ΥΠΕΣΔΔΑ εδώ. Εφυγε ο κ. Βεζυργιάννης, ο Γενικός Γραμματέας του ΥΠΕΣΔΔΑ.

Αναφέρθηκαν, ότι από ένα έγγραφο που έστειλαν η Αναγέννηση Μηχανημάτων Εργων, θα τους δώσουν πάνω από 120 μέρες εκτός έδρας. Δίκαια, σωστά, όμορφα.

Από την άλλη πλευρά βγήκε μία απόφαση, με ΦΕΚ το Μάρτιο του 2005, οι εργαζόμενοι στην τεχνική βοήθεια του Γ' Κ.Π.Σ. θα παίρνουν ημερήσια αποζημίωση 70 ευρώ και θα παίρνουν και αποζημίωση χιλιομετρική 0, 15.

Οι υπόλοιποι υπάλληλοι των Ν.Α. με το 0, 12, θα συνεχίσουν έτσι;

Δεν ξέρω, αν συμφωνούν οι αγαπητοί συνάδελφοι που βρίσκονται εντός του χώρου.

Κάτι άλλο. Μία ερώτηση στον εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ, αφού λείπει ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, δεν ξέρω αν υπάρχει κάποιος εκπρόσωπος. Εχουν φύγει δηλαδή. Δηλαδή μας έριξαν πάλι το μπαλάκι. Δύο βαθμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. (παρέμβαση) Α, πίνει καφέ. Δεν πειράζει. Ας τα ακούσει μετά τον καφέ, από τους παρισταμένους εδώ.

Ενα τρίτο . Αυτό πείτε το τοποθέτηση, δεν είναι ερώτηση.

"Υπαλλήλους σας", είπε ο εκπρόσωπος της ΕΝΑΕ και Νομάρχης Πέλλας. Εμείς δεν είμαστε υπάλληλοι κανενός αιρετού. Εμείς είμαστε εργαζόμενοι στο θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αλλά είμαστε υπάλληλοι του Έλληνα πολίτη, του Έλληνα φορολογούμενου.

Τίποτα άλλο.

Ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε.

Είμαι ο Φίλος ο Παύλος.

...: Να συμπληρώσω σε αυτά που είπε ο κύριος και τις αποζημιώσεις...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν είναι κύριος. Συνάδελφος.

Το κύριος απόλυτα, είναι δεδομένο.

...: Ένα θέμα που αφορά τις αποζημιώσεις των συναδέλφων που συμμετέχουν σαν εισηγητές στα Ν.Σ. και στις Ν.Ε. για ώρες πάρα πολλές. Οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι αποζημιώνονται, όλοι παίρνουν λεφτά και οι υπάλληλοι αυτοί που είναι ώρες ατελείωτες με τις εισηγήσεις τους και βοηθάνε πραγματικά πάρα πολύ στο έργο και στη δουλειά της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, δεν παίρνουν απολύτως καμία αποζημίωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλος κάποιος συνάδελφος; Άλλος κάποιος συνάδελφος; Ουδείς.

ΚΙΝΔΥΛΙΔΗΣ: Συνάδελφοι,

Τη θέση την προσωπική και τη θεσμική που εσείς μου δώσατε, την ξέρετε.

Το συνδικαλιστικό κίνημα αυτής της Ομοσπονδίας και δεν το παίζουμε ούτε Οδυσσείς ούτε και ήρωες, περνά συνεχώς από συμπληγάδες πέτρες. Συγκρούεται με συγκεκριμένα κατεστημένα, είτε λέγονται συνδικαλιστές είτε λέγονται οποιοιδήποτε άλλοι.

Επαναλαμβάνω και λέω, η δύναμη αυτού του συνδικάτου - είναι έξω από την ημερίδα αυτό - είστε εσείς, είμαστε εμείς. Αν γίνονται απεργιακές κινητοποιήσεις και τα ποσοστά συμμετοχής είναι τραγικά, από εκεί και πέρα η δυναμική αυτής της Ομοσπονδίας είναι διάτρητη από συντεχνίες και από τις Αναγεννήσεις, που η κάθε πολιτική κεντρική εξουσία στο άρμα του διαίρει και βασιλεύει θέλει ομάδες, ακριβώς για να παρεισφρύει και να αποδυναμώνει τη δυναμική της Ομοσπονδίας. Αυτά τα φαινόμενα πρέπει να απαλειφθούν, είτε είναι εκ των ένδον είτε είναι από έξω. Και κάποτε, καιρός παντί πράγματι, θα μιλήσουμε γυμνά και... και γι αυτά.

Εκείνο που θέλω από όλους εμάς, να έχετε απόλυτη εμπιστοσύνη σε αυτή την Ομοσπονδία. Στην πλειοψηφία, αν θέλετε, όπως μας λένε κάποιοι συνάδελφοι; Στην πλειοψηφία. Οτι δεν πρόκειται να ξεπουληθεί κανένα αίτημα και κανένα δικαίωμά μας, εξ ονόματος πολιτικών ή κομμάτων. Είναι θέση αυτή. Είναι προσωπική και συνολική της πλειοψηφίας δέσμευση.

Τώρα, το είπα και στο συνέδριο που έγινε το Δεκέμβριο του 2003, το επαναλαμβάνω και τώρα. Η δεύτερη θητεία αυτού του οργάνου, που εσείς ανανεώσατε, με απόλυτη πλειοψηφία, έχει ένα στοχο, την επίλυση των προβλημάτων. Όταν, όμως, ένας θεσμός ταλανίζεται επί 11 χρόνια και είναι ένα κακέκτυπο κρατικής Νομαρχίας, που παρεισφρύουν οι κεντρικές, οι άλλες κλαδικές Ομοσπονδίες, αυτή η Ομοσπονδία πρέπει να συνθέτει αυτά τα αποκαϊδία και να προχωρεί δυνατά και να προχωρεί μπροστά. Πώς; Με όλους εμάς. Δε θα λέμε "ξέρετε, ο μηχανικός παίρνει 700 ευρώ επιπλέον, ο του Υπουργείου παίρνει τόσα, ο του δείνα, ο του μπήξα". Ο αγώνας είναι κοινός και κάποια στιγμή πρέπει να βάλουμε το χέρι στην τσέπη και να παλέψουμε υστερούμενοι, θυσιάζοντες. Χωρίς αγώνες, όποιοι είναι αυτοί οι αγώνες, βεβαίως και δεν μπορούμε να φτάσουμε στην επίλυση των προβλημάτων.

Υπάρχουν τέσσερις επιτροπές εν εξελίξει, απαντώντας στο συνάδελφο. Οι επιτροπές αυτές προέκυψαν, το είπε και ο Γενικός Γραμματέας, ο κ. Βεζυργιάννης, από

την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης και της συμφωνίας, 17 Δεκεμβρίου 2004. Έχει κατατεθεί επίσημα και στην επιτροπή των οδοιπορικών συμμετέχει ο συνάδελφος, ο συμπαθέστατος και καθ' όλα αξιόλογος, ο Απόστολος Γιουβάνης από το Βόλο, που εκεί έχει κατατεθεί πρόταση της Ομοσπονδίας.

Παρένθεση: Για επαρκέστατη και πληρέστατη ενημέρωση, 13 Δεκεμβρίου, αν δε γίνει σεισμός και κατακλυσμός και πυρός μαχαίρας, θα γίνει πανελλαδική συνδιάσκεψη, όχι των Προέδρων, όλων των Δ.Σ. των πρωτοβάθμιων σωματείων, είτε στο Βόλο είτε στην Καρδίτσα. Θα ενημερωθείτε επαρκώς με έγγραφο που θα στείλει η Ομοσπονδία. Επαρκώς και έγκαιρα.

Τι τεκταίνεται στην Επιτροπή αυτή και είναι αξιόλογος η κ. Αφροδίτη Διαμαντοπούλου, να ξέρετε ότι είναι τιμή που μένει εδώ μαζί μας, είναι Τμηματάρχης, είναι μία αξιόλογη συνάδελφος, χωρίς διαπλοκές και χωρίς ταμπέλες και χωρίς παιδικά σύνδρομα να χτυπάει τα πόδια, συνάδελφος του Υπ. Εσωτερικών, που αυτά τα οποία καταγράφει και τα ξέρει και δια ζώσης, από τις παραστάσεις τις δικές μας, θα βοηθήσει ουσιαστικά, γιατί είναι στο αφτί του Γεν. Γραμματέα, όχι γιατί, αν θέλετε, υπάρχουν πολιτικές συγκλίσεις, αλλά γιατί υπάρχει μία σύγκλιση της βαρύτητας, της γνώσης της και της εμπειρίας της και το παρακαταθέτω για να το ξέρετε αυτό, ότι είναι σημαντική η παραμονή της εδώ, κατ' εντολή και κατά πρόταση του Γενικού Γραμματέα, του κ. Βεζυργιάννη.

Εμείς, λοιπόν, λέμε στα οδοιπορικά και έχουμε καθορίσει, στηριζόμενοι στην πανελλαδική συνδιάσκεψη που έγινε το Γενάρη του 2005 στη Θεσσαλονίκη. Οτιδήποτε άλλο είναι εξωκοινοβουλευτικό και εξυπηρετεί άλλου είδους συμφέροντα, εκτός από τη συντεταγμένη πορεία αυτής της Ομοσπονδίας.

Τι λέμε, λοιπόν, τα Οδοιπορικά:

Τροποποίηση των άρθρων του νόμου 2685/99, όσον αφορά την αναπροσαρμογή της ημερήσιας αποζημίωσης, των εισιτηρίων, της θέσεως. Δεν μπορεί δηλαδή ένας που ταξιδεύει με το Διευθυντή, ο Διευθυντής να είναι στη λουξ και ο άλλος να πάει κάτω στη μπουκαπόρτα. Λέμε, στο θέμα της διακίνησης να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση. Στο φαγητό δεν μπορεί ο άλλος να τρώει φαγητό και ο άλλος να κάθεται, να φυσά αέρα. Λέμε, λοιπόν, προς την κατεύθυνση της ομογενοποίησης όλων αυτών, λέμε κοινή καταβολή των οδοιπορικών, χωρίς να υπάρχουν διακρίσεις: αυτός είναι γεωπόνος, αυτός είναι μηχανικός, αυτός είναι διοικητικός, αυτός είναι επόπτης ή οτιδήποτε. Στα δέκα χιλιόμετρα. Είμαστε εργαζόμενοι ενός συγκεκριμένου χώρου, δυστυχώς ή ευτυχώς, που λέγεται Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Αρα, λοιπόν, υπάρχουν θέσεις. Στις 13, λοιπόν, συν Θεώ και καιρού επιτρέποντος, θα βρεθούμε εκεί και εκεί, στο χωνευτήρι της συνδιάσκεψης, να πούμε και τα καλά μας και τα κακά μας και τις όποιες άλλες λειτουργίες για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε, αναβαπτιζόμενοι από τη δυναμική τη δική σας στο επόμενο βήμα, που θα είναι κινητοποιήσεις με όποιες μορφές, είτε συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος, αλλά δε θα έρθετε 15 ή 25. Όλοι μαζί. Η κάθοδος των μυρίων. Για να

δείξουμε σε αυτήν εδώ τη χώρα των τειχών, την πόλη των τειχών, ότι υπάρχει και μία άλλη Ελλάδα, που έχει ψυχή και δύναμη και θέλουμε τη δεύτερη φορά, αγαπητοί συνάδελφοι, η συγκέντρωση να είναι επιτυχημένη και αν δεν έρθουν οι συνάδελφοι από άλλες Νομαρχίες του κλεινού άστεως, όλοι εμείς οι μύριοι της επαρχίας πρέπει να είμαστε παρόντες. Τέλος, αν θέλουμε να έχουμε επιτυχίες, αν θέλουμε να συγκλίνουμε στην επίλυση των προβλημάτων μας.

Σήμερα ήταν η πολιτική ηγεσία εδώ και της ΕΝΑΕ και του Υπ. Εσωτερικών και αυτά είναι σημαντικά, διότι καταγράφονται τα πάντα. Αποτελούν δεσμεύσεις. Οι Λατίνοι έλεγαν: Scripta manent. Τα γραπτά μένουν. Αυτά θα επιδοθούν. Αυτά είπατε. Αυτά πρέπει να εφαρμόσουν. Αυτά που είπατε πρέπει να εφαρμοστούν.

(παρεμβάσεις)

ΚΙΝΔΥΛΙΔΗΣ: Ένα λεπτό.

Ο, τι είπαν ή τι δεν είπαν, είναι καταγεγραμμένα. Δεν είπα ότι έχουν επιλυθεί. Η θέση της Ομοσπονδίας έχει επίσης καταγραφεί. Από εκεί και πέρα δεν μπορούμε να λέμε άλλα πράγματα. Τα οποιαδήποτε θέματα, λοιπόν, στην πανελλαδική συνδιάσκεψη όλων των Δ.Σ , όχι των προεδρείων, στην Καρδίτσα ή στο Βόλο, αυτό θα καθοριστεί από τους συναδέλφους, τον κ. Γιουβάνη ή το Θωμά τον Τάντο και εφ' όσον καθοριστεί ο χώρος, θα πάρετε έγκαιρα και το σχετικό έγγραφο με την ημερήσια διάταξη για τα θέματα και τα όποια άλλα εκεί στην πορεία θα συζητηθούν.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Να στηρίζετε αυτή την προσπάθεια. Θα γίνουν και άλλες ημερίδες περιφερειακά. Δεν πιστεύω στην Περιφέρεια. Λέω περιφερειακά, έξω δηλαδή από τα τείχη, γιατί ακριβώς η ενημέρωση, επαναλαμβάνω και πάλι και είναι θέση της Ομοσπονδίας, είναι δύναμη και όσοι δεν έχουν ενημέρωση, χρησιμοποιούν τη διαπλοκή. Εμείς δε χρησιμοποιούμε τη διαπλοκή. Χρησιμοποιούμε την ενημέρωση για να απελευθερώσει τις δυνάμεις των συναδέλφων για να είμαστε νικητές.

Τώρα καλή όρεξη. Θα μείνετε για το φαγητό μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.